

การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียน
ในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

หทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

**A STUDY ON DESIRED ATTRIBUTES OF STUDENTS WITH HEARING
IMPAIRMENTS FOR ENROLLING IN HIGHER EDUCATION PERCEIVED
BY FACULTY AND STUDENTS WITH HEARING IMPAIRMENTS**

HATHAIRAT SRICHAICHANA

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN SPECIAL EDUCATION
OF GRADUATE SCHOOL SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY**

2014

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียน
ในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

**A STUDY ON DESIRED ATTRIBUTES OF STUDENTS WITH HEARING
IMPAIRMENTS FOR ENROLLING IN HIGHER EDUCATION PERCEIVED
BY FACULTY AND STUDENTS WITH HEARING IMPAIRMENTS**

HATHAIRAT SRICHAICHANA

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN SPECIAL EDUCATION
OF GRADUATE SCHOOL SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY**

2514

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียน
ในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

A STUDY ON DESIRED ATTRIBUTES OF STUDENTS WITH HEARING
IMPAIRMENTS FOR ENROLLING IN HIGHER EDUCATION PERCEIVED
BY FACULTY AND STUDENTS WITH HEARING IMPAIRMENTS

ผู้วิจัย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ก่อสุวรรณ) กรรมการและเลขานุการหลักสูตร

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงค์)

..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.สุเมตตา คงสง)

..... กรรมการจากบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศรุตพิงศ์ ภูวัชรวรานนท์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองวิทยานิพนธ์แล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา
ผู้วิจัย	นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ ปีการศึกษา 2557
ปริญญา	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา การวิจัยนี้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มตัวอย่างเป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และคณาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยวิธีการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ระยะที่ 2 การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 42 คน และ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่สำเร็จการศึกษา และกำลังศึกษาอยู่ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามสำหรับคณาจารย์ และการรายงานตนเอง การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการทดสอบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ภายหลัง ตามวิธีการของ (Scheffe')

ระยะที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารจากโรงเรียนโสตศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ ผู้บริหารจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และอาจารย์จากสถาบันพัฒนาการศึกษาศาสตร์ จำนวน 5 คน ได้มา

โดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยวิธีการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ต้องการ ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ ซึ่งเรียงตามระดับความต้องการมากที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง และด้านทักษะทางวิชาการ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ต้องการ จำแนกตามประสบการณ์สอนของคณาจารย์ พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีความเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอน 2 ภาคเรียน มีความต้องการคุณลักษณะด้านทักษะทางวิชาการแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอน 1 ภาคเรียน 3 ภาคเรียน

คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของนักศึกษา โดยแสดงความคิดเห็นจากการรายงานความสามารถของตนเอง ซึ่งเรียงตามระดับความสามารถมากที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา ด้านทักษะทางวิชาการ และด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามสถานภาพทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพทางการเรียนแตกต่างกัน มีความเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา มีความสามารถด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา ต่างจากนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

2. ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา พบว่า 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีคุณลักษณะด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา มีคุณลักษณะด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความอดทน มีความพยายาม และมีความมั่นใจในตนเอง จะประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา 2) การได้รับการเตรียมความพร้อม ด้านทักษะทางวิชาการ ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเองอย่างเพียงพอ จากสถานศึกษาเดิม และการได้รับโอกาสให้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาด้วยระบบความสามารถพิเศษ การได้รับการช่วยเหลือด้านการเรียนอย่างเป็นระบบจากสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้

Thesis Title	A study on desired attributes of students with hearing Impairments for enrolling in the higher education perceived by faculty and students with hearing impairments	
Researcher	Mrs. Hathairat Srichaichana	Academic year: 2014
Degree	Master of Education Program in Special Education	
Advisors	<ol style="list-style-type: none"> 1. Associate Professor Dr. Kullaya Kosuwan 2. Assistant Professor Dr. Rewadi Krahomvong 	

Abstract

The purposes of this study were to investigate desired attributes of students with hearing impairment for enrolling in the higher education level perceived by faculty and students with hearing impairments and to analyze factors influencing students with hearing impairments to be successful in the higher education level. This study was conducted in 3 phases.

In phase I, problems in studying in higher education of students with hearing impairments were examined. Participants in this study were 10 faculty members who had experiences in providing instruction to students with hearing impairments in core subjects, general education, and in special education program obtained by purposive sampling. Data were gathered through the focus group and analyzed using content analysis.

In phase II, desired attributes of students with hearing impairments for enrolling in the higher education level were investigated. Forty-two faculty members who provided instruction in core subjects and general education as well as 23 students with hearing impairments who completed the program, were attending in the college, and failed to complete the program were participated in this study. Research instruments were faculty questionnaire and self-reported questionnaire and structured interview for students with hearing impairments. Statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA and Scheffe'.

In phase III, a focus group was conducted to analyze factors influencing students' success in studying in the higher education level. Five administrators from schools for the deaf in the South, Songkhla Rajabhat University, as well as faculty members from Special Education Development Institute were purposively selected. The data were analyzed using content analysis.

The findings of this study were as follows:

1. Desired attributes of students with hearing impairments according to faculty's perceptions were art related skills social and interpersonal relationship skills, and academic skills respectively. When classified by period of time in providing instruction to students with hearing impairments, faculty members who had different period of time in providing instruction to students with hearing impairments perceived differently on academic skills at .05 level. Faculty who had experience in teaching students with hearing impairments for 2 semesters expressed their different perceptions from those who had 1 semester and 3-semester experiences.

However, attributed reported by students with hearing impairments were social and interpersonal skills, vocational related skills, academic skills, and self-regulation and management skills respectively. When classified by student status, it was found that students with hearing impairment who had different status perceived differently on art related skills at .05 level. The students who failed to complete the program differently expressed their perceptions from those who completed the program and who were attending in the program.

2. Students with hearing impairments who were successful in studying in the higher education level possessed art related skills, social and interpersonal skills, endeavor, and self-confidence. Moreover, those students were sufficiently prepared on academic skills and self-regulation and management skills to be used in the higher education level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ และความอนุเคราะห์จากท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า เป็นผู้ให้ความรู้ให้แนวทางในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ และชี้แนะความคิดในการส่งเสริมศักยภาพของบุคคลที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วยให้คำแนะนำ เสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่างทำวิทยานิพนธ์ จนประสบความสำเร็จด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระจ่างวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขงานนี้ ตลอดจนข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่างทำวิทยานิพนธ์ จนประสบความสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จีวะพัฒนกุล ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และอาจารย์สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทุกท่าน ที่ให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ ข้อคิด และความอนุเคราะห์ในการช่วยเหลือเรื่องต่าง ๆ ในขณะที่กำลังศึกษา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ ดร.นงนภัสส์ มากชูชิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษณา แดงสุวรรณ ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช อาจารย์ ระพีพัฒน์ ผลรัตน์ ไพบลีย์ อาจารย์อนุชา ภูมิสิทธิพร ที่กรุณาในคำแนะนำ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ และนางสาวนิภารัตน์ พักเจริญ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการทดลองเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง คณาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกคนที่เป็นส่วนสำคัญในการตอบแบบรายตนเอง และบอกเล่าความคิดจากการสัมภาษณ์ จนทำให้วิทยานิพนธ์ประสบความสำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อคุณลุง คุณแม่จ่านงค์ เหมะรักษ์ คุณแม่ยินดี ศรีชัยชนะ ครูอาจารย์ ครอบครัวญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ และบุคคลที่มีความต้องการพิเศษทุกคน ที่เป็นส่วนหนึ่งในการให้โอกาสแก่ผู้วิจัยได้ทำงานเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่มีความต้องการพิเศษสามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ และได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน อันจะทำให้คนเหล่านี้มีความสุขกับการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างแท้จริง

หทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ

มิถุนายน 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมตัวสู่การเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่ศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	56
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	60
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	66

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ)	
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	68
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	69
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	70
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	70
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
ระยะที่ 3 การวิพากษ์คุณลักษณะของนักศึกษาและข้อเสนอแนะ	95
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
สรุปผลการวิจัย	101
อภิปรายผลการวิจัย	104
ข้อเสนอแนะ	108
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	109
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	110
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	118
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	119
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	122
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	138
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	172
ประวัติผู้วิจัย	183

สารบัญญัตินำ

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ที่ตอบแบบ แสดงความคิดเห็น	76
2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการใ้บุคคลที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะ ด้านต่าง ๆ (N = 42)	77
3	เปรียบเทียบระดับความต้องการใ้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามเพศ ของคณาจารย์ (N = 42)	77
4	เปรียบเทียบระดับความต้องการใ้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามอายุ ของคณาจารย์ (N = 42)	78
5	เปรียบเทียบระดับความต้องการใ้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามหมวดวิชาที่สอน (N = 42)	79
6	เปรียบเทียบระดับความต้องการใ้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามประสบการณ์ที่สอน (N = 42)	80
7	การเปรียบเทียบประสบการณ์การสอนกับระดับความต้องการคุณลักษณะ ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	81
8	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของระดับ ความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามประสบการณ์การสอน	81
9	ผลการวิเคราะห์ความถี่ของการให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของบุคคลที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์	82
10	วิเคราะห์ความถี่ของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อความเหมาะสมของระบบ การรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	จำนวนและร้อยละผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่ตอบแบบรายงาน ตนเอง	84
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสามารถในคุณลักษณะ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามแบบรายงานตนเอง ของนักศึกษาในภาพรวม (N = 23)	85
13	ระดับความสามารถในคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามแบบรายงานตนเอง จำแนกตามเพศ (N = 23)	85
14	เปรียบเทียบระดับความสามารถในคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน ตามแบบรายงานตนเอง จำแนกตามสถานภาพการเรียน (N = 23)	86
15	การเปรียบเทียบสถานภาพการเรียนกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน	87
16	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น ที่นักศึกษามีต่อคุณลักษณะของตน จำแนกตามสถานภาพการเรียน	87
17	เปรียบเทียบระดับความสามารถในคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน จำแนกตามระบบการรับเข้าศึกษา (N = 23)	88
18	การวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะที่นักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินต้องการขอรับการเตรียมความพร้อม	89

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
2 พฤติกรรมการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิต Behavior or Lift Style	19

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่คนทุกคนในสังคมควรได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นคนปกติทั่วไป ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากก็ตามย่อมต้องได้รับสิทธิ และสนับสนุนให้ได้รับการศึกษา โดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น จะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) ได้บัญญัติให้จัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้หรือ ไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพทั่วถึง และเหมาะสมตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล รวมทั้งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้บัญญัติถึงสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล นอกจากนี้ ยังได้บัญญัติให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551)

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ประเภทหนึ่ง ที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือทางการศึกษา ความบกพร่องของบุคคลกลุ่มนี้ส่งผลให้เกิดปัญหาทางการศึกษาหลายประการ เช่น ปัญหาการพูด บุคคลที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยอาจพูดได้บ้าง แต่หากบุคคลที่สูญเสียการได้ยินมาก เกิน 91 เดซิเบล และเกิดการสูญเสียการได้ยินตั้งแต่กำเนิด ไม่สามารถได้ยินเสียงเลย ส่งผลให้บุคคลนั้นมีปัญหาการพูดอย่างมากใช้การพูดสื่อสารกับบุคคลอื่นได้น้อย หรือใช้การพูดสื่อสารกับบุคคลอื่นไม่ได้เลย (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 21)

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางภาษามาก เพราะขาดการสื่อความหมายด้านภาษาพูดซึ่งบุคคลกลุ่มนี้จะใช้การสื่อสารด้วยภาษามือแทนการพูด เมื่อพูดได้น้อยส่งผลต่อการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้น้อยทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาด้านภาษาเนื่องจากการเรียนรู้ภาษาได้น้อย จึงทำให้มีความรู้ด้านคำศัพท์ในวงจำกัด รวมถึงการใช้ภาษามือในการสื่อสารทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาด้านการเขียน (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 24-26) ซึ่งหลักการเขียนภาษาไทยมีโครงสร้างไวยากรณ์ที่แตกต่างจากโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษามือทำให้การเขียน การอ่านทำได้ไม่ดี ทักษะภาษาที่จำกัดนี้เป็นอุปสรรคต่อการทำข้อสอบส่งผลต่อปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเด็กปกติอีกทั้งปัญหาการเรียนที่ใช้ภาษามือในการสื่อสารไม่สอดคล้องกับภาษาเขียน ทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ (ศรียา นิยมธรรม, 2541: 142) ทั้งนี้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะใช้เวลาในการเรียน หรือใช้เวลาในการทำความเข้าใจบทเรียน ในเนื้อหาเดียวกันมากกว่าบุคคลทั่วไป หากไม่สามารถปรับตัวได้ อาจส่งผลต่อปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม เกิดความกังวลใจ คับข้องใจ หวาดระแวง เก็บตัว จนไม่ต้องการสื่อสารกับบุคคลอื่น จากปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจถูกมองว่าบุคคลกลุ่มนี้มีระดับสติปัญญาต่ำ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 24) ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงแล้วบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีระดับสติปัญญาที่มีการกระจายคล้ายเด็กปกติ บางคนอาจถึงขั้นเป็นอัจฉริยะ บางคนอาจฉลาด หรือบางคนอาจไม่ฉลาดก็มี

สำหรับการเรียนรู้ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น (พวงแก้ว กิจธรรม, 2547: 22) จำเป็นต้องอาศัยการรับรู้ทางสายตาเป็นการทดแทน รวมถึงใช้วิธีการรับรู้จากประสาทสัมผัสอื่น ๆ เข้ามามีส่วนช่วยในการเรียนรู้ บุคคลกลุ่มนี้ใช้การสื่อสารด้วยภาษามือเพื่อสื่อความหมายและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกแทนการพูด ทำให้การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรมุ่งเน้นจัดสื่อการเรียน การสอน หรือเนื้อหาบทเรียนที่ช่วยให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรับรู้ผ่านทางสายตา และผ่านประสาทสัมผัสอื่น ๆ ได้แก่ การสัมผัส การดมกลิ่น การชิมรส ซึ่งจากงานวิจัยของ มานะ ประทีปพรศักดิ์ (2549: 76) ได้ทำการทดลองโดยใช้สื่อชุดบทเรียนมัลติมีเดีย เพื่อการสอนคนหูหนวก เรื่อง พุทธประวัติ หลังการทดลองพบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโดยใช้สื่อชุดบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการสอนมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียน จะเห็นว่าการเรียนรู้ผ่านประสาททางการเห็นนั้นเหมาะสมกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นอกจากนี้การลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนรู้ได้ดีเช่นกัน

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นอกจากสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกระบวนการการเรียนรู้แล้วนั้น การจัดให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสได้เรียนในโรงเรียนร่วมกับคนทั่วไป เป็นการส่งเสริมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพัฒนาการและเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น (ผดุง อารยะวิญญู, 2541: 17) การเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาโดยวิธีเรียนรวมระหว่างเด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่สถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าคนใดเป็นเด็กปกติหรือคนใดเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สถานศึกษาต้องรับและจัดการศึกษาให้ได้อย่างเหมาะสม การเรียนรวมเป็นการศึกษาที่ไม่แบ่งแยกตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ตลอดจนการดำรงชีพของคนในสังคมหลังสำเร็จการศึกษา ต้องดำเนินไปในลักษณะ “รวมกัน” การเรียนรวมมีหลักการให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้รับความยุติธรรมในสังคม และทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ไม่ว่าจะเป็นคนปกติหรือเป็นบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 6) แนวคิดการจัดการศึกษาพิเศษนี้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ที่ส่งเสริมให้คนพิการได้รับโอกาสทางการศึกษาในทุกระดับจนถึงระดับอุดมศึกษาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกสังกัดมีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษา การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นการจัดการเรียนในระบบเรียนรวม ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันหนึ่งที่เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยในระยะแรกเปิดรับเฉพาะนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็น ต่อมาได้เปิดโอกาสรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เข้ามาศึกษาในโปรแกรมสาขา วิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ในระบบโควตาพิเศษ โดยหวังว่าเมื่อบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สำเร็จการศึกษาไปแล้วจะสามารถพึ่งตนเองด้านการประกอบอาชีพ และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศได้ โปรแกรมสาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาเดียวในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เข้ามาศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาบทเรียนในภาคปฏิบัติ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนมีการสาธิตขั้นตอนการทำงานศิลปะ และนำเสนอเนื้อหาประกอบกับภาพตัวอย่าง กระบวนการเรียนลักษณะเช่นนี้ทำให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ การจัดการเรียนการสอนของ โปรแกรมสาขาวิชาทัศนศิลป์ จึงมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นอกจากสาขาวิชาที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนในระดับอุดมศึกษาจนสำเร็จ

แล้วนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ยังได้จัดตั้งหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการขึ้นอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2550 (งานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2556: 3)

หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ (Disability Support Services: DSS) เป็นหน่วยงานที่ให้บริการช่วยเหลือนักศึกษาพิการที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สำหรับการบริการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น ทางหน่วยบริการได้จัดให้มีบริการล่ามภาษามือในห้องเรียน บริการแปลเนื้อหาบทเรียน สรุปเนื้อหา บริการสอนเสริม บริการให้คำปรึกษา บริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบสปีคคัน ตลอดจนการบริการช่วยเหลือด้านเงินอุดหนุนทางการศึกษา การบริการติดตามช่วยเหลือด้านการประกอบอาชีพ และส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับสิทธิทางสังคมอย่างเสมอภาค จากการช่วยเหลือและให้โอกาสทางการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ว่าจะเป็นด้านสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการบริการหรืออื่น ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถส่งเสริมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการศึกษาได้นั้น แต่ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้ามาศึกษาในโปรแกรมสาขาวิชาที่สนักศิลป์ก็ยังคงประสบกับอุปสรรคด้านการเรียน (งานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2556: 13-15)

อย่างไรก็ตาม ในการประชุมคณาจารย์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ในประเด็นปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ปัญหาด้านการทำข้อสอบ การประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนไม่ผ่าน คะแนนเก็บในแต่ละรายวิชาน้อย ทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งผลการประชุมยังไม่สามารถสรุปแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน แต่ทั้งนี้คณาจารย์ยังมีความกังวลใจ และอดใจต่อการตัดสินใจให้คะแนนแก่นักศึกษาเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะแม้จะปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินผลตามความสามารถของแต่ละบุคคล เช่น ทำรายงาน หรือเก็บงาน แต่นักศึกษา ยังไม่สามารถทำคะแนนเก็บ และคะแนนสอบให้สูงขึ้นได้ ทำให้นักศึกษาที่มีปัญหาส่วนใหญ่มีผลการเรียนจะต้องรอพิจารณาเกรดจนกว่าจะเก็บงานให้ผ่าน บางวิชาต้องเก็บงานหลาย ๆ ครั้ง จึงสามารถให้คะแนนได้ (รายงานการปฏิบัติงานหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ, 2555: 41) นอกจากนี้ปัญหาการเรียน นักศึกษายังมีปัญหาด้านการปรับตัวกับระบบการเรียน สภาพสังคมที่มีความแตกต่างจากการเรียนในระบบเดิม ทำให้นักศึกษาบางรายที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน และบางคนต้องพ้นสภาพนักศึกษาเนื่องจากมีระดับคะแนนไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด (รายงานการปฏิบัติงาน สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ, 2555: 6)

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้ามาศึกษาในโปรแกรมสาขาวิชาทัศนศิลป์ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาที่จบการศึกษาจากโรงเรียนเฉพาะความพิการ ระบบการเรียนการสอนมีความแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนแบบเรียนรวมในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาที่มีความยากลำบากในการเรียน เนื่องจากความไม่เข้าใจทางด้านภาษา ทำให้นักศึกษามีปัญหาในการปรับตัว การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ที่ต้องพึ่งพาตนเองมากขึ้น ซึ่งจากงานวิจัยของ อนุชา ภูมิสิทธิพร (2550: 66) ได้ทำการสำรวจปัญหา และความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 6 มหาวิทยาลัย โดยวิธีใช้แบบสอบถาม หลังการสำรวจพบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน ในระดับปานกลาง และ นักศึกษาที่มีความต้องการเพื่อให้การเรียนรู้อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ โดยมีความต้องการ 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน ในระดับมาก ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบกับปัญหาด้านต่าง ๆ ในการเรียนระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้นักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา ต้องออกจาก มหาวิทยาลัยกลางคัน นักศึกษาขาดกำลังใจในการศึกษา ไม่มีความมั่นใจในการดำเนินชีวิต ส่งผล กระทบทางด้านจิตใจ เกิดภาวะความเครียด และรวมถึงผลกระทบต่อทุนทรัพย์ของนักศึกษาหรือ งบประมาณในการจัดการศึกษา ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ควรหาทางแก้ไขโดยเร่งด่วน เพื่อไม่ให้ เกิดผลกระทบต่อกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวที่จะเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไปในอนาคต

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ประการ ทั้งทางด้านความพร้อมของสถานศึกษา ด้านความพร้อม ของตัวนักศึกษา และปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมาย สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น การศึกษาคุณลักษณะของ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา ถือเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ปัจจัยหนึ่งในการเตรียมความพร้อมของตัวนักศึกษา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ในการนำไปใช้ในการจัดการด้านการเตรียมตัวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในการเรียน ระดับขั้นพื้นฐานให้มีความพร้อมก่อนการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา หากปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไข โดยเร่งด่วน จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพของบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินรวมถึงบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียน ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา มีความสำคัญที่จะส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จใน การเรียนระดับอุดมศึกษาได้ดี ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ

ให้บริการล่ามภาษาเมื่อในห้องเรียนสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ปัญหาดังกล่าวเป็นภารกิจหนึ่งที่หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ ต้องดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลที่มีความบกพร่องด้านต่าง ๆ เข้ามาเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติ หรือร่วมให้การแนะแนวการศึกษาต่อให้แก่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการส่งนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านต่าง ๆ เข้ารับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์, 2552: 22)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อหาแนวทางในการช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนโสตศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ ที่เป็นโรงเรียนเฉพาะสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเท่านั้น ทั้งนี้ข้อมูลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ในการศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา มีดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการเก็บข้อมูลเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นการศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยนำผลที่ได้ไปใช้สร้างเครื่องมือในระยะที่ 2 ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม ประชากร ได้แก่ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและยังปฏิบัติงานในระหว่างปี พ.ศ. 2550-2557 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 12 คน
2. คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 คน
3. คณาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ จำนวน 6 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้มาโดยการกำหนดเกณฑ์การเลือก แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 3 ภาคเรียน และมีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
2. คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 2 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 2 ภาคเรียน และมีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
3. คณาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ จำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและมีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 2 เป็นการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประชากร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและยังปฏิบัติงานในระหว่างปี พ.ศ. 2550 - 2557 แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

- 1.1 คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 12 คน
- 1.2 คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 คน

2. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- 2.1 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 8 คน
- 2.2 นักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา จำนวน 5 คน
- 2.3 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในปัจจุบัน ได้มาโดยมีเกณฑ์การเลือก แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1.1 คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 12 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในหมวดวิชาเฉพาะที่ปัจจุบันสอนอยู่ในมหาวิทยาลัย ไม่ได้เกษียณอายุ และไม่ได้ลาศึกษาต่อ

1.2 คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่ปัจจุบันสอนอยู่ในมหาวิทยาลัย ไม่ได้เกษียณอายุ และไม่ได้ลาศึกษาต่อ

2. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปี พ.ศ. 2550 - 2557 ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

2.1 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจำนวน 8 คน เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 5 คน เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2554 จำนวน 3 คน

2.2 นักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2556 จำนวน 5 คน เป็นนักศึกษาปี 2554 จำนวน 1 คน เป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2555 จำนวน 1 คน และเป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2556 จำนวน 3 คน

2.3 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2556 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2554 จำนวน 4 คน เป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2555 จำนวน 6 คน

ระยะที่ 3 เป็นการนำเสนอคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเปลี่ยนผ่าน พิจารณาปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา และหาแนวทางในการเตรียมความพร้อมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่ ระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้บริหารจากโรงเรียนโสตศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ จำนวน 2 คน จาก 2 โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ดำเนินการเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้จากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสู่ระดับอุดมศึกษา

2. ผู้บริหารจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 3 คน จากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในการจัดการศึกษา ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. อาจารย์จากสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน จากอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาพิเศษ และจากหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษในระดับอุดมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสู่ระดับอุดมศึกษา ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจงและมีความสนใจในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่มแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้บริหารจากโรงเรียนโสตศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ จำนวน 1 คน
 2. ผู้บริหารจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 3 คน
 3. อาจารย์จากสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน
- รวมจำนวนทั้งสิ้น 5 คน

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

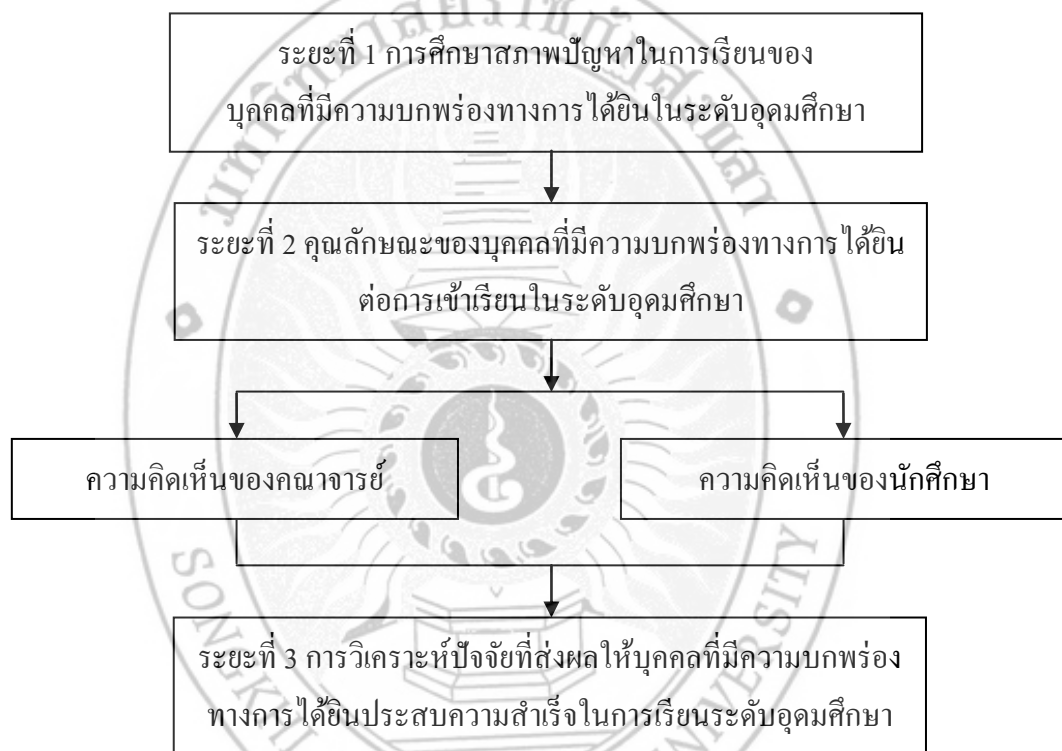
ขอบเขตเนื้อหาในการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้จากการศึกษาข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของบุคคลที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

1. ด้านทักษะพื้นฐานทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการใช้ภาษาในการสื่อสาร
2. ด้านความสามารถหรือความสนใจในวิชาชีพ ซึ่งผู้ที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะต้องมีความสามารถหรือสนใจในวิชาเฉพาะ มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ มีความสามารถและความสนใจในการนำไปสู่เป้าหมายการเรียนให้ประสบความสำเร็จ
3. ด้านทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เป็นทักษะที่ผู้ที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา ควรมีร่วมกับทักษะวิชาการ ในการนำไปสู่เป้าหมายของการประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา เช่น การวางแผนการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความมุ่งมั่น ความใฝ่รู้ ใฝ่เรียนความคิดสร้างสรรค์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การปรับตัวให้เข้ากับสังคม การขอความช่วยเหลือ การจดบันทึกเนื้อหาบทเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษาต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง ผู้เรียนที่ไม่สามารถได้ยินเสียงพูด และไม่สามารถใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือเช่นเครื่องช่วยฟังได้ ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 ถึง ปีการศึกษา 2557 มี 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในปี พ.ศ. 2553 และ 2554

1.2 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่สำเร็จการศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ ลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน ในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2556

1.3 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาอยู่ หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2556

2. คณาจารย์ หมายถึง อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาผู้สอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 คณาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง กลุ่มอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาเฉพาะ ในขณะที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินศึกษาอยู่ โดยเป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้ข้อมูลด้านคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 คณาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง กลุ่มอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งเป็นวิชาบังคับ หรือวิชาเลือกอื่น ๆ ที่มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้ข้อมูลด้านคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 คณาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ หมายถึง อาจารย์ที่สอนอยู่ในโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา

3. ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่าน หมายถึง หัวหน้าหรือตัวแทนจากสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ดำเนินการเปลี่ยนผ่านการเรียนจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสู่ระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารหรือตัวแทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เกี่ยวข้องกับการรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา และอาจารย์จากสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

4. คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง ทักษะ หรือลักษณะเฉพาะที่เป็นคุณสมบัติประจำตัวของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ ด้านความสามารถในวิชาชีพ ด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เมื่อเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ จากการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษามีดังนี้

1. ได้คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่จะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาอย่างชัดเจน
2. ผลจากการวิจัยนำไปใช้ในการเสนอแนวทางให้โรงเรียนโสตศึกษานำไปพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในการเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา
3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความพร้อมที่ดีก่อนเข้าสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษาผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.1 ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.2 ลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.3 ลักษณะพัฒนาการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.4 วิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.5 การจัดการศึกษาและการเรียนการสอนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมตัวสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษา
 - 2.1 กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับอุดมศึกษา
 - 2.2 การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับอุดมศึกษา
 - 2.3 สถาบันอุดมศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 2.4 หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา
 - 2.5 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา
 - 2.6 แนวทางการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ระดับอุดมศึกษา
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
 - 3.1 คุณลักษณะด้านทักษะวิชาการ
 - 3.2 คุณลักษณะด้านทักษะวิชาชีพ
 - 3.3 คุณลักษณะด้านทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
 - 3.4 เทคนิคการเรียนในมหาวิทยาลัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็น ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ลักษณะพัฒนาการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน วิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การจัดการศึกษาและการเรียนการสอนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นบุคคลประเภทหนึ่งที่มีนักวิชาการ นักกฎหมาย ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและสื่อความหมาย คือ คนที่สูญเสียการได้ยินในระดับหูตึงหรือหูหนวกซึ่งอาจเป็นมาแต่กำเนิดหรือมาสูญเสียการได้ยินในภายหลังจากอุบัติเหตุ โรคภัยไข้เจ็บ หรือความชรา มี 2 ประเภท คือ หูหนวก หมายถึง เป็นบุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องในการได้ยินที่ไม่สามารถรับรู้ข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน ไม่สามารถใช้การได้ยินให้เป็นประโยชน์เต็มประสิทธิภาพในการฟัง อาจสูญเสียการได้ยินมาแต่กำเนิดหรือสูญเสียการได้ยินในภายหลัง เมื่อตรวจการได้ยินโดยใช้คลื่นความถี่ 500 เฮิรตซ์ 1,000 เฮิรตซ์ และ 2,000 เฮิรตซ์ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง 90 เดซิเบลขึ้นไป และหูตึง หมายถึง เป็นบุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินเมื่อตรวจวัดการได้ยินโดยใช้คลื่นความถี่ 500 เฮิรตซ์ 1,000 เฮิรตซ์ และ 2,000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียงน้อยกว่า 90 เดซิเบล ลงมาจนถึง 40 เดซิเบล (พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2550; ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 21; ศรียา นิยมธรรม, 2550: 129)

ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับรุนแรงถึงระดับน้อย สมรรถภาพในการได้ยินลดน้อยกว่าระดับที่คนปกติได้ยิน การแบ่งระดับสมรรถภาพการได้ยินพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของระดับเริ่มได้ยินเสียงบริสุทธิ์ทางอากาศที่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรตซ์ การได้ยินเสียงที่ระดับปกติ ค่าเฉลี่ยของระดับเริ่มได้ยินเสียงบริสุทธิ์ทางอากาศไม่เกิน 25 เดซิเบล ระดับผิดปกติ มีค่าเฉลี่ยทางการได้ยินเสียงบริสุทธิ์ทางอากาศมากกว่า 25 เดซิเบล (เดซิเบล เป็นหน่วยวัดความดังของเสียง) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

คือคนหูหนวก และ คนหูตึง คนหูหนวก หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน ไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม โดยทั่วไปหากตรวจการได้ยินจะสูญเสียการได้ยินประมาณ 90 เดซิเบลขึ้นไป หมายถึง คนปกติเริ่มได้ยินเสียงเมื่อเสียงดังไม่เกิน 25 เดซิเบล แต่คนหูหนวกจะเริ่มได้ยินเสียงเมื่อเสียงดังมากกว่า 90 เดซิเบล และคน หูตึง หมายถึง คนที่มีการได้ยินเล็กน้อยพอที่จะรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน โดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง และหากตรวจการได้ยินจะพบว่ามีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบล ลงมาจนถึง 26 เดซิเบล ซึ่ง คนหูตึงจะเริ่มได้ยินเสียงที่ดังมากกว่า 26 เดซิเบล จนถึง 90 เดซิเบล (กรองทอง จุฬารัชนีกร, 2554: 18; ภูฟ้า เสวกพันธ์, 2555: 79)

จากความหมายที่อธิบายโดยนักกฎหมาย นักวิชาการ การอธิบายความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 126 ตอนพิเศษ 80 ง ณ วันที่ 8 มิถุนายน 2552 หน้า 45 ให้ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับน้อยไปถึง ระดับรุนแรง จนไม่สามารถฟังเสียงได้เหมือนคนปกติซึ่งอาจจะเป็นหูตึงหรือหูหนวกก็ได้ แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. คนหูหนวก หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน ไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม โดยทั่วไป หากตรวจการได้ยินจะสูญเสียการได้ยินประมาณ 90 เดซิเบลขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงพูดดัง ๆ อาจรับรู้เสียงบางเสียงได้ จากการสั่นสะเทือน ไม่สามารถใช้งานการได้ยินให้เป็นประโยชน์เต็มประสิทธิภาพ คนหูหนวกอาจสูญเสียการได้ยินมา ตั้งแต่กำเนิดหรือสูญเสียการได้ยินภายหลัง

2. คนหูตึง หมายถึง บุคคลที่มีการได้ยินเหลืออยู่บ้างสามารถได้ยินได้ ไม่ว่าจะใส่เครื่องช่วยฟังหรือไม่ก็ตาม หากตรวจการได้ยินจะพบว่ามีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบล

สรุปได้ว่าความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่หูตึงไปจนถึงหูหนวก อาจเป็นมาแต่กำเนิดหรือมาสูญเสียการได้ยินในภายหลังจากอุบัติเหตุ โรคร้ายไข้เจ็บ หรือความชรา ซึ่ง คนหูตึงเป็น บุคคลที่สูญเสียการได้ยินระหว่าง 26-89 เดซิเบล ในหูข้างดีกว่า วัต โดยใช้เสียงบริสุทธิ์ความถี่ 500,1000 และ 2000 เฮิรตซ์ เป็นคนที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยไปจนถึงการได้ยินขั้นรุนแรง ส่วนคนหูหนวกเป็นบุคคลที่สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป วัตด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500,1000 และ 2000 เฮิรตซ์ ใน หูข้างดีกว่า เป็นบุคคลที่ไม่สามารถใช้งานการได้ยินให้เป็นประโยชน์เต็มประสิทธิภาพในการฟัง

ลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เมื่อบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นบุคคลที่มีข้อจำกัดในการใช้ชีวิตประจำวัน และมีข้อจำกัดในการทำกิจกรรมร่วมกับคนสังคม ซึ่งสาเหตุจากการสูญเสียการได้ยินจะทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีลักษณะและพฤติกรรมที่จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิต และส่งผลต่อการเรียนอย่างไร ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 23-24) ได้อธิบายลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้หลายลักษณะ ได้แก่ลักษณะการพูด บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาทางการพูดพูดไม่ได้หรือพูดไม่ชัด ซึ่งบุคคลที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยอาจพอพูดได้ บุคคลที่สูญเสียการได้ยินในระดับปานกลางสามารถพูดได้ แต่อาจไม่ชัด ส่วนบุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากหรือหูหนวก อาจพูดไม่ได้เลยเมื่อพูดไม่ได้ส่งผลต่อ ภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคที่ผิดหลักภาษา ปัญหาทางภาษาจึงคล้ายคลึงกับปัญหาการพูด คือ ยิ่งสูญเสียการได้ยินมากเท่าใดยิ่งมีปัญหาในทางภาษามากขึ้นเท่านั้น เมื่อลักษณะการพูดและภาษามีปัญหา ทำให้ความสามารถทางสติปัญญาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นไปอย่างล่าช้ากว่าคนปกติ แต่จากรายงานวิจัยพบว่า ระดับสติปัญญาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการกระจายคล้ายบุคคลปกติ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินบางคนอาจมีพัฒนาการทางสติปัญญาล่าช้า บางคนฉลาด หรือฉลาดมากจนถึงขั้นเป็นอัจฉริยะก็อาจเป็นได้ ฉะนั้นระดับสติปัญญาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นไปในทำนองเดียวกันกับบุคคลทั่วไป เมื่อระดับสติปัญญาไม่ได้แตกต่างจากบุคคลปกติทั่วไป บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงสามารถเรียนรู้ได้

ทั้งนี้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ถูกมองว่ามีระดับสติปัญญาล่าช้ากว่าคนปกตินั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิษา สรรพมงคล (2552: 71) ที่ได้ศึกษาการประเมินและเปรียบเทียบ สุขภาพกาย สุขภาพจิต และเชาวน์ปัญญาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กับนักเรียนที่มีการได้ยินปกติในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการสำรวจพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กับนักเรียนที่มีการได้ยินปกติ มีพัฒนาการทางด้านร่างกายไม่แตกต่างกัน ด้านสุขภาพจิต นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพัฒนาการที่ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีการได้ยินปกติ และด้านเชาวน์ปัญญานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพัฒนาการที่แตกต่างจากนักเรียนที่มีการได้ยินปกติ ซึ่งในการวิจัยได้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า นอกจากด้านจิตใจและเชาวน์ปัญญา สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างกันนั้น อาจจะเกิดมาจากการอบรมเลี้ยงดู การสื่อสาร สัมพันธภาพในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม รวมทั้งนวัตกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ในการดำเนินชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก็เป็นได้ แต่ทั้งนี้ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความบกพร่อง

ทางการได้ยินอาจส่งผลต่อการเรียน ซึ่งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนผลการศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ Dillon; Pisoni (2006 อ้างถึงใน คารณิ ศักดิ์ศิริผล, 2553:20) พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ว่าหูหนวก หรือหูตึง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการได้เรียนต่ำ โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่าน ซึ่งทักษะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งนี้การพัฒนาการอ่านสามารถทำได้โดย Cuculick; & Kelly (2003 อ้างถึงใน คารณิ ศักดิ์ศิริผล, 2553: 20) ได้เสนอไว้ว่า ควรให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินฝึกการอ่านข้อความหรือคำอธิบายในโทรทัศน์และภาพยนตร์ ฝึกให้มีการใช้อินเตอร์เน็ต และสื่อสารผ่านอีเมล หรือส่งเสริมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับโอกาสในการพัฒนาการอ่านโดยการให้ศึกษาต่อในระดับมัธยม จนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการแสดงให้เห็นว่านักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่จบจากชั้นมัธยมศึกษา มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนไม่สามารถอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ได้ แต่ทั้งนี้ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่ำนั้น อาจเป็นเพราะวิธีการเรียนการสอน การวัดผล ซึ่งวิธีบางอย่างไม่เหมาะสมสำหรับบุคคลกลุ่มนี้ อาจทำให้การปรับตัวในการอยู่ร่วมกับคนในสังคมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหา ซึ่งสาเหตุมาจากการสื่อสารกับผู้อื่น หากบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสื่อสารได้ดี ปัญหาทางอารมณ์อาจลดลงสามารถปรับตัวได้

นอกจากนี้ ศรียา นิยมธรรม (2550: 130) ได้อธิบายลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาเรื่องการสื่อสารด้วยการพูด ยิ่งสูญเสียการได้ยินมากก็จะมีปัญหามากทั้งด้านการเข้าใจคำพูดของคนอื่น หากถึงขั้นหูหนวก และไม่ได้รับการช่วยเหลือก็จะพูดไม่ได้ โดยทั่วไปบุคคลหูตึงเล็กน้อยอาจสังเกตเห็นได้ยาก มักไม่หันตามเสียงเรียก ตอบไม่ตรงคำถาม จ้องหน้าผู้พูดตลอดเวลา ใช้มือและท่าทางประกอบการพูดมากกว่าคนทั่วไป พฤติกรรมบางอย่างที่สังเกตได้ในชั้นเรียน ได้แก่ การพูดเสียงเบาหรือดังมาก มักขอให้คู่สนทนาพูดซ้ำ พูดไม่ชัด ตอบไม่ตรงคำถาม ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ อ่านหนังสือไม่ค่อยได้ มักเขียนหนังสือผิด ผลการเรียนอ่อนลง ไม่ตอบคำถามเมื่อผู้พูดอยู่ข้างหลัง หรืออยู่ไกล บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอาจมีพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้หลายอย่าง จะพบมากในผู้ที่มีความบกพร่องในระดับรุนแรงหรือรุนแรงมาก กรณีบกพร่องในระดับเล็กน้อยหรือปานกลางอาจจะแสดงออกเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน

จากพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่งผลให้มีปัญหาเรื่องการสื่อสาร การพูด ศรียา นิยมธรรม (2544: 39-41) ได้อธิบายถึงความบกพร่องทางประสาทสัมผัสและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินดังนี้ การที่คนปกติจะเข้าใจถึงการที่ต้องมีประสาทสัมผัส

ที่บกพร่องหรือขาดหายไป เป็นเรื่องที่ทำไต่ยาก ด้วยเหตุนี้คนจึงมักคาดคิดเอาจากสิ่งที่ตัวเองมองเห็น เช่น เมื่อรู้ว่าคนหูหนวกก็จะนึกเพียงว่า เข้ามีปัญหาในด้านการสื่อความหมายและภาษาพูด แต่ไม่ได้นึกถึงพฤติกรรมด้านอื่น ๆ เพราะนึกไม่ถึงว่าเมื่อคนสูญเสียการได้ยินแล้ว จะมีปัญหาอะไรได้บ้าง และนึกไม่ออกว่าระดับการสูญเสียที่แตกต่างกันอายุที่เริ่มสูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันจะส่งผลอะไรบ้างต่อคนหูหนวก

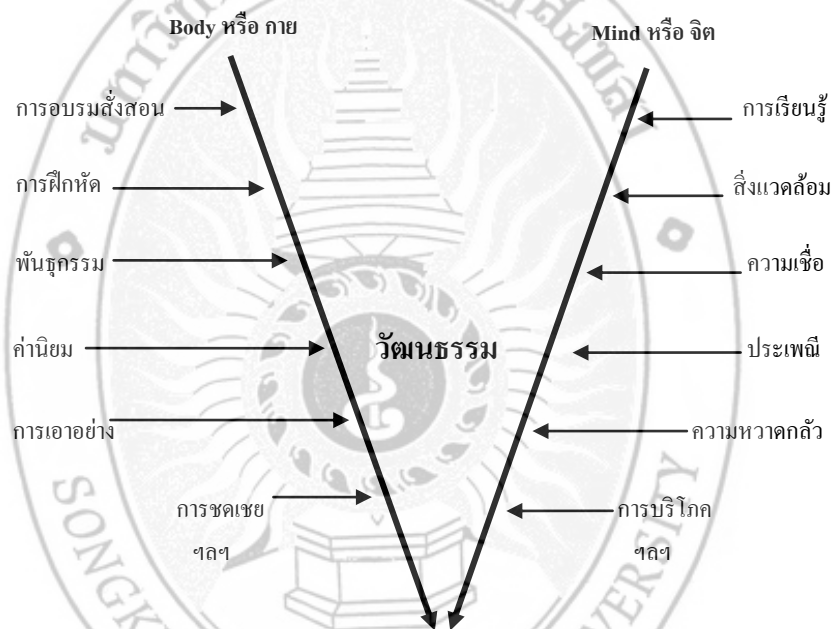
สุชา จันทร์เอม (2540: 53-54) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินดังนี้

1. มีการพูดการฟังไม่ชัด ชอบยกมือป้องหู จ้องหน้าคู่สนทนา เข้าใกล้คู่สนทนามากกว่าปกติ มีการเคลื่อนไหวเร็ว ชนมากกว่าคนปกติ มีการหันหรือเอียงศีรษะ การหันศีรษะข้างเดียวบ่อยๆ อย่างผิดปกติ เพื่อที่จะได้ยินเสียงผู้พูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. มักจะหลีกเลี่ยงการสนทนากับคนทั่วไป ชอบถามซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เสียงพูดเพี้ยนแปร่งลีลาการพูดไม่เป็นไปตามธรรมชาติ มักพูดผิดเสมอ ๆ จังหวะการพูดไม่ดี บางรายติดอ่าง
3. มักเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เพราะฟังไม่ชัดและไม่เข้าใจคำพูด ใช้ภาษาสั้น ๆ ชอบใช้ภาษามือแทนภาษาพูด
4. มักชอบระแวงสงสัย อารมณ์ร้าย โกรธง่าย ขุนเฉียว บางทีไม่มีเหตุผล ปรับตัวเข้ากับคนอื่นค่อนข้างยาก มีอารมณ์รุนแรง เนื่องจากผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่นเมื่ออยู่ในสังคมที่ไม่ยอมรับ ก็จะเกิดความคับข้องใจ โกรธง่าย เอาแต่ใจตัวเองหวาดระแวงขาดความรับผิดชอบ อีกทั้งการปรับตัวที่มีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่น ก่อให้เกิดความคับข้องใจไม่ชอบเข้าสังคม บางรายขี้อาย เข้ากับเพื่อนไม่ได้

จากลักษณะและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินการแสดงออกทางด้านบุคลิก อาจส่งผลต่อบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่ง พูนพิศ อมาตยกุล (2545) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพ (Individuality) และอธิบายความหมายในเชิงจิตวิทยาที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพว่าพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลโดยทั่วไปแล้วบุคลิกภาพนี้มี 2 อย่าง คือ บุคลิกภาพภายนอก และ บุคลิกภาพภายในบุคลิกภาพภายนอก หมายถึง การแสดงออก การกระทำ หรือพฤติกรรมของมนุษย์ ที่ปรากฏหรือแสดงออกบ่อย ๆ หรือลักษณะประจำในคนคนนั้น หรือหมายถึงการแสดงออกของกลุ่มชนโดยองค์รวม เช่น บุคลิกของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งพูดไม่ได้ บุคลิกของคนหูหนวกแต่กำเนิดที่อยู่ในวัฒนธรรมของคนหูหนวก (Deaf Culture) สรุปแล้วบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่แสดงออกมาจนคนทั่วไปมองเห็นได้ บุคลิกภาพภายในนั้นมองเห็นไต่ยาก แต่อาจจะทราบได้ด้วยการสังเกตเป็นรายบุคคล เช่น ลักษณะที่แสดงออกของความมีสติปัญญา ความรู้ ความถนัด อารมณ์ประจำตัว ค่านิยม ปรัชญาชีวิต ความเชื่อ ความสนใจ บุคลิกนั้นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามกาลเวลา อายุ สิ่งแวดล้อม

การศึกษาสังคมโดยรอบ และวัฒนธรรม ที่สำคัญมีองค์ประกอบหลากหลายที่สลับซับซ้อนกัน เช่น เกี่ยวกับสัญชาตญาณ จิตใต้สำนึก ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล การป้องกันตัว การทำตัวให้เหมือน การสัมผัสรับรู้ การชดเชย การเก็บกด การเป็นปรีภัย วิถีชีวิต รวมทั้งเรื่องของปมด้อย และปมเด่น เป็นต้น องค์ประกอบเหล่านี้อาจจะพบได้ในคนหมู่มากแต่กำเนิดทุกคน เพียงแต่ว่าในแต่ละรายนั้น จะแสดงลักษณะใดเด่นชัดกว่ากันเท่านั้นเอง และจากลักษณะบุคลิกและการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

พูนพิศ อมาตยกุล และคณะ (2545) ยังได้กล่าวเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกายใจและพฤติกรรม ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นตัวทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ดังภาพที่ 2

ภาพ 2 พฤติกรรมการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิต Behavior or Lift Style

จากภาพประกอบทำให้เข้าใจได้ว่า การที่คนคนหนึ่งเกิดมาหูหนวกแต่กำเนิดนั้น นอกจากทางกาย ทางจิต และสิ่งแวดล้อมนานาประการแล้ว สิ่งที่สำคัญคือ วัฒนธรรมจะหล่อหลอมให้คนหูหนวกแต่กำเนิดมีพฤติกรรมแตกต่างไปจากคนปกติโดยทั่วไป ซึ่งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะขาดโอกาสในการเรียนรู้ ทำให้มีจุดอ่อนต่อการรับรู้และการพัฒนาความคิดในด้านนามธรรม คนหูหนวกเสียเปรียบในด้านความคิดจินตนาการ จิตสำนึก ความมีเหตุผล และความจำ การดำเนินชีวิตจึงด้อยกว่าคนปกติ เพราะเนื่องมาจากความคิดด้านนามธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนรู้ได้ยาก หากไม่เข้าใจในด้านนามธรรมอาจจะก่อให้เกิดความกดดัน ความคับข้องใจ

จนไม่ต้องการติดต่อกับบุคคลอื่น บางครั้งต่อต้านสังคม บางครั้งเจ้าอารมณ์ และเมื่อไม่ได้ยินคนพูด ก็เป็นสาเหตุให้กลายเป็นคนใจระแวงได้

นอกจากนี้ ศรีธรรม ธนภูมิ (2535) ยังได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า มีอยู่ด้วยกัน 4 อย่าง คือ

1. ชอบเข้าสังคม (Extrovert) ชอบพบปะผู้คน ชอบความตื่นเต้น สนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใสมองโลกในแง่ดี แสดงอารมณ์อย่างเปิดเผย ลักษณะนี้จะพบได้บ่อยมากในคนหูหนวกแต่กำเนิด
2. ชอบเก็บตัว (Introvert) มีลักษณะตรงกันข้ามกับชอบเข้าสังคม เอาจริงเอาจัง และเจ้าระเบียบ ไม่ชอบความตื่นเต้น โลกโตน อาจมองโลกในแง่ร้าย ซึ่งจะไม่ค่อยพบในคนหูหนวกแต่กำเนิด
3. ลักษณะอารมณ์อ่อนไหว (Neuroticism) คิดมาก วิตกกังวล เจ้าอารมณ์ ตื่นเต้นง่าย อารมณ์แปรปรวนง่าย ตามใจตัวเอง อาจจะเป็นคนระแวงง่าย มีแนวโน้มจะเป็นคนโรคประสาท ซึ่งจะไม่พบในคนหูหนวกแต่กำเนิดทั่วไป นอกจากป่วยทางจิต
4. มีบุคลิกมั่นคง สุขุม อารมณ์เยือกเย็น (Stability) รักสงบ ใจเย็น มีความรับผิดชอบ ควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี พบในคนหูหนวกแต่กำเนิดที่โตเป็นผู้ใหญ่ และมักได้เรียนมาพอสมควร

ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางการพูด มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา ทำให้ความสามารถทางสติปัญญาล่าช้า แต่ระดับสติปัญญาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีระดับคล้ายกับบุคคลที่มีการได้ยินปกติ โดยลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเมื่อสูญเสียการได้ยิน ทำให้มีลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ เพราะไม่สามารถเรียนภาษาในระดับที่ใช้เหตุผลได้ จึงมักไม่เข้าใจกฎระเบียบและไม่สามารถโต้เถียงในเหตุผลที่ซับซ้อนเท่าที่ควร มักเอาแต่ใจตนเอง มองโลกแคบ ยึดตัวเอง ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ยาก มักไม่ชอบความเปลี่ยนแปลงเมื่อต้องอยู่ร่วมกับบุคคลรอบข้าง จึงมักชอบอยู่กับกลุ่มเดียวกัน และเชื่อด้วยกันมากกว่าจะเชื่อคนที่มีการได้ยินปกติ ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ โดยเฉพาะเรื่องที่เข้าใจยาก ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความสนใจในเรื่องต่าง ๆ มีปัญหาครอบครัว เมื่อครอบครัวไม่ยอมรับก่อให้เกิดปัญหาในจิตใจไม่สามารถระบายหรือสื่อสารกับบุคคลอื่นได้

ลักษณะพัฒนาการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ลักษณะพัฒนาการโดยทั่วไปแล้วบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีพัฒนาการต่าง ๆ ใกล้เคียงกับบุคคลทั่วไป แต่มีพัฒนาการบางด้านที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

พัฒนาการด้านร่างกาย บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีการเจริญเติบโตทางร่างกาย เช่นเดียวกับคนปกติ แต่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะของการได้ยิน

สำหรับส่วนสูง น้ำหนัก สุขภาพ และสมรรถภาพทางกายไม่มีอะไรแตกต่างจากคนปกติ บางที่อาจมีพัฒนาการที่ดีกว่าคนปกติ (แสงจันทร์ คำเมือง, ม.ป.ป.: 2)

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถพูดระบายความรู้สึก และความคิดให้คนอื่นรู้ได้ ทำให้เกิดภาวะกดดันของอารมณ์ การแสดงอารมณ์ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะรุนแรงกว่าคนปกติ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมักจะวิตกกังวลและรู้สึกอึดอัดข้องใจ เกือบตัว ขี้ระแวง ไม่ไวใจใคร จุนเจียว โกรธง่าย ใจน้อย หวาดกลัวในสิ่งที่ไม่น่ากลัว เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรเข้าใจภาวะอารมณ์ของบุคคลกลุ่มนี้ และจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาให้เหมาะสม โดยไม่ทำให้บุคคลกลุ่มนี้คับข้องใจ อันจะเป็นผลต่ออารมณ์และจิตใจของบุคคลกลุ่มนี้ สถาพร สุวัญญุสส์ (2540: 472) นอกจากนี้การจะพัฒนาด้านอารมณ์ จิตใจ ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแล้วนั้น สิ่งหนึ่งที่ต้องพัฒนาควบคู่กันคือการสร้างความรู้สึกรู้สึกให้บุคคลกลุ่มนี้มีความรู้สึกในการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อส่งเสริมให้ลดพฤติกรรมด้านนี้ ซึ่งการศึกษาความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของ เกษร ปิ่นทับทิม (2548: 64) พบว่า วัยรุ่นที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความรู้มีคุณค่าตัวเองในระดับปานกลาง มีการรับรู้ความสามารถตนเองในระดับสูง และมีพฤติกรรมเสริมสร้างสุขภาพทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนสามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของวัยรุ่นที่มีความพิการทางการได้ยิน

พัฒนาการสังคมและบุคลิกภาพ ขึ้นอยู่กับกระบวนการสื่อสารความหมายเป็นสำคัญ ซึ่งมีผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถทางสังคมและบุคลิกภาพแตกต่างจากคนปกติ และมีปัญหาในการดำรงชีวิตมากกว่าคนปกติ ทั้งนี้เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ จึงเติบโตด้วยความรู้สึกโดดเดี่ยว ขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และไม่ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับผู้อื่น การปรับตัวของบุคคลกลุ่มนี้จึงแตกต่างจากคนปกติ ดังนั้นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงควรได้รับการส่งเสริมมากเป็นพิเศษเพื่อช่วยให้ปรับตัวกับผู้อื่นได้

นอกจากนี้ ชูชีพ อ่อนโลกสูง (2535: 77) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการทางสังคมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถที่จะทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีการพัฒนาการในการปรับตัวอยู่ร่วมกับสังคมได้เป็นอย่างดีนั้น อาจต้องอาศัยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการปรับตัวกับสังคม ซึ่งจากการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มเพื่อพัฒนาการปรับตัวทางสังคมของเด็กบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภชฯ จังหวัดปทุมธานีของ ศศิธร บำรุง (2553: 71) พบว่า นักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มมีการปรับตัวทางสังคมมากกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่ม นักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มมีการปรับตัวทางสังคมที่มากกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรม

แนะแนวกลุ่มทั้ง 3 ด้าน นักเรียนบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มในระดับมากขึ้น

ศรียา นิยมธรรม (2544: 50) ได้อธิบายพัฒนาการทางสติปัญญา ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า มีพัฒนาการที่ล่าช้าซึ่งจะปรากฏขึ้นในช่วงปลายของวัยก่อนเข้าเรียน เนื่องจากความบกพร่องทางภาษาของบุคคลกลุ่มนี้มักจะแตกต่างไปจากคนปกติ เพราะมีความบกพร่องในการรับรู้ที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษามือ ภาษาเป็นสื่อทำให้ส่งผลต่อสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินย่อมมีความล่าช้าทางภาษากว่าคนปกติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของความบกพร่องทางการได้ยิน

ส่วน เกยูร วงศ์ก้อม (2548: 29) ได้อธิบายลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยทั่วไปสามารถสังเกตได้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอาจจะมีปัญหาในการพูดคือ พูดได้น้อยหรือพูดไม่ชัดต้องใช้ภาษาท่าทางหรือภาษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่สูญเสียการได้ยิน หากสูญเสียการได้ยินตั้งแต่กำเนิด อาจจะมีปัญหาการพูดมากกว่า บุคคลที่สูญเสียการได้ยินภายหลัง
2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอาจจะมีปัญหาในการใช้ภาษา กล่าวคือใช้ภาษาค่อนข้างจำกัดและไม่ถูกหลักไวยากรณ์ รู้คำศัพท์ต่างๆ ในวงจำกัด ไม่สามารถนำคำศัพท์ ไปใช้ในประโยคที่หลากหลาย หรือต่างสถานการณ์อาจมีการสลับคำหรือข้อความในประโยคที่ส่งผลให้การเขียนบกพร่องด้วย เช่น
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่วนใหญ่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทั้งนี้เนื่องจากความบกพร่องในการฟังทำให้ มีทักษะทางภาษาจำกัด และวิธีการสอน และการวัดผลของครูที่ไม่เหมาะสม
4. การปรับตัวของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในการปรับตัว เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นให้เข้าใจได้ ทำให้เกิดความซับซ้อนใจและส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา
5. ลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ เวลาฟังมักจะจ้องมองปากหรือจ้องหน้าผู้พูด เสียงพูดแปลก ๆ อาจเป็นเสียงต่ำ หรือแหบผิดปกติ ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ และไม่มีปฏิกิริยาต่อเสียงที่ดัง

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า ลักษณะพัฒนาการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กล่าวมานั้น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพัฒนาทางด้านร่างกายเหมือนคนปกติทั่วไป ส่วนพัฒนาการด้านอารมณ์จะรุนแรงกว่าคนปกติ เนื่องจากไม่สามารถพูดระบายความรู้สึก และความคิดให้คนอื่นรู้ได้ ทำให้เกิดภาวะความกดดันทางอารมณ์ มีผลต่อพัฒนาการด้านสังคม บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาเรื่องการปรับตัวและการยอมรับจากสังคม สำหรับพัฒนาการด้านสติปัญญาที่

เกี่ยวกับความสามารถทางภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีพัฒนาการทางภาษาล่าช้ากว่าคนปกติ ซึ่งความล่าช้านี้ขึ้นอยู่กับระดับการได้ยินเป็นสำคัญ

วิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับหูหนวกที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการฟังได้ ไม่สามารถพูดได้ แล้วบุคคลกลุ่มนี้มีวิธีการสื่อสารด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 34) วิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในการสื่อความหมายไม่ว่าสื่อความหมายระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน หรือสื่อสารระหว่างคนปกติ จึงมีผู้คิดค้นการสื่อความหมายขึ้น เพื่อให้บุคคลกลุ่มนี้ได้ใช้และวิธีการสื่อสารที่ใช้อย่างแพร่หลายมีดังนี้

1. การพูด (Speech) วิธีนี้ใช้ได้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประเภทหูตึงเล็กน้อย ไปถึงหูตึงปานกลาง หากหูตึงมากใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดไม่ได้ผล

2. ภาษามือ (Sign Language) วิธีนี้เหมาะสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หรือระดับที่สูญเสียการได้ยินมาก บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นด้วยการพูดได้ จึงใช้ภาษามือแทน ผู้ที่จะเข้าใจภาษามือต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษามือ ซึ่งภาษามือเป็นระบบสื่อสารอย่างหนึ่งของคนหูหนวก ผู้พูด จะใช้มือทั้งสองข้างแสดงท่าทาง หรือวางมือในตำแหน่งต่าง ๆ แต่ละท่าแต่ละตำแหน่งของมือมีความหมาย

3. การสะกดตัวอักษรด้วยนิ้วมือ (Finger Spelling) เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ท่ามือแต่ละท่ามีความหมายเท่ากับตัวอักษร 1 ตัว ในภาษาไทย

4. การอ่านริมฝีปาก (Lipreading) คือ ผู้ฟัง พยายามเดาคำพูดโดยการสังเกตจากลักษณะการเคลื่อนไหวริมฝีปากของผู้พูด เพื่อให้เข้าใจความหมายตรงกัน ซึ่งรวมถึงต้องสังเกตลักษณะสีหน้า ท่าทาง การเคลื่อนไหวของมือ เท้า และลำตัวของผู้พูด

5. ทำเนาะคำพูด (Cued Speech) เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งของคนหูหนวก โดยแสดงท่ามือในลักษณะต่าง ๆ ประกอบคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของการพูด ท่ามือถูกกำหนดอย่างเป็นระบบ แต่ละท่ามีความหมายเฉพาะ ผู้พูดวางมือระดับต่ำกว่าคางเล็กน้อย ไม่วางมือไว้ในตำแหน่งอื่น ๆ และใช้มือข้างเดียว

6. การสื่อสารรวม (Total Communication) เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งของคนหูหนวก โดยใช้วิธีสื่อสารหลายวิธีรวมกันกับการพูด หรือพูดรวมกับภาษามือและภาษาท่าทางอื่น ๆ

7. การเขียน (Writing) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เพราะมีอุปสรรคและข้อจำกัดทางการศึกษาทำให้มีความเข้าใจคำศัพท์ในวงจำกัด การเขียนสื่อสารจึงเขียนจัดเรียงคำเป็นประโยคผิดหลักภาษา ภาษาเขียนมีปัญหาการเขียนคล้ายคลึงกับปัญหาการพูด ยิ่งสูญเสียมากยิ่งมีปัญหา

นอกจากนี้ วารี ธีระจิตร (2545) กล่าวถึงวิธีการสอนคนหูหนวกที่ได้จัดขึ้นในโรงเรียนสอนคนหูหนวก ซึ่งได้มีความแตกต่างกันออกไป พอสรุปได้ 5 วิธี คือ

1. วิธีสอนพูด (Oral Method) หมายถึง การสอนเด็กหูหนวกให้พูด โดยใช้ภาษาพูดเท่านั้น ไม่ใช่ภาษามือเลย วิธีการนี้ยึดหลักที่ให้ผู้สอนพูดกับเด็กให้มากที่สุด ให้เด็กเห็นความสำคัญของการพูด และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการพูด ได้แก่ การดู โดยการให้อ่านจากริมฝีปากของผู้พูดด้วย

2. วิธีสอนแบบใช้ภาษามือ (Manual Method) เป็นสัญลักษณ์แทนความหมายของภาษา

3. วิธีสอนรวม (Combined Method) หมายถึง การใช้วิธีต่าง ๆ รวมกันประกอบด้วย การใช้ภาษาพูด ภาษามือ การอ่านริมฝีปาก การใช้เครื่องช่วยฟัง และการเขียนกระดานดำประกอบกันไป ในขณะที่สอน

4. วิธีสอนที่ใช้ต่างวิธีพร้อมกันสลับกันไป (Simultaneous Method) เช่น ปาก พูด มือสะกดนิ้ว หรือทำภาษามือสลับกันไป วิธีนี้ประกอบด้วยการใช้ภาษาพูด การอ่านภาษาพูด การใช้เครื่องช่วยฟัง การสะกดนิ้วมือ การใช้ภาษามือ การเขียนกระดานดำ หลายวิธีที่แตกต่างกันพร้อม ๆ กัน รวมอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน โดยกำหนดให้ดังนี้ คือ

4.1 ใช้ระบบสอนพูด ในระดับอนุบาล และระดับประถมศึกษา

4.2 ใช้ระบบวิธีสอนต่างวิธีพร้อมกันสลับกันในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. เป็นวิธีสอนที่ใช้ทุกวิธีที่เห็นว่าเหมาะสม (Total Communication) คือใช้ทั้งระบบภาษาพูดและระบบภาษามือ โดยให้ฝึกการฟัง (Auditory Training) ฝึกการอ่านคำพูด (Speech Reading) ฝึกการอ่าน (Reading) ฝึกการเขียน (Writing) ภาษามือ (Signs Language) การสะกดนิ้วมือ (Finger Spelling) และการสังเกตท่าทาง (Gesture) โดยวิธีนี้จะรวมเอาวิธีการติดต่อสื่อความหมายทุกประเภทเข้ามารวมไว้อย่างครบถ้วน ซึ่งนับว่าเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพที่สุดในปัจจุบันนี้

อย่างไรก็ตาม วารี ธีระจิตร ยังได้กล่าวถึงการสอนเพื่อการสื่อสาร วิธีการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างรุนแรง แบ่งออกได้เป็น 3 วิธีด้วยกัน คือ

1. การพัฒนาการสื่อสารโดยใช้ภาษาพูด การอ่านริมฝีปาก และการใช้การได้ยินที่ยังคงหลงเหลืออยู่

2. การพัฒนาการสื่อสารโดยใช้ภาษามือ

3. วิธีการสื่อสารทั้งหมด คือการใช้ทั้งภาษามือ การอ่านริมฝีปาก และการฝึกการได้ยินซึ่งในปัจจุบันยังมีการถกเถียงกันอยู่เกี่ยวกับประสิทธิภาพของวิธีการสอนทั้ง 3 วิธีเนื่องจากแต่ละวิธีก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันออกไปส่วนการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยนั้น เราจะใช้ภาษามือ (Sign) ซึ่งใช้มือบอกความหมายแทนภาษา และเป็นการสะกดคำด้วยนิ้วมือ (Finger Spelling) ประกอบเข้ากับการอ่านปาก (Speech Reading) ซึ่งทั้งหมดนี้รวมเข้าด้วยกันเราเรียกว่า ภาษารวม (Total Communication) นับได้ว่าเป็นการสอนที่ได้ผลดี เด็กหูหนวกจะเรียนรู้ได้เร็วขึ้นและเราใช้วิธีนี้เป็นทาง (Mean) ที่จะนำเด็กเข้าสู่ภาษาอ่านและภาษาเขียน ซึ่งเป็นทางเดียวที่จะทำให้เด็กหูหนวกติดต่อกับคนปกติได้ และการจัดชั้นเรียนของเด็กที่มีความผิดปกติทางหูต้องจัดเป็นชั้นเล็ก ควรมีนักเรียนประมาณ 6 - 8 คนต่อครู 1 คนอย่างมากที่สุดไม่ควรเกิน 10 คน ทั้งนี้เพราะนักเรียนแต่ละคนไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ครูอธิบายได้พร้อมกันเนื่องจากนักเรียนแต่ละคนจะมีระดับการได้ยินที่แตกต่างกัน มีระดับสติปัญญาที่แตกต่างกัน ครูจึงต้องสอนเด็กเหล่านี้เป็นรายบุคคลอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการสอนนักเรียนประเภทนี้จึงต้องใช้เวลามากกว่าเด็กปกติ (พิมพากรณ์ ชวนชน, 2545)

ส่วน รังสิตา มะละ (2545: 23-24) ได้แนะนำวิธีการสื่อสารกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยวิธีการวาดภาพหรือการใช้ตัวอย่างประกอบการสื่อสารเป็นสื่อความหมายที่ดี ซึ่งง่ายต่อความเข้าใจสามารถใช้สื่อสารความหมายเป็นนามธรรม แต่วิธีนี้อาจยุ่งยากในการวาดหรือหาภาพประกอบ

นอกจากนี้ ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2555: 2-6) ได้เรียบเรียงวิธีการที่จะช่วยให้การสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีพัฒนาการทางภาษา และการพูดได้ดีขึ้นนั้น มี 3 วิธีดังนี้

1. ภาษามือและการสื่อสารระบบรวม (Sign Language and Total Communication) เป็นวิธีการสอนภาษามือแก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในมหาวิทยาลัยสำหรับคนหูหนวกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา การเรียนการสอนจะใช้ภาษามือโดยมีพื้นฐานความเชื่อในเรื่องวัฒนธรรมของคนหูหนวกผู้ปกครองของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการให้ลูกของตนสื่อสารโดยใช้ภาษามือ ไม่ต้องการให้เด็กใส่เครื่องช่วยฟัง และอาจมีข้อจำกัดในการพาออกไปรับการศึกษา จึงไม่ต้องการให้ใช้ภาษาพูดในการสื่อสารก็เป็นได้

2. การสอนพูด (Auditory – Oral Education) โดยใช้การดู การฟัง และการสัมผัส นอกจากนี้ Alexander Graham Bell ได้ให้ความสำคัญกับการสอนพูดมากกว่าการสอนภาษามือ ซึ่งการสอนด้วยวิธีนี้จะทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนรู้ภาษาพูด

3. การสอนโดยใช้การฟังเสียงในภาษา (Auditory – Verbal Therapy: AVT) เป็นการสอนโดยเน้นให้เด็กฟังด้วยการใช้การได้ยินที่เหลืออยู่แต่วิธีนี้ไม่ได้ใช้การฟังเพียงอย่างเดียวแต่จะใช้การสอนภาษาอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เหตุผลที่เลือกใช้ AVT คือต้องการให้เด็กฟังการพูดในสถานการณ์ ที่เป็นธรรมชาติในห้องเรียนปกติหรือผู้ปกครองที่เข้าใจวิธีนี้ ก็สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาลูกของตนเองให้มีพัฒนาการในการสื่อสารที่ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้การเลือกวิธีสอนทั้ง 3 วิธีดังกล่าวนี้ ผู้ปกครองอาจจะเลือกแตกต่างกันโดยผู้ปกครองที่เป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินปกติ จะเลือกวิธีสอนพูดและวิธีสอนโดยใช้การฟังเสียงในภาษา แต่หากผู้ปกครองที่เป็นคนหูหนวกจะเลือกวิธีการใช้ภาษามือและการสื่อสารระบบรวม แต่ทั้งนี้การที่จะให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนภาษามือ ผู้ปกครองควรต้องเรียนรู้ภาษามือด้วยเพื่อสามารถสื่อสารกันได้ครบถ้วน แต่การเลือกวิธีการสื่อสารด้วยการสอนพูด และการฟังเสียงในภาษานั้น อาจเป็นเพราะเด็กยังมีการได้ยินเหลืออยู่ ซึ่งสามารถใช้การได้ยินที่เหลืออยู่ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการพูดได้

สรุปได้ว่าวิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่ว่าจะสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน หรือสื่อสารระหว่างบุคคลปกติ จะเห็นได้ว่าวิธีการสื่อสารมีหลายวิธีที่ไม่ว่าจะเป็นวิธีการสื่อสารด้วยการพูด และการสื่อสารด้วยภาษามือ การสอนภาษามือและการสื่อสารระบบรวม การสะกดตัวอักษรด้วยนิ้วมือ เป็นการสะกดตัวพยัญชนะ การอ่านริมฝีปาก ทำเนาะคำพูด การสื่อสารรวม การเขียน การวาดภาพ และการสอนโดยใช้การฟังเสียงในภาษา ซึ่งแต่ละวิธีที่จะนำไปใช้ขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยิน ซึ่งหากสูญเสียการได้ยินมากอาจใช้วิธีการสื่อสารด้วยภาษามือ แต่หากยังเหลือการได้ยินอยู่ จะใช้การได้ยินที่เหลือให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการพูด

การจัดการศึกษาและการเรียนการสอนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้รับโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับบุคคลอื่น และ การเรียนการสอนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรมีลักษณะรูปแบบที่เหมาะสมดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 25) ได้อธิบายถึงหลักสูตรและการเรียนการสอนสำหรับคนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรครอบคลุมไปถึงการฝึกฟัง การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางการพูด การฝึกทักษะทางภาษา การฝึกทักษะดังกล่าว ควรกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย ส่วนเนื้อหาวิชา เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ ควรครอบคลุมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับเด็กปกติแต่วิธีสอน ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์อันจำเป็นอาจ

แตกต่างออกไปหรือเพิ่มเติมจากที่มีใช้สำหรับเด็กปกติ ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการพิเศษของเด็กประเภทนี้

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจกระทำได้หลายลักษณะ สำหรับเด็กเล็กก่อนเข้าโรงเรียนนั้น รัฐอาจส่งครูไปสอนหรือเตรียมความพร้อมที่บ้านในกรณีที่เด็กยังเล็ก หากเด็กอยู่ในวัยอนุบาล เด็กควรได้รับการเตรียมความพร้อมและการฝึกฟัง การจัดชั้นไม่ควรยึดอายุเป็นหลักแต่ควรยึดความสามารถเป็นหลัก โดยเฉพาะความสามารถทางภาษา ความสามารถในการสื่อสาร วิธีสื่อสารความสามารถทางการเรียนวิชาสามัญ พฤติกรรมทางสังคม ตลอดจนวุฒิภาวะของเด็ก

การเรียนร่วม เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กที่มีความต้องการพิเศษรูปแบบหนึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2541: 7) อธิบายการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ อาจจัดได้หลายลักษณะ เช่น การเรียนร่วมเต็มเวลา เรียนในห้องพิเศษ ห้องเสริมวิชาการ ซึ่งให้โอกาสเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ศรียา นิยมธรรม (2541: 37) อธิบายว่า การเรียนร่วมเป็นการนำเอาบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมาสู่สังคมปกติ ไม่ว่าจะในด้านนันทนาการ หรือการศึกษา ในสมัยก่อนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมักถูกชุกซ่อนหรือแยกไว้เฉพาะกลุ่มต่างหาก แต่ในปัจจุบันจะเน้นที่การคัดแยกเพื่อช่วยเหลือและสามารถจัดให้เด็กแต่ละคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

อย่างไรก็ตาม สุพรรณ ภูบุญเพิ่ม (2543: 6) ได้อธิบายถึงการเรียนการสอนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยการเรียนรู้ระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเด็กปกติไว้ว่า เมื่อมีเด็กมีความบกพร่องทางการได้ยินเข้ามาเรียนร่วมในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรปฏิบัติดังนี้

1. ควรให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั่งในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นและมองเห็นริมฝีปากผู้สอนได้ชัดเจน
2. ใช้ท่าทางประกอบคำพูดเพื่อให้เด็กเข้าใจคำพูดของครูแต่ไม่ควรแสดงท่าทางมากเกินไป
3. ครูควรเขียนกระดานมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่มีความสำคัญ เช่น นิยาม คำสั่ง หรือการบ้าน เป็นต้น
4. อย่าพูดขณะเขียนกระดานเพราะเด็กไม่สามารถอ่านปากของครูได้
5. เมื่อต้องการพูดคุยกับเด็กควรใช้วิธีเรียกชื่อ ไม่ควรใช้วิธีแตะสัมผัส เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักฟัง
6. จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
7. ก่อนลงมือสอนควรตรวจเช็คเครื่องช่วยฟังว่าทำงานหรือไม่

8. ให้โอกาสแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินออกมารายงานหน้าชั้น ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกด้วยการพูด และขณะเดียวกันก็เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กปกติได้ฝึกฟังการพูดภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

9. หากเด็กปกติออกมาพูดหน้าชั้น ครูผู้สอนควรสรุปสิ่งที่เด็กปกติพูดให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินฟังด้วย

นอกจากนี้ สุพรรณ ภูบุญเพิ่ม ยังได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสิ่งสำคัญในการเรียนการสอนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ การประเมินผล ซึ่งการประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียนแต่ละคนอย่างน้อยภาคเรียนละหนึ่งครั้ง วิธีจัดและประเมินผลก็ทำเช่นเดียวกันกับการจัดผลประเมินผลปกติ คือ ใช้แบบทดสอบการสังเกตการสนทนา ให้ลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง ทดสอบปากเปล่า ซึ่งจุดมุ่งหมายสำคัญเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลจะกำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

หลักในการพิจารณาคัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ควรพิจารณาความพร้อมของเด็กเป็นสำคัญ และความพร้อมด้านอื่น ๆ ประเด็นที่ควรพิจารณามีดังนี้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 26)

1. ความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษา การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการสนทนาจะต้องมีความสามารถอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเด็กปกติในวัยใกล้เคียงกัน
2. วุฒิภาวะทางด้านอารมณ์และสังคม ควรมีวุฒิภาวะทั้งทางอารมณ์และสังคม จึงจะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินปรับตัวเข้ากับเด็กปกติได้
3. ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างประสบผลสำเร็จควรมีความตั้งใจในการเรียน มีช่วงความสนใจยาวนานพอสมควร และเหมาะสมกับวัย นอกจากนี้ เด็กควรเข้าใจคำสั่งคำอธิบายต่าง ๆ สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของครูได้อย่างถูกต้อง
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นจำนวนมากขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากปัญหาในด้านการฟัง บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมควรมีความเชื่อมั่นในตนเอง และสามารถทำงานได้ตามลำพังโดยไม่มีครูคอยบังคับ หรือควบคุมตลอดเวลา
5. ความเฉลียวฉลาด ควรมีระดับสติปัญญาอยู่ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกับเด็กในชั้นปกติที่จะเรียนร่วม เด็กที่ระดับสติปัญญาต่ำกว่าปกติ ก็อาจเรียนร่วมชั้นปกติได้ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็ได้

6. อายุบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีอายุในวัยเดียวกับบุคคลปกติ หรือแตกต่างกันไม่เกิน 2 ปี โดยเฉลี่ย เพื่อสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลปกติได้ง่าย
7. ความอดทน บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีความอดทน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความอดทนต่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากคนปกติในชั้นเรียนเดียวกัน
8. ความพร้อมของครูประจำชั้น ครูประจำชั้นควรมีความรู้ความเข้าใจตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
9. ขนาดของชั้นเรียน ขนาดของชั้นเรียนไม่ควรใหญ่เกินไป เพราะหากมีจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไปแล้วเป็นการยากที่ครูผู้สอนจะดูแลได้อย่างทั่วถึง
10. ความยินยอมและความร่วมมือจากผู้ปกครอง การที่จะส่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนร่วมชั้นเดียวกับเด็กปกตินั้น ควรได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครอง ทางโรงเรียนควรชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงผลดีของการเรียนร่วม
11. ความกระตือรือร้นของเด็ก เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ควรเป็นผู้ที่มีความมานะพยายาม ใฝ่รู้และเอาใจใส่ในการเรียน เพราะการเรียนร่วมกับเด็กปกตินั้น อาจมีปัญหาบ้าง หากเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองก็อาจฝ่าฟันอุปสรรคไปได้แต่ถ้าเด็กมีความย่อท้อก็อาจทำให้การเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หลักสูตรควรครอบคลุมไปถึงการฝึกฟัง การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางการพูด การฝึกทักษะทางภาษา การฝึกทักษะต่าง ๆ ควรทำเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่ายหลักเกณฑ์อาจยืดหยุ่นได้ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้จัดการศึกษา และควรเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แสดงความสามารถเต็มที่ ไม่ควรแยกบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินคนปกติ แต่ทั้งนี้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนร่วมกับบุคคลปกติ ในด้านความสามารถทางภาษา วุฒิภาวะทางด้านอารมณ์และสังคม ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเฉลียวฉลาด อายุ ความอดทน ความพร้อมของครู ความยินยอมและความร่วมมือของผู้ปกครอง ความกระตือรือร้นของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หากบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการเตรียมความพร้อมที่ดี สามารถเรียนร่วมได้อย่างประสบความสำเร็จได้ในทุกระดับ

การจัดการศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยกองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา (2544) ได้อธิบายถึงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเป็นเด็กพิเศษประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การให้การศึกษาตามสิทธิมนุษยชนอันควรแก่อัตภาพ ส่งเสริมและเสริมสร้างให้มีความรู้ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและดำรงชีวิตในสังคมปกติได้ ซึ่งใน

ปัจจุบันมีโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รวมทั้งโรงเรียนที่มีทั้งเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านอื่น ๆ เข้าศึกษาอยู่ด้วย โดยสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นกองการศึกษาเพื่อคนพิการ ทั้งนี้เนื่องจากกองการศึกษาพิเศษเดิมดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและการจัดการศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาภายใต้โครงสร้างการบริหารงานภายในกองเดียวกัน ซึ่งการจัดการศึกษาทั้งสองประเภทนี้ มีลักษณะของการบริหารที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจน คล่องตัว และสอดคล้องกับสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ ตามนัยของบทบัญญัติมาตรา 43 มาตรา 53 และมาตรา 80 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 และมาตรา 8 พรรคสี่ แห่งราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 บัญญัติว่าการแบ่งส่วนราชการภายในกรมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 115 ตอนที่ 78 วันที่ 30 ตุลาคม 2541 จึงได้ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการภายในกรมสามัญศึกษาใหม่ โดยจัดตั้งกองการศึกษาเพื่อคนพิการ ขึ้นมารับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีโรงเรียนในสังกัด ประจำปีการศึกษา 2541 จำนวน 41 โรงเรียนแต่มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวน 31 โรงเรียน

ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2553: 22) ได้อธิบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งมีทั้งการจัดในลักษณะของโรงเรียนเฉพาะ การจัดการเรียนร่วม และการเรียนร่วมกับเด็กปกติ หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่จะมีการปรับหลักสูตรในส่วนของสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่ละคน ด้วยการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แต่เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มีความบกพร่องในการรับรู้จากการได้ยิน ในการจัดการเรียนการสอนควรต้องเพิ่มเรื่องของการฝึกฟัง การฝึกทักษะด้านการพูด การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางภาษา ตลอดจนการใช้สื่ออุปกรณ์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ประกอบการสอน เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กกลุ่มนี้ในการพัฒนาการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนที่นำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ยังสามารถช่วยให้การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพัฒนาการในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ดังเช่น งานวิจัยของ มานะ ประทีปพรศักดิ์ (2549: 76) ที่ศึกษาเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการสอนคนหูหนวก เรื่องพุทธประวัติ ที่สามารถตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับวิถีชีวิตคนหูหนวก ผลการวิจัยทดลองพบว่า ชุดบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการสอนคนหูหนวกเรื่อง พุทธประวัติ มีประสิทธิภาพ และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียน และเป็นดังเช่นงานวิจัยของ ทักษิณา กล่อมเกลี้ยง (2553) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บด้วยการ์ตูนแอนิเมชัน

ภาษามือวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้บทเรียนผ่านเว็บด้วยการ์ตูนแอนิเมชันภาษามือวิชาภาษาไทยพบว่าบทเรียนผ่านเว็บด้วยการ์ตูนแอนิเมชันภาษามือวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินประกอบด้วยเนื้อหา 5 ตอนคือตอนที่ 1 สิ่งของเครื่องใช้ตอนที่ 2 สัตว์และธรรมชาติตอนที่ 3 ศาสนาและสถานที่ตอนที่ 4 ยานพาหนะตอนที่ 5 อื่น ๆ บทเรียนมีประสิทธิภาพนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วยการ์ตูนแอนิเมชันภาษามือวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ดังนั้นพอสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การให้การศึกษาตามสิทธิมนุษยชนอันควรแก่อดีตภาพ ส่งเสริมและเสริมสร้างให้มีความรู้ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและดำรงชีวิตในสังคมปกติได้ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งมีทั้งการจัดในลักษณะของโรงเรียนเฉพาะ การจัดการเรียนร่วม และการเรียนร่วมกับเด็กปกติ หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่จะมีการปรับหลักสูตรในส่วนของสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่ละคน ด้วยการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แต่เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มีความบกพร่องในการรับรู้จากการได้ยิน ในการจัดการเรียนการสอนควรต้องเพิ่มเรื่องของการฝึกฟัง การฝึกทักษะด้านการพูด การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางภาษา ตลอดจนการใช้สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ประกอบการสอน เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กกลุ่มนี้ในการพัฒนาการเรียนรู้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมตัวผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็น กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับอุดมศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เล่มที่ 124 ตอนที่ 61 ก ณ วันที่ 27 กันยายน 2550 ระบุไว้ว่า คนพิการ คือ บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้หรือความพร่องอันใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือ ด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

ส่วนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ระบุว่าจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกายจิตใจสติปัญญาอารมณ์สังคมการสื่อสารและการเรียนรู้หรือร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือผู้ด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษและมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสื่อการบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาและมาตรา 63 ก็ได้ระบุเช่นเดียวกันว่ารัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และวิทยุโทรคมนาคมและการสื่อสารในรูปอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นประโยชน์กับการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามหลักอรรถศาสตร์ ด้วยเหตุนี้ในด้านการศึกษาของคนหูหนวกจึงมีสิทธิได้รับบริการล่ามภาษามือ (Interpreter) มีผู้จดคำบรรยาย (Note Taker) รวมทั้งเทคโนโลยีการศึกษาและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้กล่าวถึงหลักของการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อรองรับนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ โดยต้องใช้องค์ประกอบที่เหมาะสมต่อข้อจำกัดของนักศึกษาเป็นรายบุคคลองค์ประกอบดังกล่าวประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม และการบริการทางการศึกษา เช่น ล่ามภาษามือในห้องเรียนสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

นโยบายหรือระเบียบที่บัญญัติไว้ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เช่น ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 ระบุให้สถาบันอุดมศึกษาในทุกสังกัดมีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสมโดยให้คำนึงถึงประเภทของความพิการด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด และให้สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่

จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการ การจัดทำหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนิสิตนักศึกษาพิการแต่ละบุคคล รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ตามความเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้สถาบันอุดมศึกษาที่รับคนพิการเข้าศึกษา มีสิทธิได้รับค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่นจากสำนักงานตามจำนวนเงินที่ต้องเรียกเก็บจากนิสิตนักศึกษาพิการ

ดังนั้นสรุปได้ว่า กฎหมายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ นโยบาย และระเบียบต่าง ๆ นั้น การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษาได้รับการจัดการอย่างเป็นรูปธรรม และตระหนักถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษา

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับอุดมศึกษา

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการสูญเสียการได้ยินในระดับรุนแรงมาก (หูหนวก) ซึ่งมีระดับการได้ยิน 91 เดซิเบลขึ้นไป มีปัญหาในการรับรู้เสียง ไม่สามารถใช้การได้ยินเป็นหลักในการสื่อสารด้วยการพูด หรือติดต่อบุคคลอื่นได้ มีพัฒนาการทางด้านภาษาล่าช้า การรับรู้ความหมายรับรู้ทางตามากกว่าการได้ยินทางหู ทำให้ไม่เข้าใจคำพูด (ศรียา นิยมธรรม, 2550; ภูฟ้า เสวกพันธ์, 2555)

ปัจจุบันจากการศึกษางานวิจัยทางการศึกษาพิเศษในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2542: 32) ได้เสนอว่าการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะไม่ใช่แนวทางที่ถูกต้อง เพราะเป็นการแยกเด็กออกจากสังคมเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ จึงควรนำบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เข้าเรียนร่วมกับคนปกติ เพื่อให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและคนปกติมีความเข้าใจ ข้อจำกัดและความสามารถของกันและกัน โดยพบว่าลักษณะการเรียนการสอนในลักษณะเรียนร่วมกับคนปกติเป็นแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม และสามารถทำได้หลายรูปแบบตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และแผนพัฒนาด้านการศึกษาพิเศษ และนโยบายการศึกษาชาติ ทั้งนี้เพื่อให้คนเหล่านี้ได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้ใกล้เคียงกับสภาพที่เป็นจริงเพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด และการเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้นั้น ถือเป็นแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับการจัดการศึกษาพิเศษ เพราะมหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาที่จัดอยู่ในกลุ่มโรงเรียนเรียนร่วม

จิตประภา ศรีอ่อน (2543) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาในประเทศไทยโดยให้คนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาทั่วไปมีมานานแล้วนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 และในระดับอุดมศึกษามีนักศึกษาพิการเรียนร่วมที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ. 2503 แต่ไม่ได้มีการจัดบริการสนับสนุนอย่างเป็นทางการเพื่อช่วยเหลือคนพิการสามารถเรียนร่วมได้โดยสะดวก ในยุคต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาพิเศษ ระยะที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน มีการขยายบริการการศึกษาพิเศษ และต่อมาในปี พ.ศ. 2542 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้ประกาศสนับสนุนการศึกษาของคนพิการ โดยประกาศว่า “คนพิการที่อยากเรียนต้องได้เรียน” และกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้การศึกษา 2542 เป็นปีการศึกษาของคนพิการ ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการมากขึ้น ส่งผลให้แนวโน้มการศึกษาพิเศษขยายตัวขึ้น

ในปี พ.ศ. 2545 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และประกาศหลักเกณฑ์วิธีการของคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษาว่าด้วยการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. 2552 แทนประกาศกฎกระทรวงฯ พ.ศ.2545 นอกจากนี้ยังมีข้อกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ สิทธิทางการศึกษาอีกมากที่มีการประกาศใช้ ส่งผลให้นักเรียนพิการได้รับการช่วยเหลือให้เข้าถึงการเรียนการศึกษาในทุกระดับได้อย่างสะดวกขึ้น

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติได้ประกาศยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้พิการ ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาองค์ความรู้ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีงานทำของบัณฑิตผู้พิการ

จากยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่รับผู้พิการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ได้นำแนวทางยุทธศาสตร์มาใช้ รวมถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้นำยุทธศาสตร์มาใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการของมหาวิทยาลัย ซึ่งการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีขึ้นในครั้งแรกตั้งแต่ พ.ศ. 2537 โดยระยะแรกมีนักศึกษาพิการด้านการเห็นเข้ามาเป็นกลุ่มแรก ต่อมาให้ปี 2550 ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ (Disability Support Services: DSS) ขึ้นอย่างเป็นทางการ และเป็นปีแรกที่เปิดโอกาสในการรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยระบบโสตทัศนศึกษาพิเศษ การบริการนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ การบริการล่ามภาษามือ การบริการสอนเสริม/ทบทวนการเรียน

การบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี และบริการให้คำปรึกษาด้านการเรียนและอื่น ๆ ที่จำเป็นตามความต้องการของแต่ละบุคคล (คู่มือนักศึกษาพิการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2555 :10)

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) การจัดการเรียนการสอนให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรียนร่วมกับคนปกติในระดับอุดมศึกษา จึงเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม แต่ทั้งนี้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก ไม่ว่าจะเรียนร่วมกับคนปกติในระดับใดก็ตาม บุคคลกลุ่มนี้ไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรปกติได้ เนื่องจากไม่มีความพร้อมในด้านภาษาที่เพียงพอ ที่จะช่วยส่งเสริมให้การสื่อสารและเรียนรู้ได้ดังเช่นเด็กปกติ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงเรียนรู้ไม่ได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน แต่ด้วยเหตุที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นส่วนหนึ่งของคนในสังคม มีสิทธิ์เท่าเทียมกับคนปกติในสังคม และเป็นบุคคลที่มีโอกาสในการได้รับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาและตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในปัจจุบัน ฉะนั้นจึงมีการปรับหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยยึดหลักสูตรปกติเป็นแกนแล้วปรับเนื้อหา วิธีการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อช่วยให้บุคคลกลุ่มนี้ผ่านการประเมิน หรือการวัดผลที่ต่างจากคนปกติ โดยต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่สำคัญให้ชัดเจน และแน่นอน คือผู้สอนต้องให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้รับผลจากการเรียนการสอนโดยการช่วยเหลือตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา เป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมกับการจัดการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน เป็นการขจัดความไม่เท่าเทียมกัน แต่ทั้งนี้หลักสูตรและวิธีการประเมินผลอาจมีการวัดผลที่แตกต่างจากคนปกติ ซึ่งยังคงยึดหลักสูตรปกติเป็นแกน เน้นการส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับความบกพร่อง จัดให้มีการสอนเสริมพิเศษ เน้นการใช้ภาษา และจัดบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล หากบุคคลกลุ่มนี้ได้เรียนร่วมกับคนปกติ โดยจัดให้สอดคล้องกับความบกพร่องที่เกิดขึ้นแล้ว บุคคลกลุ่มนี้สามารถเรียนร่วมกับคนปกติได้อย่างมีความสุข

สถาบันอุดมศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554) นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษายังมีข้อจำกัดในการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ไม่ทุกสาขา การเปิดสาขาวิชาเรียนที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงต้องพิจารณาให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้เรียน และจากการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการ

นักเรียน นิสิต นักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2554 โดยมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ได้แจ้งตอบข้อมูลดังกล่าว จำนวน 157 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 93 ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด 169 สถาบัน ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

นักเรียน นักศึกษาพิการที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2554 มีจำนวนทั้งหมด 1,998 คน จากสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักเรียน นิสิต นักศึกษาพิการ จำนวน 114 สถาบัน โดยจำแนกตามกลุ่มสถาบันการศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 27 สถาบัน จำนวน 1,089 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏ 39 สถาบัน จำนวน 713 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 8 สถาบัน จำนวน 69 คน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 32 สถาบัน จำนวน 113 คน และวิทยาลัยชุมชน 8 สถาบัน จำนวน 14 คน จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 245 คน ระดับปริญญาตรี จำนวน 1,721 คน และระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จำนวน 32 คน จำแนกตามประเภทของความพิการ ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น จำนวน 376 คน บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 497 คน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 67 คน บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ จำนวน 798 คน บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 56 คน บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา จำนวน 16 คน บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ จำนวน 13 คน บุคคลออทิสติก จำนวน 151 คน และบุคคลพิการซ้อน จำนวน 24 คน และจำแนกตามเพศ เป็นเพศชาย จำนวน 1,099 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 899 คน

จากข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษามีจำนวนมากเป็นอันดับสอง และในจำนวนนักศึกษามีการได้ยินส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยจากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในหลาย ๆ สถาบันเรียนในสาขาศิลปกรรม สาขาการออกแบบ สาขาคหกรรม และสาขาอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในสาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งสาขาทัศนศิลป์เป็นสาขาวิชาที่เรียนรู้ศิลปะที่สื่อความหมายและรับรู้ได้ด้วยการเห็น ทัศนศิลป์ประกอบด้วยศิลปะ 3 แขนง ได้แก่ จิตรกรรม (Painting) ประติมากรรม (Sculpture) และศิลปะภาพพิมพ์ (Printing Art)

จากสาขาวิชาที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในหลาย ๆ มหาวิทยาลัยเลือกเรียนในสาขาศิลปกรรมนั้น สาเหตุส่วนหนึ่ง ศรียา นิยมธรรม (2550: 129-134) ได้อธิบายถึงงานศิลปะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การวาดภาพของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่ว่าจะเป็นคนหูหนวก หรือ คนหูตึง ไม่แตกต่างจากบุคคลปกติ แต่อาจมีพัฒนาการในการวาดซ้ำกว่า เพราะขาดความคิดจินตนาการ และความคิดเชิงนามธรรม แต่สิ่งที่เป็นรูปธรรม และสิ่งที่เขา

ประทับใจ บุคคลกลุ่มนี้สามารถทำได้ดี และเก็บรายละเอียดได้มาก โดยเฉพาะบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีความสามารถพิเศษทางศิลปะ เป็นที่สังเกตว่า การวาดภาพของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวกมักเป็นการเลียนแบบและมีรายละเอียดมาก สะท้อนให้เห็นถึงความจำทางการเห็น (สายตา) ที่ดี ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน งานศิลปะและการเรียนรู้เรื่องมิติสัมพันธ์เป็นสิ่งที่บุคคลกลุ่มนี้ ทำได้ดีกว่าการเรียนรู้ในด้านอื่นที่ต้องใช้ภาษาพูดเป็นหลัก ดังนั้น การส่งเสริมด้านทัศนศิลป์ที่ถูกต้องจะช่วยพัฒนาศักยภาพของเด็กกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี และยังช่วยพัฒนาความคิดสุนทรียภาพได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้แสดงออกอย่างอิสระและควบคุมอารมณ์ได้

สรุปได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาหลาย ๆ แห่งที่เปิดโอกาสรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนมาก จะเปิดสาขาด้านศิลปกรรม ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นสถาบันหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาในสาขาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เนื่องด้วยสาขาวิชาทัศนศิลป์ เป็นการเรียนรู้ทางสายตาและมีการใช้ภาษาพูดน้อย นักศึกษาใช้สายตาในการเรียนรู้และถ่ายทอดผลงานได้ตามความสามารถ อีกทั้งสาขาทัศนศิลป์ยังเป็นสาขาที่นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ต่อไป นอกจากนี้ยังมีสาขาอื่น ๆ ที่เปิดโอกาสรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งแต่ละสาขาวิชามีการกำหนดคุณสมบัติผู้เรียน และเล็งเห็นถึงความเหมาะสมในการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในสาขาวิชานั้น และสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับหูหนวกส่วนใหญ่จะเรียนในสาขาที่เน้นการปฏิบัติเป็นหลักมากกว่าเน้นวิชาการ

หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (2553: 1) การจัดบริการสนับสนุนสำหรับนักศึกษาพิการ (Disability Support Service: DSS) คืองานบริการสนับสนุนทางการศึกษาที่ช่วยให้นักศึกษาที่มีความพิการสามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกับนักศึกษาทั่วไป โดยลดอุปสรรคซึ่งจำกัดโอกาสของนักศึกษาพิการ และจัดหาบริการสนับสนุนเพื่อช่วยให้นักศึกษาพิการสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาได้ ซึ่งบริการที่จัดให้ นั้นจะพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของแต่ละความพิการ และความต้องการจำเป็นของนักศึกษา

นอกจากนี้การให้บริการของหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการควรมีการจัดรูปแบบการให้บริการอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจากงานวิจัยของ สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารศูนย์บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการเรียนร่วมระดับอุดมศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารศูนย์บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการเรียนร่วมระดับอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้น เป็นรูปแบบ

การบริหารศูนย์ DSS ที่ครอบคลุมภารกิจ 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบริหารบุคลากร ด้านการบริหารสภาพแวดล้อม ด้านการบริหารสื่อ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวก จากการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ สามารถนำรูปแบบการบริหารศูนย์บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการเรียนร่วมระดับอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้น ไปปรับใช้ในการบริหารศูนย์ DSS ตามบริบทของแต่ละสถาบัน ทั้งนี้หากแต่ละมหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการได้ตามรูปแบบการบริหารแล้ว การบริการช่วยเหลือและการพัฒนานักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ สามารถดำเนินไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ แต่ทั้งนี้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจำเป็นต้องเข้าใจรูปแบบและแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษาด้วยเพื่อสามารถดำเนินการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐ

จากการศึกษางานวิจัยของ ศาสตราจารย์ แพ่งแพ (2553: 277) ได้ทำการศึกษารูปแบบและแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถาบันอุดมศึกษาไทยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ในสถาบันอุดมศึกษาไทยผลการศึกษาพบว่า

1. กระบวนทัศน์ใหม่ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้แก่คนพิการในสังคมไทยนับเป็นผลพวงจากการมีกฎหมายพระราชบัญญัติกฎกระทรวงและนโยบายทำให้สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษามีการนำนโยบายไปปฏิบัติส่งผลให้คนพิการทุกประเภทได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคลมากขึ้น โดยมีการจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Program: IIP) มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลทำให้คนพิการได้รับการศึกษาหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและถูกต้องเพิ่มขึ้นรวมถึงมีการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนการจัดการศึกษาแก่คนพิการมากขึ้นรวมทั้งโอกาสคนพิการจะแสดงความสามารถให้สังคมประจักษ์ต่อมวลชนจึงให้ความสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านความสามารถและผลงานของคนพิการมากขึ้นจนทำให้สังคมยอมรับความสามารถคนพิการ

2. ในการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการสู่การปฏิบัติของสถาบันการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการพบปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาได้แก่ยังมีคนพิการในวัยเรียนที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการการศึกษาอีกจำนวนมากการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะการขาดอาคารสถานที่ที่ไม่เพียงพอและความไม่สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

ขาดการบูรณาการและเจ้าภาพหลักในการเชื่อมโยงประสานงานนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ต่อเนื่อง

3. แนวทางการจัดการศึกษาหรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการสู่การปฏิบัติของสถาบันการศึกษาที่ผู้วิจัยได้สร้างกรอบ SASA Framework ขึ้นมาพิจารณากำหนดเป็น 4 กลยุทธ์หลักในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถาบันอุดมศึกษาไทยคือ

3.1 กลยุทธ์ด้านการบริการที่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาพิการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมตลอดจนบริการทางการแพทย์จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

3.2 กลยุทธ์ด้านวิชาการที่มุ่งเน้นการวิจัยพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของนักศึกษาพิการตลอดจนพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ

3.3 กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคมในกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับคนพิการเพื่อสร้างเจตคติเชิงบวกให้แก่สาธารณชน และ

3.4 กลยุทธ์ด้านการบริหารที่มุ่งเน้นการพัฒนาและจัดระบบการบริหารทางการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างมีคุณภาพ

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา มีบทบาทในการให้บริการช่วยเหลือนักศึกษาพิการที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้ ซึ่งหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการควรมีการพัฒนารูปแบบการบริหารศูนย์บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการอย่างเป็นระบบด้วย รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งควรมีการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเหมาะสม

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา มีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ หลายประเด็น ซึ่ง ศรียา นิยมธรรม (2550: 131) ได้อธิบายถึงปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ส่งผลต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาดังนี้

ความบกพร่องทางการได้ยินเป็นการสูญเสียประสาทต้องใช้ประสาทสัมผัสที่สำคัญด้านหนึ่งของมนุษย์ปัญหาหลักของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดจากการไม่ได้ยินเสียง หรือได้ยินเสียงน้อยทำให้เขาต้องใช้ประสาทสัมผัสด้านอื่นมาชดเชย เช่น การเห็น ซึ่ง ปกติมนุษย์จะต้องใช้

เป็นประสาทหน้าในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ พอ ๆ กับการได้ยินหรืออาจใช้พร้อมกับส่วนประสาทสัมผัสอื่น ๆ เช่น กลิ่น รส สัมผัส เป็นประสาทรองที่มาช่วยการเรียนรู้

การสูญเสียการได้ยิน ยังส่งผลต่อการสื่อสารด้านการพูด บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่ค่อยเข้าใจภาษาพูดของผู้อื่น ต้องอาศัยการอ่านปากประกอบ บุคคลกลุ่มนี้จะพูดไม่ชัด หรือพูดไม่ได้ และหากไม่ได้รับการฝึกพูดและแก้ไขการพูดที่ถูกต้องทันทั่วทั้งที่ พัฒนาการด้านอื่น ๆ ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นไปในทำนองเดียวกันกับบุคคลปกติทั่วไป จากการที่เด็กต้องใช้การเห็นเป็นประสาทหน้าในการเรียนรู้ ทำให้บุคคลกลุ่มนี้เป็นคนช่างสังเกต และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมได้ดีกว่านามธรรม

ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการจังหวัดชลบุรี (2555) ได้อธิบายปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และมีปัญหาต่าง ๆ หลายอย่างด้วยกัน เช่น ปัญหาด้านภาษา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนบุคลิกภาพ บุคคลผู้ใกล้ชิดควรเข้าใจถึงปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อที่จะได้ช่วยเหลือแก้ไขให้ถูกทางได้ คือ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางภาษามาก เพราะขาดการสื่อความหมายด้านภาษาพูด ต้องใช้ภาษามือแทนภาษาพูด ปัญหาด้านอารมณ์ เพราะสาเหตุของภาษาทำให้การสื่อความทำความเข้าใจเป็นไปได้อย่างลำบาก ถ้าหากไปอยู่ในสังคมที่ไม่เป็นที่ยอมรับแล้ว ก็ย่อมเพิ่มปัญหามากขึ้น ทำให้สุขภาพจิตเสื่อม มีปมด้อย ทำให้เกิดความคับข้องใจ ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ได้ โกรธง่าย เอาแต่ใจตัวเอง ขี้ระแวง ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีความหนักแน่นอดทนต่อการทำงาน

ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการจังหวัดชลบุรี ได้กล่าวถึงปัญหาด้านครอบครัวซึ่งหากครอบครัวของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ยอมรับ บุคคลกลุ่มนี้จะขาดความรัก ความเข้าใจ ขาดความอบอุ่นทางใจ มีความทุกข์เพราะความน้อยเนื้อต่ำใจ แล้วย่อมก่อให้เกิดปัญหาไม่สามารถระบายกับใครได้ ทำให้เกิดปัญหาด้านสังคม ถ้าหากอยู่ในสังคมที่ไม่ยอมรับ ขาดความเข้าใจ มักถูกกลั่นแกล้ง ล้อเลียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดความคับข้องใจ น้อยเนื้อต่ำใจ และบางครั้งอาจตกเป็นเครื่องมือของพวกมิจฉาชีพ ปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่บางครั้งอาจถูกมองข้าม คือ ปัญหาด้านความมืด เพราะบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะใช้สายตาแทนการฟังเสียงต่าง ๆ ถ้าขาดแสงสว่างก็ขาดการมองเห็น จะไม่สามารถสื่อความหมายได้

อย่างไรก็ตามบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เมื่อต้องใช้ชีวิตในการเรียนระดับอุดมศึกษา การสูญเสียการได้ยินจะมีผลต่อการดำเนินชีวิต มีภาวะทางจิตใจ และการเข้าสังคมเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิต บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตั้งแต่กำเนิด ยังมีปัญหามาก ในด้านการเรียนที่เป็นรากฐานของชีวิต คือ “ภาษา” เราใช้ภาษาและการพูดเกือบทั้งหมดจากการได้ยินจากหู และ

การเรียนรู้ส่วนใหญ่ต้องอาศัยภาษา เด็กหูหนวกจึงขาดการเรียนรู้ มีพัฒนาการพูดและภาษาช้า นอกจากนี้พัฒนาการด้านอื่น ๆ จะช้ากว่าบุคคลทั่วไป

จากการศึกษาปัญหาต่างๆ ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการเรียนระดับอุดมศึกษา เป็นไปดังเช่นงานวิจัยของ อนุชา ภูมิสิทธิพร (2550: 60) ซึ่งได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 แห่ง พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาโดยรวม 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัญหาด้านสังคม พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง สำหรับปัญหาด้านการเรียน พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง และระดับมาก นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการโดยรวมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก และสิ่งที่ต้องการได้แก่ การให้บริการเทคโนโลยี/สิ่งอำนวยความสะดวก การอบรมภาษามือให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อการปรับตัว และความต้องการด้านการเรียน ได้แก่ การจัดศึกษาคุณาเพื่อการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษามือ และสื่ออุปกรณ์การเรียน

ปัญหาและอุปสรรคจากความพิการที่มีผลต่อวิถีชีวิตสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา จากการศึกษาวิจัยเรื่องการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาด้านศิลปะและการออกแบบเพื่อคนพิการ โดย ฌดา ทับทิมจรรยา และคณะ (2557: 194) ได้สรุปเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคจากความพิการที่มีผลต่อวิถีชีวิตต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ดังนี้

นักเรียนผู้พิการส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ สำหรับเด็กที่สามารถศึกษาต่อได้นั้นจะเข้าไปในสาขาการศึกษาพิเศษมีเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น คนพิการที่สามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้คือ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และไม่สามารถพูดได้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แต่สามารถพูดได้ บุคคลที่มีความบกพร่องด้านการเคลื่อนไหว และการทรงตัว และ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เนื่องจากนักเรียนผู้พิการดังกล่าวสามารถเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตร สามารถสื่อสารและถ่ายทอดความคิด ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลได้ สามารถควบคุมอารมณ์และแบ่งแยกระหว่างความจริงกับจินตนาการ บุคคลเหล่านี้จะมีปัญหาด้านการเดินทาง การสื่อสาร และด้านความเข้าใจ จดจำเนื้อหา ข้อจำกัดด้านฐานะครอบครัว ความยากจนที่ไม่สามารถสนับสนุนในเรื่องของค่าใช้จ่าย ค่าเรียน ค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงความไม่พร้อมด้านการใช้ภาษา ความไม่เข้าใจภาษาเพื่อใช้สื่อสารทางการศึกษา โดยทั่วไปหนังสือและสื่ออาจใช้ภาษาอังกฤษและ/หรือภาษาต่างชาติดั้งอื่น ๆ เข้ามามีบทบาททรงจากภาษาไทย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อผู้พิการในการถ่ายทอดเนื้อหา เรื่องราว วรรณกรรมเหล่านั้นได้

อนุชา แพ่งเกษร (2553) ยังได้อธิบายถึงปัญหาของนักเรียน นักศึกษาพิการที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่กลัวการปรับตัว และจะปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ยากกว่าคนปกติทั่วไป ด้วยเหตุผลของความไม่พร้อมด้านสื่อเทคโนโลยีสำหรับผู้พิการที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งสภาพแวดล้อมด้านกายภาพและบริบทโดยรอบของสถานศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อผู้พิการ เนื้อหาหลักสูตรของส่วนกลางไม่เหมาะสมกับผู้พิการที่มีอยู่ เนื่องจากเนื้อหาของหลักสูตรไม่เข้าใจข้อกำหนดของผู้พิการทางการศึกษาขาดบุคลากรภายในสถานศึกษา เช่น พยาบาล นักจิตวิทยา ล่ามภาษามือ ซึ่งส่งผลกระทบต่อจิตใจ กล่าวคือ คนพิการมักจะไม่สู้ชีวิต ขาดการประสานงานที่ีระหว่างรัฐบาล และสถานศึกษา ซึ่งนำมาถึงปัญหาเรื่องงบประมาณ ตลอดจนบุคลากร และสื่อเทคโนโลยีทันสมัยต่าง ๆ

ดังนั้นสรุปได้ว่า จากปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ว่าจะเป็นด้านการสื่อสาร ด้านภาษา ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านครอบครัว หรือปัญหาด้านการดำเนินชีวิต ปัญหาเหล่านี้เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความยากลำบากต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อีกทั้งการเรียนในระดับอุดมศึกษาผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจภาษาในระดับดี สามารถอ่าน เขียน ภาษาได้อย่างคล่อง แต่สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งมีปัญหาด้านภาษาค่อนข้างมาก ย่อมมีผลต่อการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา ทำให้นักศึกษาอาจมีความเหนื่อยล้าในการใช้ความอดทนที่จะฝ่าอุปสรรค เพราะปัญหาด้านความอดทนของบุคคลกลุ่มนี้ก็มีน้อยเช่นกัน รวมถึงเมื่อต้องปรับตัวกับสังคมที่มีความแตกต่างกันจากสังคมในสถานศึกษาเดิม ผลกระทบด้านการปรับตัวอาจส่งผลกระทบต่อจิตใจ และกระทบต่อการเรียนในที่สุด

แนวทางการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ระดับอุดมศึกษา

แนวทางการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ระดับอุดมศึกษานั้น โดยหลักการของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีเตรียมตัวสำหรับเรียนร่วมในระดับมัธยมศึกษา ก่อน โดยรูปแบบการเรียนร่วมแบ่งลักษณะการจัดชั้นเรียนเป็น 3 รูปแบบ ซึ่ง

กู่ฟ้า เสวกพันธ์ (2555: 49) ได้อธิบายวิธีการจัดชั้นเรียนสำหรับการศึกษาแบบเรียนร่วมดังนี้ รูปแบบที่ 1 จัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ และรับบริการพิเศษ เช่น การสอนเสริม รูปแบบที่ 2 จัดเป็นชั้นเรียนพิเศษเฉพาะและเข้ารับการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติบางวิชา รูปแบบที่ 3 จัดเป็นชั้นเรียนพิเศษเฉพาะ แต่ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้มีกิจกรรมทางสังคมร่วมกับนักเรียนปกติในโรงเรียน

การจัดรูปแบบการเรียนรู้จำเป็นต้องมีที่ครูต้องวางแผนอย่างรอบคอบ มีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาไว้คือ จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ระดับความพิการและความสามารถของตัวนักเรียน ประเภทของความพิการ วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม นอกจากนี้ยังได้อธิบายการเตรียมความพร้อมของครูสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในด้านทัศนคติที่ครูมีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เตรียมความพร้อมของครูให้เข้าใจภาวะปกติของนักเรียนในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เตรียมความพร้อมครูในการใช้หลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม การเตรียมความพร้อมในด้านปัจจัยสำคัญสำหรับครูในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ไม่ว่าจะเป็นการวินิจฉัยนักเรียน การระบุประเภทนักเรียน การบอกพ่อแม่ในเรื่องความผิดปกติของนักเรียน

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554: 3-10) ได้อธิบายการเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับมัธยมศึกษาสู่อุดมศึกษา ซึ่งถือเป็นการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงจากวัยหนึ่งสู่อีกวัยหนึ่งจากระยะหนึ่งสู่อีกระยะหนึ่ง จากสถานภาพหนึ่งสู่อีกสถานภาพหนึ่ง มักจะส่งผลกระทบต่อนักเรียนโดยตรง ทำให้เกิดสถานการณ์บางประการขึ้นในตัวบุคคล และหากปรับตัวไม่ได้ หรือปรับตัวไม่เหมาะสมจะก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีข้อจำกัดและมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสถานภาพดังกล่าวมากกว่าคนปกติทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษา การเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะต้องได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนและเสริมสร้างโอกาสอย่างเหมาะสม ให้สามารถปรับตัวและมีส่วนร่วมอย่างเต็มศักยภาพในสถานศึกษาใหม่บนพื้นฐานสิทธิที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ

แนวคิดในระยะเปลี่ยนผ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากมัธยมศึกษาสู่อุดมศึกษา เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถเข้ารับการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษาและประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือบรรลุตามเป้าหมายในชีวิต นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำเป็นต้องได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา และการปรับตัวขณะศึกษาในระดับอุดมศึกษา การให้บริการสนับสนุนในระยะเปลี่ยนผ่านเป็นแนวคิด กระบวนการในการวางแผนการส่งต่อ เทคนิคการให้บริการ การแลกเปลี่ยนข้อมูล บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือ การเตรียมความพร้อมของครอบครัว ความร่วมมือและทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษา สถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การให้บริการสนับสนุนในระยะเปลี่ยนผ่าน หมายถึง กระบวนการการให้บริการสนับสนุนที่เน้นผลให้เกิดขึ้นกับตัวบุคคลพิการ โดยเน้นการช่วยเหลือให้บุคคลพิการมีพัฒนาการทางวิชาการและการใช้ชีวิตประจำวันในระหว่างที่มีการเปลี่ยนผ่าน จากโรงเรียนประถมศึกษาไปสู่มัธยมศึกษา

สายสามัญ หรือการศึกษาสายอาชีพ รวมทั้งการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การดำรงชีวิตด้วยตนเองและการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในฐานะผู้ใหญ่คนหนึ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการในระยะเปลี่ยนผ่านเพื่อเตรียมเข้าสู่การศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องวางแผน และประเมินอย่างเป็นระบบ และต้องการการปรับตัวเข้าหากันระหว่างนักศึกษา ครอบครัว และผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง การตระหนักถึงแนวคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนี้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านจากระบบการให้บริการหนึ่งไปสู่อีกระบบการให้บริการหนึ่ง แนวคิดที่สำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับการให้บริการในระยะเปลี่ยนผ่าน คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนพิการ

เนื่องจากนักศึกษาพิการเป็นผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการให้บริการในระยะเปลี่ยนผ่าน และนักศึกษาพิการต้องมีการปรับตัวเพื่อเข้ารับบริการในระยะเปลี่ยนผ่าน ดังนั้นจึงต้องทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1.1 พัฒนาการของนักศึกษาพิการเป็นเหตุผลสำคัญในการพิจารณาทำแผนการให้บริการในระยะเปลี่ยนผ่าน เช่น อายุ ความจำเป็นที่ต้องมีทักษะใหม่ และความสามารถที่นำไปใช้ได้จริง โดยมีประเด็น สำคัญอยู่ที่ความสามารถของนักศึกษาพิการ ได้ถูกปรับ ไปสู่ระบบการให้บริการใหม่

1.2 สิ่งจำเป็นที่นักศึกษาจำเป็นต้องสร้างคือ สัมพันธภาพกับเพื่อนใหม่ โดยต้องเชื่อมโยงทักษะเดิมสู่สถานการณ์ใหม่ได้ และเรียนรู้วิธีการดำเนินชีวิตประจำวันใหม่ที่คุ้นเคย

1.3 นักศึกษาพิการอาจยึดติดกับผู้สอนคนเดิม หรือวิธีการสอนเดิม ฉะนั้นผู้สอนและผู้ปกครองที่จะเตรียมนักศึกษาพิการเข้าสู่ระยะเปลี่ยนผ่าน ควรตั้งคำถามเกี่ยวกับนักศึกษาพิการว่า สิ่งที่ทำให้นักศึกษาพิการรู้สึกแตกต่างจากประสบการณ์เดิมคืออะไร ทักษะใดที่จะทำให้มีความพร้อมที่สามารถนำมาใช้ในสิ่งแวดล้อมใหม่ และทักษะใดที่นักศึกษาพิการจำเป็นต้องเรียนรู้ก่อนเข้าสู่สิ่งแวดล้อมของการเรียนรู้ใหม่

1.4 ต้องมีประเมินทักษะความสามารถ และความล่าช้าทางพัฒนาการของนักศึกษาก่อนวางแผนให้บริการในระยะเปลี่ยนผ่าน

1.5 มีการปรับสิ่งแวดล้อมให้ง่ายต่อการเรียนของนักศึกษาพิการ โดยทำการประเมินว่า ลักษณะใดที่ง่ายและลักษณะใดที่ยากสำหรับนักศึกษาพิการ โดยประเมินทักษะที่มีอยู่เดิม สภาพการณ์หรือเงื่อนไขที่ผู้เรียนเกิดทักษะทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนมีก่อนเข้าสู่สิ่งแวดล้อมของการเรียนรู้ใหม่

2. แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว เนื่องจากในระหว่างการเปลี่ยนผ่านมักจะก่อให้เกิดความเครียด และความวิตกกังวลต่อครอบครัวของนักศึกษาพิการ เพราะต้องปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันใหม่ การปรับตัวของครอบครัวในกระบวนการขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

2.1 โครงสร้างของครอบครัว เช่น การอยู่ด้วยกันของพ่อแม่ หรือหย่าร้าง จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุของพ่อแม่ สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว บทบาทของสมาชิกในครอบครัว ขนาดของครอบครัว

2.2 ธรรมชาติของความต้องการพิเศษของนักศึกษาพิการ เช่น ผลของความพิการต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว ผลทางด้านเศรษฐกิจ อารมณ์ และสภาพทางร่างกายต่อครอบครัวในภาพรวม หรือต่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งในครอบครัว

2.3 คุณลักษณะของครอบครัว เช่น ภาษาที่ใช้ภายในครอบครัว พื้นฐานทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความสัมพันธ์กับชุมชน

2.4 ลักษณะส่วนบุคคล เช่น สมาชิกในครอบครัวพูดคุยกันถึงเรื่องความรู้สึก ความกลัว มีการวางแผนในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตอย่างไร

ทั้งนี้กระบวนการวางแผนในระยะเปลี่ยนผ่าน โรงเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรจะวางแผนการในระยะเปลี่ยนผ่าน และกำหนดการให้การช่วยเหลือในระยะการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งโรงเรียนควรจัดทำกำหนดการนัดประชุมเกี่ยวกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และอธิบายเกี่ยวกับการบริการในระยะเปลี่ยนผ่าน โดยแจ้งให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ปกครอง รวมถึงองค์กรภายนอกที่มีส่วนร่วม และผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าประชุมพร้อมกัน ซึ่งการทำงานเกี่ยวกับวางแผนการเปลี่ยนผ่านจากมัธยมศึกษาตอนปลายสู่ระดับอุดมศึกษาโดยมีหลักการพิจารณากระบวนการให้บริการเปลี่ยนผ่านดังนี้

1. การติดต่อประสานงาน เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ต้องมีผู้ประสานงาน
2. การเชื่อมชมระบบการให้บริการใหม่ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริการเปลี่ยนผ่านควรทำความเข้าใจกับระบบการให้บริการใหม่ที่จะส่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียน ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ หลักสูตรการเรียน ด้านสังคม เช่น การจัดชั้นเรียน ขอบเขตของกิจกรรม และการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ รวมทั้งมีการประชุมพูดคุยของระบบการให้บริการใหม่ ในระหว่างการเชื่อมชมระบบใหม่ผู้ประสานงานควรมีการจดบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ โดยเฉพาะความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนการสอนของสองระบบ ทั้งในด้านสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนของผู้สอนและผู้เรียน และกิจกรรมในห้องเรียน ซึ่งความแตกต่างที่พบนั้นก็คือปัญหาหรือสิ่งที่ต้องเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในระยะเปลี่ยนผ่านนั่นเอง

3. การประชุมร่วมกันระหว่างบุคลากรของทีมที่จะส่งผู้เรียนหลังจากการเยี่ยมชม เพื่อชี้แจงและเน้นหนักถึงการพิจารณาระหว่างความแตกต่างของสองระบบในส่วนสำคัญดังนี้

3.1 ทีมผู้สอน ได้แก่ จำนวนผู้สอน จำนวนผู้เรียนในห้องเรียน และอัตราส่วนของจำนวนบุคลากรกับจำนวนผู้เรียน

3.2 ลักษณะการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั่วไป เช่น รูปแบบการจัดกิจกรรมกลุ่ม การจัดโต๊ะในห้องเรียน และอาคารสถานที่ เป็นต้น

3.3 ตารางกิจกรรมประจำวัน โดยพิจารณาสัดส่วนของการเรียนกับการทำกิจกรรมว่ามีความแตกต่างและเหมาะสมหรือไม่ ระยะเวลาในการทำกิจกรรมนานเท่าใด เป็นกิจกรรมกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็ก กิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหรือความสามารถพิเศษหรือไม่ และจัดในช่วงใด กิจกรรมตามอิสระมีขอบเขตเพียงใด การเปลี่ยนตารางกิจกรรมประจำวันมีความบ่อยเพียงใด

3.4 พฤติกรรม เป็นการสังเกตว่าผู้เรียนสามารถทำงาน หรือเรียนในกลุ่มที่ไม่มีผู้สอนอยู่ได้หรือไม่

3.5 ทักษะการช่วยเหลือตนเองเป็นการประเมินว่าผู้เรียนทำได้ดีที่สุดในระดับใด

3.6 การเตรียมความพร้อมทางวิชาการ สามารถพิจารณาได้จากการเรียนรู้ในการเข้ากิจกรรมของผู้เรียน การเขียน การอ่าน การทำงานในใบงาน การตอบสนองต่อคำถาม และลักษณะคำตอบของผู้เรียน ซึ่งการเตรียมความพร้อมทางวิชาการจะต้องให้สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการของระบบการเรียนปลายทาง

4. การประชุมระหว่างครอบครัวและทีมควรมีการประชุมระหว่างครอบครัวและทีมการจัดการศึกษาประมาณ 9-12 เดือนก่อนการให้บริการในระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน เพื่อให้ครอบครัวได้เรียนรู้และเตรียมความพร้อม ซึ่งการประชุมจะทำหลังจากการประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และต้องตั้งเป้าหมายของการให้บริการระยะเปลี่ยนผ่านให้สอดคล้องกับเป้าหมายของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

5. สถานศึกษาเดิมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นหน่วยงานที่ให้การบริการส่งต่อผู้เรียน โดยเน้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งผู้สอนของสถานศึกษาเดิม จะต้องเตรียมนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสู่สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาใหม่ การจัดการกิจกรรมให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะต้องส่งเสริมทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในสิ่งแวดล้อมใหม่ โดยค่อย ๆ เพิ่มความรับผิดชอบเกี่ยวกับตนเองและในการดูแลตนเองด้านกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง สอนให้เข้าใจความแตกต่างของอาคารสถานที่ โดยค่อย ๆ ลดการกระตุ้นเตือนจากผู้สอนลงทีละน้อย ค่อย ๆ เพิ่มเวลาให้ทำงานและทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างอิสระ นอกจากนั้นสถานศึกษาเดิม ควรมีการจัดบริการเสริม ในด้านเกี่ยวกับการเรียนโดยเน้นการทบทวนบทเรียน

ให้แก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รวมถึงการช่วยเหลือในระยะเปลี่ยนผ่านจะไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ

เทคนิคการเปลี่ยนผ่าน เช่น การวางแผนเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การพัฒนานักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในด้านที่เกี่ยวกับทักษะการดำรงชีวิต เช่น ฝึกทักษะการใช้เวลาว่าง ฝึกทักษะทางสังคม ฝึกทักษะการตัดสินใจและการตั้งเป้าหมายด้วยตนเอง ฝึกทักษะการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ฝึกทักษะการใช้ชีวิตอยู่อย่างอิสระ ฝึกยุทธศาสตร์ให้หลากหลายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ หรือนั้นเกี่ยวกับการทำงาน ฝึกการจัดเตรียมการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีการได้ยินปกติ

นอกจากนี้ครอบครัวยังมีบทบาทในการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาเรื่องสิทธิต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พ่อแม่ผู้ปกครองควรให้นักเรียนได้รับการฝึกหัดเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน รวมถึงการฝึกให้ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ดังนั้นพอสรุปได้ว่าแนวทางการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่ระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาเดิม ที่ต้องมีบทบาทในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ตัวนักเรียนเองก็จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ ซึ่งสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการอ่าน การเขียนต้องฝึกให้มากขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเรียน และการใช้การเขียนในการสื่อสารกับสังคมที่มีการได้ยิน นอกจากนี้ครอบครัวก็เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนให้การเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถก้าวไปได้โดยมีอุปสรรคน้อยที่สุด รวมถึงการประเมินนักเรียนในด้านต่าง ๆ ก่อนการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยประเมินความสามารถในการทำงาน ประเมินทางสังคม ประเมินทางการศึกษา ทดสอบความถนัดทางการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และประเมินทางจิตวิทยา ในด้านการปรับตัว บุคลิกภาพ พฤติกรรม และสภาวะอารมณ์ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การประเมินด้านภาษาและการพูด และประเมินด้านอื่น ๆ ทั้งนี้หากฝ่ายต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว มีการทำงานเป็นทีมและให้การช่วยเหลือเตรียมความพร้อมผู้เรียนได้เป็นอย่างดีก่อนการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็น คุณลักษณะด้านทักษะวิชาการ คุณลักษณะด้านทักษะวิชาชีพ คุณลักษณะด้านทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และเทคนิคการเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

คุณลักษณะด้านทักษะวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (2552) ได้กล่าวถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับแรกเข้า (ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) ซึ่งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิมีแนวคิดพื้นฐานว่านักเรียนที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่มีพื้นฐานความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ พื้นฐานความรู้ในที่นี้รวมถึงความสามารถในสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ และประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางปัญญานั้นเข้ากับสาขาวิชาที่จะเรียนในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ ซึ่งนักเรียนบางคนอาจมีพื้นฐานความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชาที่เข้าเรียนไม่เพียงพอ ต้องเสริมความรู้พื้นฐานเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนมีทักษะที่จำเป็นทางภาษา ทักษะทางการเรียน และพื้นฐานทางวิชาการเพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้สำเร็จ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม คือ มีความเข้าใจและซาบซึ้งในค่านิยมของไทย และระบบของคุณธรรม จริยธรรม สามารถปฏิบัติตนได้อย่างกลมกลืนกับความเชื่อและค่านิยมส่วนตัวด้วยความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย

2. ด้านความรู้ คือ มีความเข้าใจอย่างครอบคลุมถึงความรู้ และทักษะที่สำคัญในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศ มีการเพิ่มเติมองค์ความรู้ในกลุ่มสาระ/สาขาวิชาที่เลือกเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาหรือในระดับอุดมศึกษา

3. ด้านทักษะทางปัญญา คือ มีความเข้าใจแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่สำคัญในวิชาที่ศึกษา มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งและปัญหาใหม่ ๆ ในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนและในชีวิตประจำวัน สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้จากการศึกษาเล่าเรียนมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาเหล่านั้น

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ คือ มีความรับผิดชอบในการเรียนและความประพฤติของตนเอง สามารถที่จะริเริ่มและพัฒนาการเรียนรู้ทางวิชาการและการพัฒนาลักษณะอื่น ๆ ของตนเองได้โดยมีการแนะนำบ้างเล็กน้อย สามารถที่จะไว้วางใจให้ทำงานได้อย่างอิสระและทำงานที่มอบหมายให้แล้วเสร็จ โดยอาศัยการแนะนำปรึกษาแต่เพียงเล็กน้อย สามารถทำงานกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจูงจูงหมายร่วมกัน

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ สามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ตลอดจนใช้ทักษะทางคณิตศาสตร์ขั้นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาในการศึกษาในการทำงาน และในสภาพแวดล้อมของสังคม สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในการพูดและเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (2552) ได้กล่าวถึงโครงสร้างและองค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติว่า ควรกำหนดกรอบมาตรฐานคุณลักษณะนักศึกษาในระดับแรกเข้าหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับพื้นฐานด้วย เพราะเป็นพื้นฐานความรู้ความสามารถที่สำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งหลักเกณฑ์การเข้าศึกษาต่อของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาอาจขึ้นอยู่กับคะแนนเฉลี่ยสะสม หรือเงื่อนไขอื่นเพื่อให้มั่นใจว่าผู้สมัครเข้าศึกษาต่อจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นและซับซ้อนยิ่งขึ้น

การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) คือ การพัฒนานิสัยอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม

2. ด้านความรู้ (Knowledge) คือ ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี กระบวนการ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3. ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) คือ ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี กระบวนการ ในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา เมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ใหม่ที่ไม่ได้คาดคิด

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) คือ ความสามารถทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเอง และสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) คือ มีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข เทคนิคทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านแล้ว บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเดินรำคนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill)

ซึ่งจากงานวิจัยของ นววิวรรณ แจ่มกิจ และคณะ (2554: 92) ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในทัศนะของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่มีต่อความพึงพอใจในการจัดการศึกษาในหลักสูตร ของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แบ่งดังนี้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะของบัณฑิตต้องมีความประพฤติดี และมีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น มีความตรงต่อเวลา ด้านความรู้ มีทักษะด้านปฏิบัติการ สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความรอบรู้สาขาวิชาชีพ ด้านเชาวน์ปัญญา สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ และประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็ว แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ เชื่อมมั่นตัวเองและกล้าแสดงความคิดเห็น ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร สามารถประยุกต์ใช้วิธีการคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน สามารถใช้เทคโนโลยีและมีทักษะในการเรียนได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะพิสัย สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้ และสามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหา ในสภาพจริง

จากคุณลักษณะทักษะวิชาการ พอจะสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ควรมีคุณลักษณะทักษะวิชาการ ซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุขซึ่งทักษะวิชาการของนักเรียนที่มีความบกพร่อง

ทางการได้ยื่น ที่จำเป็นต้องเน้นคือทักษะด้านภาษาในการอ่าน เขียน ซึ่งทักษะวิชาการที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีการพัฒนานิสัยอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ด้านความรู้ ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในด้านทักษะทางปัญญา มีความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสามารถทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข มีความสามารถในการสื่อสาร และทักษะพื้นฐานความรู้จาก 8 สาระ

คุณลักษณะด้านทักษะวิชาชีพ

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (2557) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะด้านทักษะวิชาชีพ คือ ลักษณะหรือพฤติกรรมของที่แสดงถึงความรู้ความสามารถความชำนาญหรือทักษะที่เกี่ยวกับวิชาชีพที่ศึกษาซึ่งตรงกับลักษณะงานตามที่ต้องการ มีความสามารถในการนำความรู้ที่ได้ศึกษาเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดวิชาชีพ

เอกพันธ์ บัณฑิตโร (2555) กล่าวถึงอาชีพที่ต้องใช้วิชาความรู้ทักษะและประสบการณ์จากการเรียนนำมาใช้ในการตัดสินใจในการประกอบอาชีพด้วยความรับผิดชอบภายใต้จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น วิชาชีพแพทย์ วิชาชีพวิศวกร วิชาชีพผู้ตรวจสอบบัญชี วิชาชีพครู วิชาชีพเหล่านี้ที่ต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ความรับผิดชอบและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพมาใช้ในการประกอบอาชีพภายใต้การรับรองของสภาวิชาชีพ ซึ่งวิชาชีพโดยทั่ว ๆ ไปนั้นไม่จำเป็นต้องใช้วิชาและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจ เช่น พนักงานตามสำนักงาน แม่ค้า-พ่อค้า ช่างต่างๆซึ่งอาชีพเหล่านี้ ไม่มีสภาวิชาชีพควบคุมดูแล เป็นอาชีพทั่ว ๆ ไปที่ใคร ๆ ก็สามารถทำได้เพียงแค่การฝึกฝนประสบการณ์ที่เพียงพอ หรือบางกรณีอาจเป็นความชอบหรือความถนัดส่วนตัวก็สามารถประกอบอาชีพได้ คุณลักษณะด้านทักษะวิชาชีพ ผู้เรียนต้องมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอและเพื่อความเป็นเลิศในวิชาชีพต้องมีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเองได้โดยอิสระและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความรู้ทักษะและเทคนิคเฉพาะทางเพียงพอที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้

นอกจากนี้คุณลักษณะที่มีความเหมาะสมต่อการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้นั้น ทักษะทางความสามารถในวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญต่อการศึกษานานประสบความสำเร็จ ดังเช่นงานวิจัยของ กรกรต เจริญผล (2551) ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่หน่วยงานต้องการ โดยต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ในวิชาชีพของคนที่มีความคล่องตัวที่จะเริ่มปฏิบัติงานระดับมืออาชีพอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอและเพื่อความเป็นเลิศในวิชาชีพต้องเป็นนักแก้ปัญหาที่สามารถประยุกต์ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์การคิดเชิงเหตุผลและการคิดเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาที่แตกต่างกันต้องมีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเองได้โดยอิสระและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานวิชาชีพและการสื่อสารกับประชาคมโลก

สรุปได้ว่าทักษะวิชาชีพมีความจำเป็นที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้รับการฝึกทักษะด้านวิชาชีพและมีความชำนาญในวิชาที่เลือกเรียนในระดับพื้นฐานได้ และต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความถนัด ตามความชอบในสาขาวิชาเรียน และพัฒนาตนเองเพื่อให้มีทักษะเพียงพอที่นำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

คุณลักษณะด้านทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

จุฑารัตน์ อยู่เจริญ และปัทมาดี ปานดวง (2555) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะด้านทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนซึ่งสามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น ด้านความรับผิดชอบ แสดงถึงการเอาใจใส่ต่อการเรียน พยายามทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีใจรักในสาขาวิชาที่เรียนสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี คือมีความพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันกับเพื่อน มีความจริงใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ด้านความมีวินัยในตนเอง คือ มีความพยายามในการควบคุมพฤติกรรม ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่วางไว้ ทำงานให้สำเร็จตามเวลา และรู้จักกาลเทศะ มีความตั้งใจจริงมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ด้านการกระตือรือร้นในการเรียน มีความสดชื่นต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีความพยายามศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

นอกจากนี้ สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2553) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการเวลา ผู้เรียนควรมีคุณลักษณะในการจัดการเวลา มีการวางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบ ตั้งเป้าหมายสู่ความสำเร็จอย่างชัดเจน มีความพยายามในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศผู้เรียนควรมีทักษะในด้านการคิดเป็น คิดวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นคนที่สมบูรณ์

ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้คุณธรรมและบุคลิกภาพเหมาะสมมีปณิธานและอุดมคติที่ดีต่อการเรียน มีความรับผิดชอบขยันอดทนสู้งานเป็นคนช่างสังเกตใฝ่รู้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีความมั่นใจในตนเองและมีความเป็นผู้นำสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขมีวิสัยทัศน์กว้างไกลยอมรับการเปลี่ยนแปลงปรับตัวได้ดีและพร้อมที่จะเรียนรู้งานใหม่รู้จักพึ่งตนเอง มีสุนทรียภาพด้านศิลปะดนตรีธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเป็นประชาธิปไตยกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการเรียน การทำงานเป็นกลุ่ม

สรุปได้ว่า คุณลักษณะด้านทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน คือ ความรับผิดชอบ ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน การเอาใจใส่ต่อการเรียน การอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ความมีวินัยในตนเอง ลักษณะเช่นนี้จะทำให้นักศึกษาที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีการจัดการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีความขยัน อดทน เป็นคนช่างสังเกต ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีความมั่นใจในตนเอง และมีความเป็นผู้นำ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเหล่านี้ เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

ในการพัฒนาคุณลักษณะด้านวิชาการ และคุณลักษณะด้านวิชาชีพผู้เรียนควรเข้าใจเทคนิควิธีในการเรียนในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากเอกสารประกอบการสอนรายวิชา เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2554) ได้อธิบายไว้ดังนี้ การเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาเป็นช่วงรอยต่อสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนิสิตนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการพัฒนาตน พัฒนาคณ พัฒนางาน พัฒนาครอบครัว และพัฒนาสังคม สมตามเจตนารมณ์ เป้าหมายของสถาบันและประเทศชาติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมในระดับอุดมศึกษา การเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นเสมือนประกาศนียบัตรที่บอกว่านิสิตนักศึกษาได้ผ่านพ้นช่วงเวลาของวัยรุ่นมาเป็นผู้ใหญ่ และมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะดำเนินชีวิตตามลำพังด้วยตัวเอง นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยควรปฏิบัติดังนี้

1.1 ต้องเรียนรู้ตนเอง สามารถที่จะตอบตนเองให้ได้ว่า เราคือใคร มาจากไหน มาเพื่ออะไรและมีศักยภาพความสามารถแค่ไหน เพื่อช่วยให้มีแผนการเรียนรู้ การใช้เวลา และชีวิตของนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป้าหมายการศึกษามาจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้น การรู้จักตนเองและมีเป้าหมายในการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเป็นนิสิต นักศึกษาใหม่

1.2 ต้องเรียนรู้มหาวิทยาลัย หมายความว่า นิสิตนักศึกษาจะต้องเรียนรู้ตัวเองและบริบทที่อยู่รอบข้างให้เหมาะสมกับที่เป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเปรียบเสมือน “อุทยานแห่งความรู้” ที่มีความพร้อมในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลากหลายสาขาวิชา

1.3 ต้องเรียนรู้หลักสูตร กระบวนวิชา และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เมื่อเราตัดสินใจเลือกที่จะเรียนในคณะ/สาขาวิชาใด นิสิตนักศึกษาต้องศึกษาเรียนรู้ให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่า มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะเช่นไร

2. เทคนิคการเรียนในมหาวิทยาลัย

2.1 บรรยากาศภายในห้องเรียน สามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จในรั้วมหาวิทยาลัยได้ ด้วยการนั่งเรียนแถวหน้า มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และการให้ความสำคัญกับอาจารย์ผู้สอน

2.2 บรรยากาศภายนอกห้องเรียน นอกจากการเรียนภายในห้องเรียน บรรยากาศภายนอกห้องเรียนก็มีความสำคัญ นักศึกษาต้องแสวงหาคำถามหรือต่อ ยอดความรู้ เช่น ค้นคว้าข้อมูลนอกห้องเรียน จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ใช้เวลาให้คุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด

3. การปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัย การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยนับเป็นช่วงชีวิตที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้การใช้ชีวิตซึ่งมีความอิสระทั้งด้านเวลา การแสดงความคิดเห็น การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นโอกาสสำคัญในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การทำงานในอนาคต นักศึกษาต้องเรียนรู้ในการปรับตัวเพื่อรองรับกับการใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนในโรงเรียน

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ส่วนหนึ่งมาจากลักษณะชีวิตส่วนตัวของนักศึกษา ที่จะเอื้อต่อการประสบความสำเร็จมากเพียงไร ซึ่งแนวทางที่นักศึกษาเตรียมความพร้อม และใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยให้ประสบความสำเร็จดังนี้

1. การบริหารเวลาให้มีประสิทธิภาพ การเรียนในรั้วมหาวิทยาลัยจะมีอิสระกว่าการเรียนในระดับมัธยมศึกษา คือ นักศึกษามีจำนวนชั่วโมงที่น้อยลง มีตารางเรียนไม่ต่อเนื่องตลอดทั้งวัน มีเวลาว่างมากขึ้น ทำให้นักศึกษาไม่ได้วางแผนการใช้เวลา อาจประสบปัญหาในการเรียนได้ ฉะนั้น นักศึกษาต้องมีการวางแผนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2. เรียนรู้ผ่านกิจกรรมนอกหลักสูตร เวลาว่างนอกเหนือจากการเข้าชั้นเรียน นักศึกษาควรตระหนักถึงโอกาสในการเตรียมตัวเพื่อการทำงานในอนาคต ควรเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในขณะที่เรียนให้มากที่สุด เพื่อช่วยพัฒนาชีวิตของนักศึกษาให้ครบทุกด้าน

3. เลือกคบเพื่อนดี การเลือกคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อนักศึกษา มากกว่าเพื่อนในระดับมัธยมศึกษา เพราะอยู่ในวัยที่เตรียมปรับตัวเป็นผู้ใหญ่เพื่อเข้าสู่ชีวิตทำงาน การเลือกคบเพื่อนในช่วงการเรียนในมหาวิทยาลัยจึงมีความสำคัญ หากเพื่อนที่คบมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้ได้รับอิทธิพลเชิงลบ นำไปสู่การใช้เวลาอย่างไม่เหมาะสม

4. ฝึกเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนในระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้นักศึกษามีความรู้แตกฉานลึกซึ้งในสาขาวิชาที่เรียน จึงกำหนดเวลาเรียนในห้องเรียนน้อย เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้เวลาที่เหลือในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หากนักศึกษาคนใดมีความใฝ่รู้ และพยายามศึกษาด้วยตนเองมาก ระดับความลึกซึ้งในสาระความรู้ของแต่ละรายวิชาที่จะมากขึ้นด้วย

5. ฝึกยั้งคิดก่อนตัดสินใจ หลายครอบครัวนำนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้ปกครองมักยอมให้นักศึกษาถูกละเลยหรือทอดทิ้งมากขึ้น มีอิสระในการคิดและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งหากนักศึกษาสามารถจัดการตนเองได้ดี จะช่วยให้พัฒนาตนเองเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ในทางกลับกันหากนักศึกษานำชีวิตที่อิสระมากขึ้นแต่ขาดการยั้งคิด ขาดความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและพ่อแม่ผู้ปกครอง จะทำให้เสี่ยงต่อการเดินในทางที่ผิด เสียเวลาในช่วงชีวิตหนึ่งไปโดยไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ อีก บางเส้นทางอาจส่งผลเป็นอันตรายต่ออนาคตอย่างยากที่จะแก้ไขได้

6. ฝึกสร้างวินัยรับผิดชอบ การเรียนในระดับอุดมศึกษา เป็นการสร้างนิสัยความรับผิดชอบส่วนตัวของนักศึกษา เพราะระบบการเรียนเน้นให้นักศึกษาถูกฝึกฝนให้รับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ โดยต้องจัดระบบ วางตารางเวลาในการเรียน การอ่านหนังสือ การทำรายงาน การค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากจัดตารางในการเรียน ยังต้องแบ่งเวลาสำหรับทำตามทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในมหาวิทยาลัย และแบ่งเวลาให้ครอบครัว สิ่งสำคัญคือต้องควบคุมตนเองให้ทำตามแผนที่ได้ตั้งเป้าไว้ด้วย

สรุปได้ว่า เทคนิคการเรียนในมหาวิทยาลัยผู้เรียน ต้องเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา เช่น การเรียนรู้ตนเอง การเรียนรู้ระเบียบของมหาวิทยาลัย และการเรียนรู้หลักสูตร และต้องมีเทคนิคการเรียนที่ทำให้เรียนได้ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็น บรรยากาศภายใน และภายนอกห้องเรียน การปรับตัวด้านการเรียนในรั้วมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาคูณลักษณะในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลทั่วไป สามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งทักษะที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมี คือ ทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ประสบความสำเร็จ เพราะทุกทักษะเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาควรมี ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนในระดับอุดมศึกษาประสบความสำเร็จได้อย่างมีคุณภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังรายละเอียดที่นำเสนอต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งการวิจัยเป็น 3 ระยะดังนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับอุดมศึกษา

เป็นศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนของบุคคล ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับอุดมศึกษา โดยนำผลที่ได้ไปใช้สร้างเครื่องมือในระยะที่ 2 ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม โดยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและยังปฏิบัติงานในระหว่างปี พ.ศ. 2550-2557 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ	จำนวน 12 คน
คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวน 30 คน
คณาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ	จำนวน 6 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้มาโดยการกำหนดเกณฑ์การเลือก แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 3 ภาคเรียน และมีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
2. คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 2 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 2 ภาคเรียน และมีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
3. คณาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ จำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและมีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 2 การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เป็นการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและยังปฏิบัติงานในระหว่างปี พ.ศ. 2550-2557 แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

- 1.1 คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 12 คน
- 1.2 คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 คน

2. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- 2.1 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 8 คน
- 2.2 นักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา จำนวน 5 คน
- 2.3 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและยังปฏิบัติงานในระหว่างปี พ.ศ. 2550-2557 ได้มาโดยมีเกณฑ์การเลือก แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1.1 คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 12 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในหมวดวิชาเฉพาะที่ปัจจุบันสอนอยู่ในมหาวิทยาลัย ไม่ได้เกษียณอายุ และไม่ได้ลาศึกษาต่อ

1.2 คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 คน โดยพิจารณาจากการเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่ปัจจุบันสอนอยู่ในมหาวิทยาลัย ไม่ได้เกษียณอายุ และไม่ได้ลาศึกษาต่อ

2. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปี พ.ศ. 2550 - 2557 ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

2.1 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจำนวน 8 คน เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 5 คน เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2554 จำนวน 3 คน

2.2 นักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาในระหว่างปี พ.ศ. 2554 -2556 จำนวน 5 คน เป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1 คน เป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2555 จำนวน 1 คน และเป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2556 จำนวน 3 คน

2.3 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2556 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2554 จำนวน 4 คน เป็นนักศึกษาปี พ.ศ. 2555 จำนวน 6 คน

ระยะที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

ระยะที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเปลี่ยนผ่าน ร่วมกันพิจารณาปัจจัย และแนวทางในการเตรียมความพร้อมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา เก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสู่ระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้บริหารจากโรงเรียนโสตศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ จำนวน 2 คน จาก 2 โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ดำเนินการเปลี่ยนผ่านการเรียนจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่ ระดับอุดมศึกษา

2. ผู้บริหารจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 3 คน จากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในการจัดการศึกษา ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. อาจารย์จากสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน จากอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาพิเศษ และจากหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษในระดับอุดมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารหรือตัวแทนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่ ระดับอุดมศึกษา ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง และมีความสมัครใจในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้บริหารจาก โรงเรียน โสตศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ จำนวน 1 คน
 2. ผู้บริหารจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 3 คน
 3. อาจารย์จากสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน
- รวมจำนวนทั้งสิ้น 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 คือ ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นคำถามที่ต้องการศึกษาปัญหาในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยนำผลที่ได้ไปสร้างเครื่องมือในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นสำหรับคณาจารย์ เรื่องคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
2. แบบรายงานตนเอง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ระยะที่ 3 คือ ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นคำถามที่ต้องการนำเสนอแนวทางในการเตรียมความพร้อมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ระยะที่ 1 การสร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม มีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาแนวทางในการสนทนากลุ่ม
3. กำหนดประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม โดยสร้างคำถามให้สอดคล้องกับปัญหาในการเรียน ระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และสร้างคำถามเพื่อศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
4. ร่างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่มตามขอบเขตเนื้อหาด้านคุณลักษณะ จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ในด้านการศึกษาพิเศษ ด้านศิลปกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 5 คน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เมื่อ ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00

5. ปรับปรุงแก้ไขประเด็นคำถามการสนทนาให้ถูกต้องสมบูรณ์ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการใช้ภาษา และการเรียงลำดับของประเด็นคำถาม
6. นำประเด็นคำถามการสนทนากลุ่มที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ในการจัดการสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 2 สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาผลการวิจัย ในระยะที่ 1 เพื่อนำมากำหนดเป็นคำถามโดยให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนิยามศัพท์ตัวแปรที่จะวัด กำหนดเนื้อหาหลัก และเนื้อหาย่อยแล้ว กำหนดเค้าโครงของแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นสำหรับคณาจารย์ เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยนำผลการวิจัยในระยที่ 1 ที่สรุปคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เป็น 4 ทักษะ คือ 1) ทักษะทางวิชาการ 2) ทักษะการบริหารจัดการตนเอง 3) ทักษะทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 4) ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา

1.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในเรื่องคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ในประเด็นด้านทักษะทางวิชาการ ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท Likert Rating Scale (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 107-108) จำนวน 45 ข้อ โดยมีการกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับมาก
- 3 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับน้อย
- 1 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

การแปลความหมายของระดับคะแนนในตอนที 2 ได้แปลผลคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามความต้องการของคณาจารย์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของ (Best W. John, 1997: 190) มีรายละเอียดดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความต้องการระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดลำดับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ลักษณะเป็นแบบประเมินความสำคัญ โดยใส่ตัวเลขลงในช่องว่าง ตามลำดับความสำคัญ 5 ลำดับ

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ในด้านการศึกษาพิเศษ ด้านศิลปกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 5 คน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เมื่อ ให้คะแนนเท่ากับ + 1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ - 1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงวัตถุประสงค์

นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00

1.5 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สอนในหมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามจำนวน 20 ชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.83

1.6 นำแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นที่ผ่านการพิจารณา และได้เป็นฉบับจริงไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2. แบบรายงานตนเอง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แบบรายงานตนเองสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาผลการวิจัยในระยะที่ 1 เพื่อนำมากำหนดเป็นคำถามโดยให้มีความสอดคล้องวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนิยามศัพท์ตัวแปรที่จะวัด กำหนดเนื้อหาหลัก และเนื้อหาย่อยแล้ว กำหนดเค้าโครงของแบบรายงานตนเอง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบรายงานตนเอง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรื่องคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยนำผลการวิจัยในระยะที่ 1 ที่สรุปคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เป็น 4 ทักษะ

คือ 1) ทักษะทางวิชาการ 2) ทักษะการบริหารจัดการตนเอง 3) ทักษะทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 4) ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา

2.3 ดำเนินการสร้างแบบเบรยงานตนเอง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรื่องคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา เครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ที่ไม่สำเร็จการศึกษา และที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยแบบรายงานตนเองสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบรายงานตนเอง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามการรายงานความสามารถของตนเองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท์ Likert Rating Scale (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 107-108) จำนวน 45 ข้อ โดยมีการกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับมาก
- 3 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับน้อย
- 1 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

การแปลความหมายของระดับคะแนนในตอนี่ 2 ได้แปลผลระดับความสามารถของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของ (Best W. John, 1997: 190) มีรายละเอียดดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสามารถระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคำถามสำหรับจัดเรียงลำดับความสำคัญของการช่วยเหลือและส่งเสริมให้มีความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ลักษณะเป็นแบบประเมินความสำคัญ โดยใส่ตัวเลข ลงในช่องว่าง ตามลำดับความสำคัญ 5 ลำดับ

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ในด้านการศึกษาพิเศษ ด้านศิลปกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 5 คน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เมื่อ ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงวัตถุประสงค์

ให้นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00

2.5 นำแบบรายงานตนเองที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏวิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามจำนวน 20 ชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.86

2.6 นำแบบรายงานตนเองที่ผ่านการพิจารณา แล้วได้เป็นฉบับจริงไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สำหรับการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้เหมาะสม

3.2 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยคำถามที่ใช้ถาม ผู้ตอบไม่มีโอกาสเห็นคำถาม ผู้สัมภาษณ์จะถามให้ฟัง และบันทึกคำตอบให้

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยกำหนดประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ โดยกำหนดคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนิยามศัพท์ตัวแปรที่จะวัด กำหนดเค้าโครงของแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด เป็นแบบคำถามให้เลือกตอบ โดยผู้สร้างเตรียมคำตอบไว้ล่วงหน้า ให้ผู้ตอบเลือกจากคำตอบที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 ข้อคำถามด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ก่อนเข้ามศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยลักษณะของแบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามแบบปลายปิด โดยผู้สร้างเตรียมคำตอบไว้ล่วงหน้า ให้ผู้ตอบเลือกจากคำตอบที่กำหนดให้ และมีคำถามเป็นแบบปลายเปิดร่วมด้วยในบางคำถาม มีคำถามจำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับความสามารถในทักษะต่าง ๆ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

3.4 แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ในด้านการศึกษาพิเศษ ด้านศิลปกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 5 คน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เมื่อ ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงวัตถุประสงค์

แล้วนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00

3.5 ปรับปรุงแก้ไขประเด็นคำถามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการใช้ภาษา และการเรียงลำดับของประเด็นคำถาม

3.6 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก โดยนำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจำนวน 20 ชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.7 นำแบบรายงานตนเองที่ผ่านการพิจารณา แล้วได้เป็นฉบับจริงไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 3 การสร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม มีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้เหมาะสม
2. ศึกษาแนวทางในการสนทนากลุ่ม

3. กำหนดประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม โดยสร้างคำถามให้สอดคล้องกับศึกษาปัญหาในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และสร้างคำถามเพื่อศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
4. นำประเด็นคำถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ในด้านการศึกษาพิเศษ ด้านศิลปกรรม ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 5 คน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - เมื่อ ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
 - ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง
 - ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์
 แล้วนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00
5. ปรับปรุงแก้ไขประเด็นคำถามการสนทนาให้ถูกต้องสมบูรณ์ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการใช้ภาษา และการเรียงลำดับของประเด็นคำถาม
6. นำประเด็นคำถามการสนทนากลุ่มที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ในการจัดการสนทนากลุ่ม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. กำหนดวัน เวลา สถานที่ สำหรับการจัดสนทนากลุ่ม
2. ขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเชิญคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เข้าร่วมการสนทนากลุ่มตามวันเวลาที่กำหนด
3. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และประสานงานบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
4. จัดรูปแบบการนั่งในการสนทนากลุ่ม และวางป้ายชื่อตามจำนวนผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม
5. ดำเนินการสนทนากลุ่มตามวันเวลาที่กำหนดโดย ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนา ผู้ดำเนินการสนทนาสร้างบรรยากาศให้ผู้เข้าร่วมสนทนามีความคุ้นเคย มีการแนะนำตัว การเสนอจุดประสงค์ของการจัดสนทนากลุ่ม การขออนุญาตบันทึกข้อมูล โดยใช้เครื่องบันทึกเสียง การดำเนินการสนทนาให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการให้เกิดการอภิปรายครบถ้วน ควบคุมการสนทนาให้อยู่ในประเด็นเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ โดยไม่ชี้นำคำตอบที่ต้องการ
6. สรุปข้อมูลการสนทนากลุ่ม โดยถอดข้อมูลจากเครื่องบันทึกเสียงออกมา เพื่อนำไปวิเคราะห์ และเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์

1.1 ผู้วิจัยขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ฉบับ และดำเนินการประสานงานติดต่อเก็บแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นกลับคืนด้วยตนเองจำนวนทั้งสิ้น 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84

1.3 นำแบบแสดงความคิดเห็นที่ได้รับคืนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบคำถาม เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 นำแบบแสดงความคิดเห็นที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายและสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

2. แบบรายงานตนเองสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา วิธีการดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยการส่งแบบรายงานตนเองให้กับนักศึกษาที่ไม่สามารถพบด้วยตนเองได้ และประสานงานให้นักศึกษาส่งแบบรายงานตนเองกลับมาด้วยการส่งเอกสารทางออนไลน์ สำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยส่งแบบรายงานตนเองและรับกลับคืนด้วยตนเอง

2.2 นำแบบรายงานตนเองที่ได้รับคืนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบคำถาม เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.3 นำแบบรายงานตนเองที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.1 ศึกษากระบวนการในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์โดยการเตรียมความพร้อม เข้าสู่สถานที่สัมภาษณ์ พบผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ และบันทึกข้อมูล ตรวจสอบข้อมูลและยุติการสัมภาษณ์

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในมหาวิทยาลัยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผ่านทางออนไลน์ ด้วยระบบ Video Conference ซึ่งเป็นระบบการติดต่อสื่อสารที่สามารถรับ-ส่งข้อมูลภาพ ทำให้การสื่อสารด้วยภาษามือได้อย่างชัดเจนภาษามือสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

3.4 นำข้อมูลที่ไดจากการสัมภาษณ์มารวบรวม เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 นำข้อมูลที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ระยะที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. กำหนดวัน เวลา สถานที่ สำหรับการจัดสนทนากลุ่ม
2. ขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเชิญผู้บริหารหรือตัวแทน โรงเรียน โสตศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ ผู้บริหารหรือตัวแทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้บริหารหรือตัวแทนสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เข้าร่วมการสนทนากลุ่มตามวันเวลาที่กำหนด
3. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และประสานงานบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
4. จัดรูปแบบการนั่งในการสนทนากลุ่ม และวางป้ายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม
5. ดำเนินการสนทนากลุ่มตามวันเวลาที่กำหนดโดย ประสานงานผู้ดำเนินการสนทนา ผู้ดำเนินการสนทนาสร้างบรรยากาศให้ผู้เข้าร่วมสนทนามีความคุ้นเคย มีการแนะนำตัว การเสนอจุดประสงค์ของการจัดสนทนากลุ่ม การขออนุญาตบันทึกข้อมูล โดยใช้เครื่องบันทึกเสียง การดำเนินการสนทนาให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการให้เกิดการอภิปรายครบถ้วน ควบคุมการสนทนาให้อยู่ในประเด็น เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ โดยไม่ชี้นำคำตอบที่ต้องการ
6. สรุปข้อมูลการสนทนากลุ่ม โดยถอดข้อมูลจากเครื่องบันทึกเสียงออกมา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
การวิเคราะห์ข้อมูลที่ไดจากการสนทนากลุ่ม จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากคำตอบที่ได้จากการสนทนา โดยในการวิเคราะห์เนื้อหานั้นให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา แล้วนำประเด็นสำคัญที่ได้ไปจัดทำเครื่องมือในการศึกษาคุณลักษณะในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์

ในการวิจัยครั้งนี้ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการตามลำดับดังนี้ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามความต้องการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามความต้องการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสถิติเปรียบเทียบ คือ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายกลุ่มภายหลัง ตามวิธีการของ Scheffe'

ระยะที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากคำตอบที่ได้จากการสนทนา โดยในการวิเคราะห์เนื้อหานั้นให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

1.1 การหาค่าความเชื่อมั่นตามเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตร(สมนึก กัททิษณี, 2546 : 218-220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการประมาณค่า Cronbach's Alpha Coefficient (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 ก: 99)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 อ้างถึงใน สุพรรณณี วรรณเพ็ชร, 2551: 85)

สูตร
$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องแปลให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545ข: 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 ข: 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละคน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\sum แทน ผลรวม

2.4 ทดสอบความแตกต่าง โดยการหาค่าที (t -dependent sample) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545ก: 112)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

2.5 ค่าสถิติเปรียบเทียบ คือ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ภายหลัง ตามวิธีการของ Scheffe'

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา ในการนำไปสู่การเสนอแนวทางให้โรงเรียนนำไปพัฒนาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งการวิจัยเป็น 3 ระยะ ได้แก่ 1) การศึกษาปัญหาในการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา 2) การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา และ 3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบที (t - test)
F	แทน	ค่าสถิติเอฟ (F-test)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลโดยรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significances)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอนตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยในระบะที่ 1 และระบะที่ 2 โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สภาพปัญหาที่ส่งผลต่อการเรียน โดยรวม (เพื่อสร้างแบบสอบถาม)

จากการศึกษาสภาพด้านการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากตัวนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กล่าวคือ นักศึกษาขาดความสามารถทางวิชาการ มีปัญหาการเรียนเนื้อหาเชิงทฤษฎีและเนื้อหาบทเรียนที่เป็นนามธรรม ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่มีความซับซ้อนได้ รวมถึงวิธีการสื่อสารด้วยภาษามือ จากล่ามภาษามือยังไม่สามารถช่วยให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินยังมีปัญหาด้านการเรียนวิชาในสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ กล่าวคือ นักศึกษาไม่มีความถนัดและไม่มีความรู้พื้นฐานในวิชาสาขาที่กำลังศึกษาอยู่อย่างเพียงพอที่จะสามารถเรียนในสาขาที่ศึกษาอยู่ได้ ปัญหาอีกประการหนึ่งคือปัญหาด้านสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และปัญหาด้านการบริหารจัดการตนเอง ซึ่งปัญหาที่กล่าวมาสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ 4 ด้านดังต่อไปนี้

1.1 ปัญหาด้านทักษะวิชาการ

คณาจารย์ที่ให้ข้อมูลล้วนให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งถือเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ปัญหาด้านการอ่านและการเขียน

คณาจารย์ใน โครงการวิจัยนี้ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านและการเขียนอย่างมาก เนื่องจากอาจารย์ที่สอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษามือได้ นักศึกษาจึงจำเป็นต้องใช้การเขียนเพื่อสื่อสารกับอาจารย์ในแต่ละรายวิชา รวมถึงเมื่ออาจารย์อธิบายงานให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยการเขียน บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องใช้ทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อโต้ตอบกับอาจารย์ เพราะฉะนั้น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องสามารถอ่านและเขียนได้ แต่ในความเป็นจริง นักศึกษาบางคนไม่สามารถเขียนและอ่านได้เลย

1.1.2 ปัญหาด้านการสื่อสาร

จากความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ให้ข้อมูล พบว่า การที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านการสื่อสารส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้หลายด้าน ทั้งนี้ หากบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารด้วยการเขียนเป็นอย่างดี ก็จะสามารถเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาด้วยตนเองได้

1.2 ปัญหาทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

คณาจารย์ในโครงการวิจัยเห็นพ้องกันในด้านปัญหาทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบในการเรียนระดับอุดมศึกษา บุคคลกลุ่มนี้มักขาดทักษะทางสังคมและมักอยู่กับเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงไม่มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่ไม่มี ความบกพร่อง

1.3 ปัญหาด้านการบริหารจัดการตนเอง

คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะให้ความเห็นถึงปัญหาด้านการบริหารจัดการตนเองของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า นักศึกษากลุ่มนี้ขาดความมั่นใจ มีปัญหาด้านการจัดการอารมณ์ การปรับตัวในสภาพการเรียนรู้ที่กดดัน ทำให้ไม่สามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเองและความเครียดที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนได้ ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่พยายามจัดการตนเองในเรื่องของความมั่นใจในการเรียน นักศึกษาบางคนต้องได้รับแรงเสริม เช่น คำชมจึงจะมีกำลังใจในการทำงานศิลปะ

1.4 ปัญหาด้านความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา

คณาจารย์ที่ให้ข้อมูลเห็นว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและนักศึกษาที่ไม่มี ความบกพร่องมีลักษณะด้านการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาที่มีความรู้ ความถนัด คล้ายคลึงกัน สิ่งสำคัญ คือ การค้นพบความชอบหรือความต้องการของตนเอง และการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ชอบ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้ อันจะส่งผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางคนที่เข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษามีปัญหาในการเรียนวิชาสาขาที่

ศึกษา เพราะบางคนไม่ได้มาเรียนด้วยความถนัด หรือความชอบ ทำให้ไม่อยากเรียน ส่วนบางคนชอบ แต่ไม่มีความรู้พื้นฐานในสาขาที่ศึกษา

นอกจากปัญหาที่เกิดจากตัวนักศึกษาเองแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า หลักสูตรที่เปิดสอนไม่ได้จัดให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เมื่อมีการทดสอบเพื่อเก็บคะแนนนักศึกษาที่มีบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถทำคะแนนจากการสอบได้ ทำให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินบางคนมีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดต้องออกจากการเรียนในระดับอุดมศึกษาในที่สุด

2. ผลการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามความคิดเห็นของคณาจารย์

จากการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ในระยะที่ 1 ทำให้พบปัญหาที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะการจัดการตนเอง และ ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา จากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1) แบบสอบถามความคิดเห็นคณาจารย์ เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

2) แบบรายงานตนเองสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์ เรื่องคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคณาจารย์ที่มีประสบการณ์สอน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถในด้านต่าง ๆ

ตอนที่ 3 การจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคณาจารย์ที่มีประสบการณ์สอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคณาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 50 ฉบับ ได้รับการตอบกลับและมีความสมบูรณ์ จำนวน 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคณาจารย์ ตามประเด็นตัวแปร เพศ อายุ หมวดวิชาที่สอน ประสบการณ์ที่สอน โดยรายงานผลในรูปตารางรายละเอียด ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ที่ตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์		จำนวน	ร้อยละ
		N = 42	
เพศ	ชาย	21	50
	หญิง	21	50
อายุ	30-35	23	54.7
	36-45	15	35.7
	46-50 ขึ้นไป	4	9.6
หมวดวิชาที่สอน	หมวดศึกษาศาสตร์ทั่วไป	30	71.5
	หมวดวิชาเฉพาะ	12	28.5
ประสบการณ์ในการสอน	1 ภาคเรียน	31	73.8
	2 ภาคเรียน	3	7.1
	3 ภาคเรียน	3	7.1
	มากกว่า 3 ภาคเรียน	5	11.9

จากตาราง 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ ซึ่งอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเป็น ชาย พบว่า ร้อยละ 50 และหญิง คิดเป็นร้อยละ 50 อาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.70 มีอายุ 30-35 ปี ส่วนใหญ่ สอนในหมวดศึกษาศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 71.5 และอาจารย์ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 1 ภาคเรียนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 73.80 และรองลงมาคือ มี ประสบการณ์ในการสอน มากกว่า 3 ภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.9

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถในด้านต่าง ๆ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ (N = 42)

คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ คณาจารย์ต้องการให้มีก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1. ทักษะทางวิชาการ	3.76	0.70	มาก
2. ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	3.90	0.72	มาก
3. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.04	0.71	มาก
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา	4.22	0.61	มาก
รวม	3.99	0.56	มาก

จากตาราง 2 อธิบายได้ว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความคิดเห็นว่าทุกทักษะมีความสำคัญต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับมาก และทักษะที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา รองลงมา คือ ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ ทักษะการบริหารจัดการตนเองตามลำดับ

ตาราง 3 เปรียบเทียบระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามเพศของคณาจารย์ (N = 42)

คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินที่คณาจารย์ต้องการให้มี ก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา	เพศชาย (n = 21)		เพศหญิง (n = 21)		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
	1. ทักษะวิชาการ	3.64	0.76	3.88		
2. ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	3.85	0.76	3.95	0.70	-0.42	0.67
3. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.04	0.72	4.04	0.72	0.00	1.00
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา	4.21	0.62	4.23	0.62	-0.12	0.90
รวม	3.92	0.55	4.05	0.56	-0.75	0.45

จากตาราง 3 พบว่าระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามเพศ พบว่า คณาจารย์ที่มีเพศต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านทักษะ พบว่า คณาจารย์ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 เปรียบเทียบระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามอายุของคณาจารย์ (N = 42)

คุณลักษณะของบุคคลที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่ คณาจารย์ต้องการให้มีก่อนเข้า เรียนในระดับอุดมศึกษา	30-35 ปี (n = 23)		36-45 ปี (n = 15)		46 ปีขึ้นไป (n = 4)		F	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ทักษะวิชาการ	3.73	0.79	3.60	0.47	4.50	0.40	2.87	0.69
2. ทักษะบริหารจัดการตนเอง	3.76	0.81	3.93	0.53	4.62	0.47	2.62	0.85
3. ทักษะทางสังคมและ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.95	0.78	4.03	0.63	4.62	0.25	1.53	0.22
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพ ที่ศึกษา	4.30	0.63	4.06	0.49	4.37	0.94	0.79	0.45
รวม	4.02	0.63	3.83	0.42	4.43	0.38	1.97	0.15

จากตาราง 4 พบว่า ระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามอายุของคณาจารย์ พบว่า อาจารย์ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทักษะรายด้านพบว่า คณาจารย์ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 เปรียบเทียบระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามหมวดวิชาที่สอน (N = 42)

คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่คณาจารย์ต้องการให้มีก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา	อาจารย์ผู้สอน หมวดวิชา ศึกษาทั่วไป (n = 30)		อาจารย์ผู้สอน หมวดวิชา เฉพาะ (n = 12)		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	1. ทักษะวิชาการ	3.83	0.71	3.58		
2. ทักษะบริหารจัดการตนเอง	4.00	0.69	3.66	0.77	1.35	0.90
3. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.21	0.61	3.62	0.80	2.58	0.38
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา	4.21	0.63	4.25	0.58	-0.15	0.40
รวม	4.02	0.58	3.91	0.50	0.56	0.54

จากตาราง 5 พบว่า ระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามหมวดวิชาที่สอน พบว่า อาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทักษะรายด้าน พบว่า คณาจารย์ที่มีสอนในหมวดวิชาต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 เปรียบเทียบระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามประสบการณ์ที่สอน (N = 42)

คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ คณาจารย์ต้องการให้มีก่อนเข้า เรียนในระดับอุดมศึกษา	1 ภาคเรียน (n = 31)		2 ภาคเรียน (n = 3)		3 ภาคเรียน (n = 3)		มากกว่า 3 ภาคเรียน (n = 5)		F	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ทักษะวิชาการ	3.69	0.66	4.83	0.28	3.00	0.50	4.00	0.35	4.90	0.006
2. ทักษะบริหารจัดการตนเอง	3.85	0.76	4.66	0.57	3.83	0.76	3.80	0.27	1.21	0.31
3. ทักษะทางสังคมและ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.04	0.73	4.83	0.28	3.83	0.28	3.70	0.67	1.79	0.16
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพ ที่ศึกษา	4.14	0.64	4.83	0.28	4.16	0.28	4.40	0.54	1.31	0.28
รวม	3.91	0.56	4.83	0.14	3.58	0.14	4.20	0.32	3.83	0.017

จากตาราง 6 พบว่า ระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามประสบการณ์ที่สอน พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านทักษะ พบว่า คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทักษะวิชาการ แตกต่างกัน โดยคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 2 ภาคเรียนมีความต้องการด้านทักษะวิชาการแตกต่างจากคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1 ภาคเรียน และ 3 ภาคเรียน

ตาราง 7 การเปรียบเทียบประสพการณ์การสอนกับระดับความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.004	3	1.001	3.832*	.017
ภายในกลุ่ม	9.932	38	.261		
รวม	12.936	41			

จากตาราง 7 การเปรียบเทียบประสพการณ์การสอนกับระดับความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า อาจารย์ที่มีประสพการณ์การสอนแตกต่างกันมีระดับความต้องการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาคุณลักษณะรายด้าน พบว่า อาจารย์ที่มีประสพการณ์การสอนต่างกันมีระดับความต้องการให้นักศึกษามีทักษะวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะบริหารจัดการตนเอง ทักษะทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษานั้น ไม่แตกต่างกัน และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามประสพการณ์การสอน

ประสพการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	\bar{X}	1	2	3	มากกว่า
		ภาคเรียน	ภาคเรียน	ภาคเรียน	3 ภาคเรียน
1 ภาคเรียน	3.69		-1.13*		
2 ภาคเรียน	4.83			-1.83*	
ทักษะ	3 ภาคเรียน	3.00			
วิชาการ	>3 ภาคเรียน	4.00			
1 ภาคเรียน	3.91		-9.140*		
2 ภาคเรียน	4.83			1.25*	
ภาพรวม	3 ภาคเรียน	3.58			
>3 ภาคเรียน	4.20				

จากตาราง 8 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe's พบว่า ในด้านทักษะด้านวิชาการ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 2 ภาคเรียน มีระดับความต้องการแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 ภาคเรียน และ 3 ภาคเรียน

ตอนที่ 3 การจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความถี่ของการให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์

คุณลักษณะของบุคคลที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่ คณาจารย์ต้องการให้มีก่อนเข้าเรียน ในระดับอุดมศึกษา	มาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย	รวม	ลำดับ
	ที่สุด				ที่สุด		
	5	4	3	2	1		
1. ทักษะวิชาการ	50	40	18	14	2	124	2
2. ทักษะบริหารจัดการตนเอง	35	44	33	12	1	125	1
3. ทักษะทางสังคมและ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	10	40	39	24	-	113	4
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ ศึกษา	60	16	21	11	3	122	3

จากตาราง 9 พบว่า คณาจารย์ให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา อันดับแรกคือ ทักษะการบริหารจัดการตนเอง รองลงมาคือ ทักษะวิชาการ ส่วนทักษะที่อาจารย์ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ ทักษะทางสังคมและ
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ตาราง 10 วิเคราะห์ความถี่ของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อความเหมาะสมของระบบการรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

คุณลักษณะที่คณาจารย์ต้องการให้ มีก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	รวม	ลำดับ
	5	4	3	2	1		
1. อนุเคราะห์โควตาพิเศษ	45	36	21	18	1	121	3
2. สอบสัมภาษณ์ ไม่สอบข้อเขียน	5	56	42	14	1	118	4
3. พิจารณาความสามารถ และ สอบสัมภาษณ์	55	4	24	10	1	134	1
4. สอบข้อเขียน และสอบ สัมภาษณ์	70	16	9	24	4	123	2

จากตาราง 10 พบว่า คณาจารย์เห็นว่าการรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา การพิจารณาความสามารถของบุคคลนั้นและสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสมมากที่สุด ส่วนวิธีการรับ โดยการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสมเป็นอันดับที่สอง และวิธีการสอบสัมภาษณ์โดยไม่สอบข้อเขียนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

แบบรายงานตนเองสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผลการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามความคิดเห็นของนักศึกษา

จากการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามความคิดเห็นของนักศึกษา โดยตอบแบบรายงานตนเอง เรื่องคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตอนที่ 2 การรายงานความสามารถตนเองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการขอรับการเตรียมความพร้อม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบรายงานตนเองเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 23 ฉบับ ได้รับการตอบกลับและมีความสมบูรณ์ จำนวน 23 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ตามประเด็นตัวแปร ตามเพศ สถานภาพ เข้าศึกษาด้วยระบบ โดยรายงานผลในรูปตารางรายละเอียด ดังตารางที่ 11

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่ตอบแบบรายงานตนเอง

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน		จำนวน	ร้อยละ
		N = 23	
เพศ			
ชาย		6	26.1
หญิง		17	73.9
สถานภาพ			
สำเร็จการศึกษา		8	34.8
ไม่สำเร็จการศึกษา		5	21.7
กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา		10	43.5
เข้าศึกษาด้วยระบบใด			
ความสามารถพิเศษ		14	60.9
คัดเลือกตรง		4	17.4
ขออนุเคราะห์โควตาพิเศษ		5	21.7

จากตาราง 11 พบว่า เพศของกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.1 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.9 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.5 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 34.8 และไม่สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.7 ส่วนใหญ่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตาความสามารถพิเศษคิดเป็นร้อยละ 60.9 เข้าศึกษาด้วยระบบขออนุเคราะห์โควตาพิเศษคิดเป็นร้อยละ 21.7 และเข้าศึกษาด้วยระบบคัดเลือกตรงคิดเป็นร้อยละ 17.4

ตอนที่ 2 การรายงานความสามารถของตนเองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสามารถในคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามแบบรายงานตนเองของนักศึกษาในภาพรวม (N = 23)

คุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความสามารถ
1. ทักษะทางวิชาการ	3.26	0.58	ปานกลาง
2. ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	3.10	0.65	ปานกลาง
3. ทักษะทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.60	0.69	มาก
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา	3.34	0.85	ปานกลาง
รวม	3.30	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า ในภาพรวม นักศึกษาคิดว่าตนมีคุณลักษณะต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยอันดับแรก นักศึกษารายงานว่าตนมีทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และทักษะทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่นักศึกษาคิดว่าตนมีความสามารถในระดับน้อยที่สุด คือ ทักษะการบริหารจัดการตนเอง

ตาราง 13 ระดับความสามารถในคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามแบบรายงานตนเอง จำแนกตามเพศ (N = 23)

คุณลักษณะของนักศึกษา	เพศชาย (n = 6)		เพศหญิง (n = 17)		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ทักษะวิชาการ	3.50	0.83	3.17	0.46	1.18	.055
2. ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	3.41	0.86	3.00	0.55	1.36	.049
3. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.50	1.00	3.64	0.58	-0.44	.034
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา	3.50	1.14	3.29	0.77	0.49	.280
รวม	3.50	0.90	3.23	0.56	0.84	.069

จากตาราง 13 พบว่า ในภาพรวม นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของตนเองไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทักษะรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านทักษะวิชาการ ทักษะบริหารจัดการตนเอง ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษาของตนเองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 เปรียบเทียบระดับความสามารถในคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามแบบรายงานตนเอง จำแนกตามสถานภาพการเรียน (N = 23)

คุณลักษณะของนักศึกษา	สำเร็จ (n = 8)		ไม่สำเร็จ (n = 5)		กำลังศึกษา (n = 10)		F	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	1. ทักษะวิชาการ	3.50	0.65	2.80	0.44	3.30		
2. ทักษะบริหารจัดการตนเอง	3.06	0.77	3.00	0.61	3.20	0.63	0.18	0.84
3. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล	3.68	0.65	3.00	0.93	3.85	0.41	1.52	0.06
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา	3.87	0.51	2.30	1.15	3.45	0.36	4.42	0.01
รวม	3.68	0.54	2.55	0.69	3.37	0.39	3.45	0.04

จากตาราง 14 พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีสถานภาพการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของตนเอง โดยภาพรวม แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านทักษะ พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีสถานภาพการเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของตนเอง ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษาแตกต่างกัน

โดยนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา มีความสามารถด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษาแตกต่าง จากนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

ตาราง 15 การเปรียบเทียบสถานภาพการเรียนรู้กับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.122	4	1.03	3.45*	.029
ภายในกลุ่ม	5.373	18	.29		
รวม	9.495	22			

จากตาราง 15 พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพการเรียนรู้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อทักษะของตน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาทักษะรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพทางการเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านทักษะวิชาการ ทักษะการบริหารจัดการตนเอง ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ไม่แตกต่างกัน แต่ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษามีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่นักศึกษามีต่อคุณลักษณะของตน จำแนกตามสถานภาพการเรียนรู้

คุณลักษณะของนักศึกษา	สถานภาพทางการเรียน		สำเร็จการศึกษา	ไม่สำเร็จการศึกษา	กำลังศึกษาอยู่
	สำเร็จการศึกษา	กำลังศึกษาอยู่			
ทักษะวิชาการ	สำเร็จการศึกษา	3.50			
	ไม่สำเร็จการศึกษา	2.80			
	กำลังศึกษาอยู่	3.29			
ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์	สำเร็จการศึกษา	3.67			
	ไม่สำเร็จการศึกษา	3.00			
ระหว่างบุคคล	กำลังศึกษาอยู่	3.85			
ทักษะความสนใจ	สำเร็จการศึกษา	3.83			
ในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา	ไม่สำเร็จการศึกษา	2.30	-1.70*		
	กำลังศึกษาอยู่	3.45			

ตาราง 16 (ต่อ)

คุณลักษณะของ นักศึกษา	สถานภาพทาง การเรียน	\bar{x}	สำเร็จ การศึกษา	ไม่สำเร็จ การศึกษา	กำลังศึกษาอยู่
รายงานตนเอง	สำเร็จการศึกษา	3.66		-1.20*	
4 ด้าน	ไม่สำเร็จการศึกษา	2.55			-0.82*
	กำลังศึกษาอยู่	3.37			

จากตาราง 16 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ Scheffe's พบว่า ทักษะด้านความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษาของผู้ที่สำเร็จการศึกษานั้นแตกต่างจากผู้ไม่สำเร็จการศึกษา และทักษะด้านดังกล่าวของผู้ที่กำลังศึกษาอยู่แตกต่างจากผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษา

ตาราง 17 เปรียบเทียบระดับความสามารถในคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระบบการรับเข้าศึกษา (N = 23)

คุณลักษณะของนักศึกษา	ความสามารถ (n = 14)		คัดเลือกตรง (n = 4)		โควตาพิเศษ (n = 5)		F	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
	1. ทักษะวิชาการ	3.35	0.53	3.25	0.86	3.00		
2. ทักษะบริหารจัดการตนเอง	3.17	0.63	2.87	0.75	3.10	0.74	0.31	0.73
3. ทักษะทางสังคมและ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.67	0.60	3.12	1.03	3.80	0.57	1.27	0.30
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ ศึกษา	3.46	0.81	3.62	0.62	2.80	1.03	1.40	0.26
รวม	3.41	0.60	3.43	0.71	2.90	0.72	1.23	.311

จากตาราง 17 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ได้มาจากระบบเข้าเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะของตนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทักษะรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ได้มาจากระบบการเข้าเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านทักษะวิชาการ ทักษะการบริหารจัดการตนเอง ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการขอรับการเตรียมความพร้อม

ตาราง 18 การวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการขอรับการเตรียมความพร้อม

คุณลักษณะของนักศึกษา	มาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย	รวม	ลำดับ
	ที่สุด	ที่สุด			ที่สุด		
	5	4	3	2	1		
1. ทักษะวิชาการ	90	12	3	2	-	106	1
2. ทักษะบริหารจัดการตนเอง	20	16	24	14	-	74	3
3. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	5	12	21	22	-	60	4
4. ทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา	25	40	18	4	-	87	2

จากตาราง 18 พบว่า การจัดลำดับความสำคัญของทักษะที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการขอรับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา อันดับแรก ได้แก่ ทักษะวิชาการ อันดับที่สอง คือ ทักษะความสนใจในวิชาสาขาที่ศึกษา อันดับที่สาม ทักษะการบริหารจัดการตนเอง และอันดับที่สี่ ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยในระยะที่ 2 และระยะที่ 3 โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา พบปัจจัยที่สำคัญดังต่อไปนี้

1) การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่สำเร็จการศึกษา ที่ไม่สำเร็จการศึกษา และที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ในเรื่องการได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิม เพื่อเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา พบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สำเร็จการศึกษา ที่ไม่สำเร็จการศึกษา และที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 20 คน รู้สึกว่าตนได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยจากโรงเรียนเดิม แต่นักศึกษาเหล่านั้นส่วนใหญ่อ้างว่า เป็นเพียงการเตรียมความพร้อมตามเนื้อหาหลักสูตรของโรงเรียน เช่น การสอนภาษาไทย การสอนวิชาชีพ แนะนำการสมัครสอบมหาวิทยาลัย เป็นต้น ทั้งนี้ นักศึกษาจำนวน 3 คนรายงานว่าตนแทบไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาเลย

เมื่อสอบถามเรื่องการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียน นักศึกษารายงานว่า ในวิชาภาษาไทย โรงเรียนสอนให้เขียนแต่ตนเองไม่เข้าใจความหมายของคำ ครูส่วนใหญ่ให้ลอกคำที่อยู่บนกระดานเท่านั้นแต่ไม่ได้อธิบายความหมายของคำ นอกจากนี้ การสอนวิชาชีพในโรงเรียนไม่ได้ให้นักเรียนเล็งเนื้อหาวิชาที่ตนสนใจแล้วเน้นไปในวิชาชีพนั่น ๆ แต่เป็นการสอนวิชาชีพทั่วไป ทั้งการวาดภาพ งานเกษตร จึงสรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมที่นักเรียนเหล่านี้ได้รับ จะเน้นไปในวิชาภาษาไทย วิชาชีพ (ศิลปะ เกษตร คอมพิวเตอร์) การแนะนำการเรียน และแนะนำการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

2) ความเพียงพอของการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิมต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา

ในการศึกษาความเพียงพอของการเตรียมความพร้อม ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สำเร็จการศึกษา ที่ไม่สำเร็จ และที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวน 23 คน คิดว่าโรงเรียนเดิมมีการเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอต่อการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา เพราะโรงเรียนไม่ได้สอนให้อ่านเขียนภาษาไทยมากนัก ไม่ได้อธิบายให้เข้าใจความหมายทำให้ไม่สามารถอ่านหนังสือด้วยตนเองได้ เนื้อหาวิชาที่สอนน้อยกว่า ซึ่งแตกต่างจากเนื้อหาวิชาในมหาวิทยาลัยที่มีความยากและซับซ้อนกว่ามาก เมื่อมีพื้นฐานในวิชาต่าง ๆ น้อย นักศึกษาจึงต้องใช้ความพยายามในการเรียนอย่างมาก

นักศึกษารายงานว่าตนรู้สึกเสียใจที่โรงเรียนสอนพื้นฐานน้อยเกินไป ครูสอนน้อย ทำให้มีพื้นฐานในวิชาต่าง ๆ น้อย การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมาก ส่วนใหญ่ครูจะให้ลอกการบ้านจากกระดานแล้วปล่อยกลับบ้าน นักเรียนจึงไม่มีโอกาสได้ทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นกลุ่ม ไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมด้านความอดทน ความพยายามในการทำงาน ซึ่งต่างกับการเรียนในมหาวิทยาลัยที่ต้องทำงานเยอะ นักศึกษาจึงต้องปรับตัวอย่างมาก

อีกทั้งโรงเรียนยังไม่ได้เตรียมความพร้อมด้านการอยู่ร่วมกับผู้ที่ไม่มีความบกพร่อง ตนไม่เคยได้สื่อสารกับเพื่อนที่สื่อสารผ่านการพูด การเขียนและการฟัง เพราะนักเรียนในโรงเรียนของตนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่บกพร่องทางการได้ยิน ต่อมา เมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย จึงสื่อสารกับเพื่อนที่มีการได้ยินได้น้อย ทำให้ต้องปรับตัวมาก

3) ความต้องการที่อยากให้โรงเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

สำหรับความต้องการของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สำเร็จการศึกษา ไม่สำเร็จการศึกษา และที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า นักศึกษาทุกคนต้องการให้โรงเรียนสอนวิชาภาษาไทย การอ่านและเขียน การเขียนประโยค ความหมายของคำศัพท์ คำศัพท์ใหม่ มีการเน้นสอนเสริมภาษาไทย เพื่อให้สามารถอ่านหนังสือด้วยตัวเองได้ อีกทั้งยังต้องการให้โรงเรียนสอนวิชาสังคม วิชาภาษาอังกฤษ วิชาวิทยาศาสตร์ และต้องการให้โรงเรียนฝึกทักษะวิชาชีพ ด้านการวาดภาพพื้นฐานให้มากขึ้น โดยเน้นการฝึกฝน เพื่อนำมาใช้ในการเรียนในมหาวิทยาลัยได้นอกจากนี้ นักศึกษายังต้องการให้โรงเรียนให้ความรู้เรื่องการอยู่ร่วมกับเพื่อนที่ไม่มีความบกพร่อง เพื่อจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมการอยู่ร่วมกับคนที่สื่อสารด้วยการพูดและการฟัง มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนที่มีการได้ยินบ้าง ต้องการให้โรงเรียนฝึกการทำกิจกรรม ฝึกทักษะการสร้างความอดทน ให้ฝึกทำงานการบ้านเพื่อฝึกความรับผิดชอบ การทำงานเป็นกลุ่ม การคิดเชิงวิเคราะห์ รวมถึงการสื่อสาร คือต้องการให้สอนภาษามือสำหรับคำศัพท์เฉพาะ และต้องการใช้ภาษามือในการสื่อสารให้เข้าใจมากขึ้น

4) ปัจจัยที่ทำให้เรียนในระดับอุดมศึกษาได้สำเร็จ (เฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษา)

เมื่อพิจารณาคำตอบของผู้ที่สำเร็จการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เรียนในระดับอุดมศึกษาจนประสบความสำเร็จ ได้แก่ ความพยายามในการอ่านหนังสือและทำความเข้าใจด้วยตนเอง การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต การมีเพื่อนที่ไม่มีความบกพร่องคอยช่วยเหลือในห้องเรียน นอกห้องเรียน และการมีล่ามภาษามือ

5) ปัจจัยที่ทำให้เรียนในระดับอุดมศึกษาไม่สำเร็จ (เฉพาะผู้ที่ไม่สำเร็จ)

ปัจจัยที่ทำให้เรียนในระดับอุดมศึกษาไม่สำเร็จ พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนให้ข้อมูลว่า มีพื้นฐานความรู้ในวิชาต่าง ๆ น้อย มีพื้นฐานการอ่าน การเขียนภาษาไทยน้อย ไม่สามารถปรับตัวในการเรียนในมหาวิทยาลัยได้ รู้สึกเครียดกับงานที่ได้รับมอบหมาย มีการบ้านที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป มีความเครียดเมื่อไม่สามารถทำงานให้เสร็จตามวันเวลาที่กำหนดได้ มีความรู้สึกโดดเดี่ยว เหงา ไม่มีเพื่อนที่สื่อสารกันอย่างไร้ใจ เพื่อนบางคนไม่สามัคคีกัน มีการนินทาอื่น รู้สึกเหนื่อย อดทนต่อการเรียนไม่ได้

6) ปัญหาในการเรียนปัจจุบัน (เฉพาะผู้ที่กำลังศึกษา)

สำหรับนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า มีปัญหาด้านการอ่านการเขียน ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์เฉพาะ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยาก มีความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ น้อย บางวิชามีขั้นตอนการทำงาน (ปฏิบัติ) ที่ซับซ้อน มีปัญหาในการจัดลำดับเนื้อหาขั้นตอนการทำงาน การเรียนในวิชาบางวิชาต้องใช้เวลาในการทำงานนาน ต้องใช้ความพยายาม และความอดทนสูง มีปัญหาในด้านค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์การเรียนในวิชาปฏิบัติ และอุปกรณ์มีราคาสูง มีปัญหาในการจัดการเวลาเมื่อมีงานเยอะจึงไม่สามารถวางแผนการทำงานว่างงานขึ้นใดควรทำก่อนหลัง

7) ความถนัดและความชอบในสาขาวิชาที่ศึกษา

เมื่อสอบถามถึงความถนัดและความชอบในสาขาที่ศึกษา นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ จำนวน 19 คน ชอบวิชาที่ตนกำลังศึกษา และนักศึกษาจำนวน 4 คน ไม่ได้ชอบสิ่งที่ตนกำลังศึกษาแต่เลือกเรียนสาขานี้เพราะสาขาวิชาอื่นไม่เปิดรับ

8) ความต้องการให้เปิดสาขาวิชาอื่น ๆ

สำหรับความต้องการให้เปิดสาขาวิชาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า นักศึกษาต้องการให้เปิดรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในสาขาศิลปกรรม สาขาคอมพิวเตอร์ และสาขาวิศวกรรม

9) ความมั่นใจกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาถึงความมั่นใจกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย เพราะคิดว่าตนมีความพยายาม มีความอดทน และชอบเรียนในสาขาที่เลือก นักศึกษาคิดว่าตนตั้งใจเรียนและตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีเพื่อนคอยช่วยเหลือ มีการวางแผนจัดการเวลาได้ แต่นักศึกษาบางส่วนไม่มั่นใจในการเรียนในมหาวิทยาลัย เพราะมีพื้นฐานการเรียนน้อย และตนยังมีความพยายามและความอดทนน้อย ปรับตัวเข้ากับเพื่อนที่ไม่มีความบกพร่องไม่ได้

10) การปรับตัวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา

สำหรับการปรับตัวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ปรับตัวในการเรียนมหาวิทยาลัยได้ เพราะมีความตั้งใจ มีความพยายาม มีความอดทน มีความมุ่งมั่นอยากเรียนให้จบระดับปริญญาตรี สามารถเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน มีหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ (DSS)

คอยช่วยเหลือ มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่ไม่มี ความบกพร่อง รู้สึกสนุกกับการเรียน และได้ฝึกปรับตัว ต้องการพัฒนาตนเอง อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนยังคงปรับตัวไม่ได้ เพราะ เนื้อหาวิชาเรียน ยากเกินไป รู้สึกท้อแท้ในการเรียน มีงานการบ้านเยอะเกินไป มีความอดทนน้อย และมีปัญหาใน การสื่อสารกับเพื่อน

11) การช่วยเหลือจากหน่วย DSS

สำหรับการช่วยเหลือจากหน่วย DSS พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการบริการ ช่วยเหลือของหน่วย DSS เช่น การแปลในห้องเรียน การสอนเสริม การสื่อสาร การแนะนำวิธีการ เรียน การแนะนำการทำกรบ้าน ตรวจสอบการบ้านและช่วยปรับภาษาเขียนให้ถูกต้อง การช่วยเหลือเรื่อง เงินทุนและอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น

12) การอยู่ร่วมกับเพื่อนที่ไม่มี ความบกพร่องด้านการได้ยิน

สำหรับการอยู่ร่วมกับเพื่อนที่ไม่มี ความบกพร่องด้านการได้ยิน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความสุขกับการเรียนร่วมกับเพื่อนที่มีการได้ยิน เพราะเพื่อนทักทายและให้ความช่วยเหลือ นักศึกษาสามารถสื่อสารกับเพื่อนด้วยการเขียนได้ จึงมักมีเพื่อนที่ไม่มี ความบกพร่องมาคุยด้วย แต่ นักศึกษาบางคนรู้สึกไม่มีความสุข เพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากเพื่อน เช่น การทำงานกลุ่ม และ การไม่สามารถสื่อสารกับเพื่อนที่ไม่มี ความบกพร่องได้ เป็นต้น

13) ระบบการรับเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

นักศึกษารายงานว่า ตนต้องการให้มหาวิทยาลัยรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทาง การได้ยินเข้าเรียนด้วยระบบ โควตาความสามารถพิเศษ อันดับที่สอง โควตาพิเศษขอความอนุเคราะห์ และอันดับที่สามคือแบบคัดเลือกตรง

14) การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน

ปัญหาทักษะวิชาการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาให้ความเห็นว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้รับการฝึกฝนด้านการอ่านและ การเขียนอย่างเข้มข้น รวมถึงการใช้ภาษามือเพื่อช่วยให้สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ปัญหาที่สำคัญ คือ ปัญหาด้านการอ่านการเขียน เนื่องจากบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ การเขียนผิดหลักไวยากรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนอธิบายเป็นประโยคต่อเนื่อง

ยาว ๆ เนื่องจากมีพื้นฐานภาษาไทยน้อย ทำให้การเรียนมีปัญหา ไม่สามารถอ่านหนังสือได้อย่างเข้าใจ นอกจากนี้ ตารางสอนในโรงเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่จัดให้นักเรียนมีเวลาว่างมากนั้น กลับทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้เพิ่มเติม

ปัญหาการบริหารจัดการตนเองของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้รับการฝึกฝนให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น เพราะการที่นักศึกษาขาดความรับผิดชอบส่งผลให้ไม่สามารถจัดการตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ และไม่มีอารมณ์ต่อปัญหาต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น นักศึกษาเหล่านี้จึงควรมีผู้ให้คำแนะนำในการจัดการตนเองอย่างจริงจัง บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใช้ภาษามือในการสื่อสารและไม่มีการจดบันทึก อันเป็นเหตุให้นักศึกษาเหล่านี้มีปัญหาในการจัดการตนเอง จัดลำดับความคิดไม่ได้ และการไม่จดบันทึกทำให้ลืมเนื้อหาที่เรียนหรืองานที่อาจารย์มอบหมาย เมื่อมีงานหลายวิชา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงไม่สามารถบริหารเวลาของตนได้ ไม่ทราบว่าจะต้องทำอะไรก่อน การจัดระเบียบตนเอง ไม่มีการวางแผนการทำงาน ทั้ง ๆ ที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถพัฒนาทักษะเหล่านี้ขึ้นมาได้ หากได้รับการฝึกฝน

ปัญหาทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความเห็นว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีโอกาสพูดคุยกับเพื่อนที่ไม่มีความบกพร่องมากขึ้น เพราะบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินบางคนมักมีความระแวง ไม่ค่อยไว้วางใจใคร กังวลใจว่าตนจะถูกหลอก นอกจากนี้ครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมลูก ผู้ปกครองต้องทำงานและผู้ปกครองไม่สามารถสื่อสารภาษามือได้ ทำให้ลูกที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาเรื่องการสื่อสารกับบุคคลอื่น ส่งผลให้มีปัญหาทางสังคมด้วย

ปัญหาทักษะความสนใจในวิชาชีพของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความเห็นว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้ฝึกฝนทักษะด้านวิชาชีพปะมา ๆ เพื่อมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้ เมื่อเรียนจนสำเร็จการศึกษา การหางานทำมักมีปัญหา คือ ได้ทำงานไม่ตรงกับสาขาที่ศึกษา อีกทั้งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอ่านภาษาไทยได้น้อย ทำให้ไม่เข้าใจกระบวนการวิธีการในการเรียนปฏิบัติ ซึ่งเป็นวิชาชีพ เพราะต้องเรียนทฤษฎี คำศัพท์เฉพาะ เรื่องเหล่านี้ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจวิธีการเรียน เช่น ในวิชาคอมพิวเตอร์ นักศึกษาที่ไม่เข้าใจคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษบนหน้าจอย่อมไม่สามารถทำงานตามที่อาจารย์มอบหมายได้

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

จากการเก็บข้อมูลในระยะที่ 3 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่าน ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยมีผู้บริหารจำนวน 5 คน ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1) ระบบที่เหมาะสมสำหรับการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สำหรับระบบที่เหมาะสมสำหรับการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีระบบการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียน 2 ระบบ ได้แก่ การสอบคัดเลือกตรง และการสอบคัดเลือกกลุ่มภาคภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่ง ซึ่งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเข้าเรียนได้ทั้ง 2 ระบบ สำหรับการรับนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยทุกคนควรรับทราบ และได้รับความรู้ในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบการช่วยเหลืออย่างชัดเจน ทั้งนี้ วิธีการรับที่มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้เป็นช่องทางที่ต้องแข่งขันกับบุคคลปกติ ซึ่งจากเดิมมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้มีโควตาความสามารถพิเศษสำหรับนักศึกษาในกลุ่มนี้ หากช่องทางในการเข้าศึกษาเท่ากับคนอื่น คงทำให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ยากเพราะบุคคลกลุ่มนี้มีความสามารถไม่เท่ากับคนอื่น อีกด้านหนึ่งที่ทำให้เป็นปัญหาต่อการรับบุคคลที่มีความบกพร่องเข้าเรียน ซึ่งเกี่ยวพันกันกับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพื้นฐานทางภาษาไทยน้อย ถ้าบุคคลกลุ่มนี้ มีความพร้อมด้านการอ่านเขียน การเปิดโอกาสรับในระบบใดก็ไม่เป็นปัญหา แต่ปัจจุบันบุคคลกลุ่มนี้ขาดทักษะการอ่านเขียน แต่หากมองด้านศักยภาพ ถ้านักเรียนสามารถเรียนเฉพาะด้านได้ เช่น การวาดภาพ ก็ควรเปิดโอกาสให้เข้ามาได้ จะด้วยระบบใดตามความเหมาะสม โดยมีหน่วยสนับสนุนนักศึกษาพิการ (DSS) ค่อยช่วยเหลือในเรื่องที่เป็นจุดอ่อนด้านการเตรียมพื้นฐานอ่านเขียน ซึ่งเดิมมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้เข้าเรียนด้วยระบบโควตาความสามารถพิเศษ และไม่มีการสอบแข่งขัน แต่ปัจจุบันหากมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้เพียงสองระบบนี้ นักเรียนกลุ่มนี้อาจถูกระบบมหาวิทยาลัยสกัดกั้น โอกาสก็เป็นได้

2) ด้านการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเฉพาะความพิการ

สำหรับด้านการเตรียมความพร้อม พบว่า โรงเรียนมีอุปสรรคต่อการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากการจัดการศึกษาให้นักเรียนของโรงเรียนปัจจุบันจัดการเรียนการสอนด้วย แนวคิดแบบวอลดอร์ฟ คือ (การจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ด้วยการพัฒนากาย จิต และจิตวิญญาณ ให้บรรลุถึง ความดี ความงาม ความจริง) ซึ่งขณะนี้โรงเรียนดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และจะขยายเพิ่มไปจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่เนื่องจากการจัดการศึกษา แบบวอลดอร์ฟ เชื่อว่าเด็กเรียนรู้ จากธรรมชาติ เน้นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ทำให้นักเรียนไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมด้านพื้นฐานทางวิชาการมากนัก

ความคิดเห็นของการสนทนากลุ่ม ได้แนะนำแนวทางในการเตรียมความพร้อมให้นักเรียน เช่น เมื่อเด็กขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนควรสอนให้เขาเข้าใจเนื้อหาจากการอ่าน และสามารถเขียนเพื่อสื่อสารได้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้ อย่างไรก็ตามโรงเรียนสำหรับเด็กบกพร่องทางการได้ยินบางแห่งสอนเรื่องการเขียนอ่านเสริมจากการจัดการศึกษาด้วยหลักสูตรวอลดอร์ฟ ทำให้นักเรียนที่จบจากโรงเรียนเหล่านี้มีความสามารถด้านการเขียนดีกว่า ดังนั้นหากโรงเรียนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายการจัดการศึกษาด้วยแนวคิดแบบวอลดอร์ฟได้ โรงเรียนอาจแยกนักเรียนในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้นดังนี้ กลุ่มที่ 1 แยกนักเรียนที่สามารถเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้ กลุ่มนี้ให้ฝึกทักษะการอ่านเขียนให้มาก ส่วนกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานทางวิชาการน้อย กลุ่มนี้ฝึกให้เขามีความสามารถในด้านวิชาชีพ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่ง คือไม่สามารถศึกษาต่อได้แล้ว ควรหาเป้าหมายในชีวิตให้ เพราะอย่างไรการจะเตรียมให้นักศึกษากลุ่มนี้มีทักษะวิชาการโดดเด่น คงทำได้ยาก แต่ถ้ามีความสามารถด้านวิชาชีพสามารถทำได้

3) สาขาวิชาที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนได้

เมื่อพูดถึงสาขาวิชาที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแล้ว พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่มีความพร้อมด้านวิชาการ ย่อมไม่สามารถเข้าเรียนในสาขาอื่นได้ แต่หากนักศึกษาเหล่านี้เขียนอ่านได้คล่อง และช่วยตัวเองในเรื่องการเรียนได้ เขาจะสามารถเรียนในสาขาใดก็ได้ หากมีการเขียนการอ่านที่ดี เพราะการเขียนการอ่านทำให้ข้อจำกัดด้านภาษาของบุคคลเหล่านี้ลดลง

4) คุณลักษณะที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนานักเรียนเหล่านี้

สำหรับคุณลักษณะที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนา พบว่า ทักษะที่เป็นอุปสรรคในการเตรียมความพร้อม คือ ทักษะวิชาการ เพราะ โรงเรียนมีข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอน คือต้องจัดตามนโยบายที่โรงเรียนได้รับจากหน่วยงานส่วนกลางผู้กำหนดนโยบาย หากจะเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการเรียนการสอนคงทำได้ยาก

5) การเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

เมื่อพูดถึงการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา พบว่า เมื่อนักเรียนเริ่มเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนควรเน้นการฝึกทักษะการอ่านและเขียนให้คล่องเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนระดับที่สูงขึ้น และเมื่อนักเรียนเลื่อนชั้นถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรมีการสำรวจความสามารถของนักเรียนและจัดการเตรียมความพร้อมตามความสามารถ เช่น กลุ่มใดเรียนต่อได้ก็ส่งเสริมให้อ่านและเขียนให้คล่องยิ่งขึ้น หากกลุ่มใดมีทักษะทางวิชาการไม่เข้มแข็งนัก ครูอาจส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนวิชาชีพ นักเรียนที่สามารถเรียนร่วมกับเพื่อนทั่วไปได้ ก็ควรส่งต่อให้นักเรียนได้เข้าเรียนร่วม ซึ่งโรงเรียน โสตศึกษาจังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ในเขตเมือง การส่งต่อให้นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนเรียนร่วมสามารถทำได้อย่างสะดวก

6) การจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เมื่อพูดถึงการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่า ถึงแม้มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้เปิดรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนมาระยะหนึ่งแล้ว แต่มหาวิทยาลัยยังไม่มีระบบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ชัดเจน และไม่มียุทธศาสตร์กำหนดไว้ชัดเจนว่านักศึกษาเหล่านี้สามารถเข้าเรียนสาขาใดได้บ้าง ทั้งนี้ กลุ่มสนทนาเชื่อว่าอาจารย์และบุคลากรทุกฝ่ายยินดีเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย แต่บุคคลเหล่านี้ควรมีความสามารถเพียงพอต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ และเมื่อนักศึกษามีความสามารถเพียงพอแล้ว นักศึกษาจะเข้าเรียนในสาขาใด ก็ย่อมทำได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา มีการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งตามการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง ระยะที่ 1 เป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และคณาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่าง ระยะที่ 2 เป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ คณาจารย์หมวดวิชาเฉพาะ คณาจารย์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 42 คน และ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่สำเร็จการศึกษา และกำลังศึกษาอยู่ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 23 คน

กลุ่มตัวอย่างระยะที่ 3 เป็นผู้บริหารจากโรงเรียนโสตศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ ผู้บริหารจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และอาจารย์จากสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งตามวิธีการวิจัยเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ให้ได้มาซึ่งประเด็นในการสร้างแบบสอบถาม

ระยะที่ 2 การทำแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา แบ่งเครื่องมือเป็น 3 ชนิด ได้แก่

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับคณาจารย์ เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

2.2 แบบรายงานตนเองสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.3 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ระยะที่ 3 ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม เพื่อการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 วิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงบรรยาย

ระยะที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการทดสอบ t-test ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้การทดสอบแบบ (Scheffe')

ระยะที่ 3 วิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

1.1 คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาตามความคิดเห็นของคณาจารย์ คณาจารย์มีระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถในทักษะทั้ง 4 ทักษะ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทักษะที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา อันดับรองลงมา คือ ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการบริหารจัดการตนเอง และทักษะทางวิชาการตามลำดับ

1.1.1 อาจารย์ที่มีเพศ อายุ และหมวดวิชาที่สอนแตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในแต่ละทักษะ ไม่แตกต่างกัน

1.1.2 อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทักษะวิชาการ แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 2 ภาคเรียน มีความต้องการคุณลักษณะด้านทักษะวิชาการแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1 ภาคเรียน 3 ภาคเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาได้รายงานความสามารถของตนเองตามคุณลักษณะทักษะทั้ง 4 ทักษะ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมีคะแนนมากที่สุดคือ ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อันดับรองลงมา คือ ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา ทักษะทางวิชาการ และทักษะการบริหารจัดการตนเองตามลำดับ

1.2.1 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีเพศ อายุ ระบบเข้าเรียนต่างกัน มีความสามารถในทักษะทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน

1.2.2 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีสถานภาพการเรียนแตกต่างกัน มีระดับความสามารถ ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษาแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา มีความสามารถแตกต่างจากนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

2.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.1.1 บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีคุณลักษณะด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษาอย่างเพียงพอ มีความชอบ ความถนัด และความรู้ความเข้าใจในสาขาที่ศึกษาเป็นอย่างดี สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจนประสบความสำเร็จได้

2.1.2 บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีคุณลักษณะด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเพียงพอ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักกาลเทศะ มีการปรับตัว เพื่อ

อยู่ร่วมกับผู้อื่นในมหาวิทยาลัย ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจนประสบความสำเร็จได้

2.1.3 บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีความอดทน มีความพยายามในการอ่านหนังสือด้วยตนเอง ตั้งใจเรียนและฝึกฝนการอ่าน การเขียนภาษาไทยอยู่เสมอ มีความมั่นใจในการใช้ชีวิต สามารถปรับตัวในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้ ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

2.2.1 ปัจจัยการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา โดยบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิม ในด้านทักษะทางวิชาการ ความรู้พื้นฐานในวิชาต่าง ๆ อย่างเพียงพอก่อนเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา เน้นการเตรียมความพร้อมในวิชาภาษาไทย มีการฝึกเขียนและอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่สำคัญ รวมถึงได้รับการเตรียมความพร้อมในวิชาชีพ ตามความสนใจ เน้นการฝึกทักษะในวิชาชีพตามความสามารถนั้น ๆ นอกจากนี้ได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ฝึกการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ได้รับโอกาสในการทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นกลุ่ม มีการฝึกคิดวิเคราะห์

การเตรียมความพร้อมของ โรงเรียนเดิม ควรเริ่มเตรียมความพร้อมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเน้นให้มีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนจากการอ่าน และสามารถใช้การเขียนในการสื่อสารได้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนระดับที่สูงขึ้น จากนั้นเมื่อเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ควรมีการแยกนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานทางวิชาการ มีความสามารถเรียนต่อระดับอุดมศึกษาได้ และให้ฝึกทักษะการอ่านเขียนให้มาก กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานทางวิชาการน้อย กลุ่มนี้ให้ฝึกความสามารถในด้านวิชาชีพ ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถศึกษาต่อได้แล้ว ควรเตรียมเป้าหมายในชีวิตให้

2.2.2 ปัจจัยการได้รับการช่วยเหลือเมื่อเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้ มหาวิทยาลัยมีระบบการช่วยเหลือในด้านการรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยเปิดโอกาสรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยระบบที่เหมาะสมตาม

ความสามารถ หากเปิดช่องทางให้เข้าเรียนโดยการสอบแข่งขันเท่ากับบุคคลทั่วไป อาจทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาน้อยลง

และการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย โดยได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ในการจัดบริการล่ามภาษามือในการช่วยแปลเนื้อหาบทเรียนในห้องเรียน รวมถึงการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในมหาวิทยาลัย และการช่วยเหลือจากเพื่อนในห้องเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาตามความคิดเห็นของคณาจารย์ คณาจารย์มีระดับความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถในทักษะทั้ง 4 ทักษะ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทักษะที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา อันดับรองลงมา คือ ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการบริหารจัดการตนเอง และทักษะทางวิชาการตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทักษะทั้ง 4 ทักษะ เป็นทักษะที่มีความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งในการเรียนระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (2552) ได้ตระหนักถึงองค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) ที่กำหนดคุณลักษณะนักศึกษา ระดับแรกเข้าหลังจากสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ ความสามารถที่สำคัญในการศึกษาต่อ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระ ฤทธิรอด และคณะ (2557: 3143) ที่ทำการศึกษาระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) พบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ แจ่มกิจ และคณะ (2554: 92) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่มีต่อความพึงพอใจในการจัดการศึกษาในหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นเพศชาย และเพศหญิงจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 50 และร้อยละ 50 ตามลำดับ) อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุ 30-35 ปี จำนวนมากที่สุด และอาจารย์ส่วนใหญ่ เป็นอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จึงพอจะเห็น

ภาพได้ว่า อาจารย์ที่เป็นเพศชาย เพศหญิง มีอายุระหว่าง 30-35 ปี สอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความต้องการคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในแต่ละทักษะไม่แตกต่างกันนั้น อาจมีสาเหตุมาจาก อาจารย์ส่วนใหญ่อาจจะยังไม่ทราบถึงข้อจำกัดที่แท้จริงของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ว่ามีปัญหาในการเรียนหลาย ๆ ประการ ทั้งนี้อาจารย์อาจมองว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนได้เทียบเท่ากับนักศึกษาปกติ แต่ในความเป็นจริง ผดุง อาริยะวิญญู (2542: 23-24) ได้กล่าวถึงปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่อาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ ในปัญหาการพูด ปัญหาเกี่ยวกับภาษา มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด ทำให้ความสามารถทางสติปัญญาเป็นไปอย่างล่าช้ากว่าคนปกติ ดังเช่นงานวิจัยของ อลิษา สรรพมงคล (2552: 71) ที่ได้ศึกษา การประเมินและเปรียบเทียบสุขภาพกาย สุขภาพจิต และเชาว์ปัญญาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กับ นักเรียนที่มีการได้ยินปกติ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนที่มีการได้ยินปกติ มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านสุขภาพจิต ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านเชาว์ปัญญา นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีเชาว์ปัญญาแตกต่างจากนักเรียนที่มีการได้ยินปกติ

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามประสบการณ์ มีความต้องการคุณลักษณะด้านทักษะวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 2 ภาคเรียน มีความต้องการคุณลักษณะทักษะวิชาการแตกต่างจาก คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 ภาคเรียน และ 3 ภาคเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คณาจารย์ที่มีประสบการณ์สอน 2 ภาคเรียน ส่วนใหญ่คาดหวังว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีระดับทักษะวิชาการที่ดี เพราะอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 2 ภาคเรียนอาจทำการสอนในวิชาบรรยาย จำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่าน การเขียนมาก ทั้งนี้ความคาดหวังของอาจารย์ในด้านทักษะวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร (2554: 5) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตในอนาคตต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาสหศาสตร์ผู้ใช้บัณฑิตในอนาคตมีความต้องการและความคาดหวังด้านความรู้/วิชาการ โดยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาวิชาทางสาขาสหศาสตร์เป็นอันดับแรก

นอกจากนี้ อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอน 2 ภาคเรียน อาจยังไม่เข้าใจข้อจำกัดในการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งศรียา นิยมธรรม (2544: 39-41) ได้อธิบายว่าการที่คนปกติจะเข้าใจถึงการสูญเสียประสาทสัมผัสที่ขาดหายไป เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ด้วยเหตุนี้คนจึงมักคาดคิดเอาจากสิ่งที่ตัวเองมองเห็น นึกไม่ถึงว่าเมื่อคนสูญเสียการได้ยินแล้ว จะมีปัญหาอะไรได้บ้าง

และนี่ก็ไม่ออกกว่าระดับการสูญเสียที่แตกต่างกันอายุที่เริ่มสูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันจะส่งผลอะไรบ้าง ในขณะที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1 ภาคเรียน มีความต้องการด้านทักษะทางวิชาการน้อยกว่านั้นอาจมีสาเหตุมาจาก อาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1 ภาคเรียน มีโอกาสได้สอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นครั้งแรก อาจจะไม่มีความคาดหวังมากนัก และในขณะที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ 3 ภาคเรียนมีความต้องการด้านทักษะวิชาการน้อยกว่าอาจารย์ 2 ภาคเรียนนั้นอาจมีเหตุผลจากการที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ 3 ภาคเรียน ได้เรียนรู้ข้อจำกัดของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อย่างเข้าใจทำให้ลดความคาดหวังในด้านทักษะทางวิชาการลง ซึ่งสอดคล้องกับ ศรียา นิยมธรรม (2544: 50) ได้อธิบายพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า มีพัฒนาการที่ล่าช้า เพราะมีความบกพร่องในการรับรู้

ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรายงานตนเองตามคุณลักษณะด้านทักษะต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจด้วยเหตุผลที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความรู้สึกว่าคุณเองมีความสามารถในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอที่สามารถเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ หรืออาจเป็นเพราะนักศึกษามีการประเมินคุณค่าของตนเองสูงกว่าความจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เกสร ปิ่นทับทิม (2548: 64) พบว่า วัยรุ่นที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความรู้มีคุณค่าตัวเองในระดับปานกลาง มีการรับรู้ความสามารถตนเองในระดับสูง

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 73.9) ที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.8) เข้าเรียนในระบบความสามารถ มีความสามารถในทักษะทั้ง 4 ทักษะไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนเฉพาะความพิการใช้หลักสูตรการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใกล้เคียงกัน มีการจัดการศึกษาในรูปแบบที่เหมือนกัน ทำให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษามีความสามารถไม่ต่างกันมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับกองการศึกษาเพื่อคนพิการ (2544) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 31 โรงเรียน หลักสูตรที่ใช้เป็นหลักสูตรพิเศษ โดยยึดหลักสูตรปกติเป็นแกน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีสถานภาพการเรียนแตกต่างกัน มีระดับความสามารถแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจจะมีเหตุผลจากนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพที่ศึกษา มีความชอบการเรียนในวิชาสาขานั้น มีความอดทน พยายามในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา และความชอบในสาขาที่เรียนส่งผลให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษตามที่ได้ตั้งใจไว้ ทั้งนี้เมื่อนักศึกษาที่

สำเร็จการศึกษามีความสามารถในสาขาที่ศึกษา ก็สามารถเป็นที่ต้องการของหน่วยงานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกรวด เจริญผล (2551) ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่หน่วยงานต้องการ โดยมีการศึกษาภาพรวมของคุณลักษณะบัณฑิตโดยบัณฑิตต้องมีองค์ความรู้ในวิชาชีพของตนที่มีความลุ่มลึกพอที่จะเริ่มปฏิบัติงานระดับมืออาชีพอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอและเพื่อความเป็นเลิศในวิชาชีพต้องเป็นนักแก้ปัญหาที่สามารถประยุกต์ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์การคิดเชิงเหตุผลและการคิดเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาที่แตกต่างกันต้องมีทักษะการจัดการที่สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเองได้โดยอิสระและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา

2.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีคุณลักษณะด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษาอย่างเพียงพอ มีความชอบ ความถนัด และความรู้ความเข้าใจในสาขาที่ศึกษาเป็นอย่างดี สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจนประสบความสำเร็จได้นั้น อาจมีสาเหตุมาจาก คุณลักษณะด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา เป็นคุณลักษณะสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ ดังเช่น สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (2557) ได้อธิบายไว้ว่าคุณลักษณะที่มีความเหมาะสมต่อการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้นั้น ทักษะทางความสามารถในวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญต่อการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีคุณลักษณะด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเพียงพอ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักกาลเทศะ มีการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นในมหาวิทยาลัย ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจนประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (2552) ได้ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ควรมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ในด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และมีความรับผิดชอบ สามารถทำงานเป็นกลุ่มได้ แสดงภาวะผู้นำ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคมได้ หากผู้เรียนมีคุณลักษณะด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้

ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีความอดทน มีความพยายามในการอ่านหนังสือด้วยตนเอง ตั้งใจเรียนและฝึกฝนการอ่าน การเขียนภาษาไทยอยู่เสมอ มีความมั่นใจในการใช้ชีวิต สามารถปรับตัวในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้ ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย สิ่งเหล่านี้

เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้ ดังเช่น จุฑารัตน์ อยู่เจริญ และปัทมาวดี ปานดวง (2555) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน สามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น ด้านความรับผิดชอบ การเอาใจใส่ การเรียน การพยายามทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ มีความรักในสาขาวิชาที่เรียน มีความพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันกับเพื่อน มีความจริงใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีวินัยในตนเอง มีความพยายามในการควบคุมพฤติกรรมให้ปฏิบัติตามระเบียบที่วางไว้ ทำงานให้เสร็จตามเวลา และรู้จักกาลเทศะ มีความตั้งใจจริงมุ่งมั่นในการในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

2.2.1 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

เป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา โดยบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิม ในด้านทักษะทางวิชาการ ความรู้พื้นฐานในวิชาต่าง ๆ อย่างเพียงพอก่อนเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา เน้นการเตรียมความพร้อมในวิชาภาษาไทย มีการฝึกเขียนและอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่สำคัญ รวมถึงได้รับการเตรียมความพร้อมในวิชาชีพ ตามความสนใจ เน้นการฝึกทักษะในวิชาชีพตามความสามารถนั้น ๆ นอกจากนี้ได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ฝึกการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ได้รับโอกาสในการทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นกลุ่ม มีการฝึกคิดวิเคราะห์

การเตรียมความพร้อมของ โรงเรียนเดิม ควรเริ่มเตรียมความพร้อมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเน้นให้มีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนจากการอ่าน และสามารถใช้การเขียนในการสื่อสารได้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนระดับที่สูงขึ้น จากนั้นเมื่อเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ควรมีการแยกนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานทางวิชาการ มีความสามารถเรียนต่อระดับอุดมศึกษาได้ และให้ฝึกทักษะการอ่านเขียนให้มาก กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานทางวิชาการน้อย กลุ่มนี้ให้ฝึกความสามารถในด้านวิชาชีพ ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถศึกษาต่อได้แล้ว ควรเตรียมเป้าหมายในชีวิตให้ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ปัจจัยในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาเดิมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการเปลี่ยนผ่านที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554: 3-10) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาเดิมเป็นหน่วยงานที่ให้การบริการส่งต่อผู้เรียน โดยเน้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งผู้สอนของสถานศึกษาเดิม จะต้องเตรียมนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสู่สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาใหม่ การจัด

กิจกรรมให้แก่แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะต้องส่งเสริมทักษะที่จำเป็นต้องใช้ใน สิ่งแวดล้อมใหม่ โดยค่อย ๆ เพิ่มความรับผิดชอบเกี่ยวกับตนเองและในการดูแลตนเองด้านกิจวัตร ประจำวันด้วยตนเอง สอนให้เข้าใจความแตกต่างของอาคารสถานที่ โดยค่อย ๆ ลดการกระตุ้น เตือนจากผู้สอนลงทีละน้อย ค่อย ๆ เพิ่มเวลาให้ทำงานและทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างอิสระ นอกจากนั้นสถานศึกษาเดิม ควรมีการจัดบริการเสริม ในด้านเกี่ยวกับการเรียน โดยเน้นการทบทวน บทเรียนให้แก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รวมถึงการช่วยเหลือในระยะเปลี่ยนผ่านจะ ไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ และหากปรับตัวไม่ได้ หรือปรับตัวไม่เหมาะสมจะก่อให้เกิดปัญหา ในด้านต่าง ๆ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีข้อจำกัดและมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสถานภาพดังกล่าวมากกว่าคนปกติทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเปลี่ยนแปลง สถานศึกษา การเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินจะต้องได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนและเสริมสร้างโอกาสอย่างเหมาะสมให้สามารถ ปรับตัวและมีส่วนร่วมอย่างเต็มศักยภาพในสถานศึกษาใหม่บนพื้นฐานสิทธิที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำเป็นต้องได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา และการปรับตัวขณะศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.2.2 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการได้รับการช่วยเหลือเมื่อเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้ มหาวิทยาลัยมีระบบการช่วยเหลือในด้านการรับบุคคล ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยเปิดโอกาสรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยระบบ ที่เหมาะสมตามความสามารถ หากเปิดช่องทางให้เข้าเรียนโดยการสอบแข่งขันเท่ากับบุคคลทั่วไป อาจทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาน้อยลง

และการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย โดยได้รับการช่วยเหลือ จากหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ในการจัดบริการล่ามภาษามือใน การช่วยแปลเนื้อหาบทเรียนในห้องเรียน รวมถึงการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใน มหาวิทยาลัย และการช่วยเหลือจากเพื่อนในห้องเรียน ทั้งนี้สอดคล้องกับ ภูเขา เสวกพันธ์ (2555: 49) ที่ได้อธิบายวิธีการจัดชั้นเรียนสำหรับการศึกษาระบบเรียนร่วม ซึ่งการจัดรูปแบบจำเป็นอย่างยิ่งที่ครู ต้องวางแผนอย่างรอบคอบ มีหลักเกณฑ์ คือ จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ระดับความพิการ และความสามารถของตัวนักเรียน ประเภทของความพิการ วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม หากมี การเตรียมความพร้อมทั้งหลักสูตร ตัวผู้เรียน และครูผู้สอน เชื่อว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจมีโอกาสได้เรียนในสาขาอื่น ๆ ตามที่บุคคลเหล่านี้ต้องการก็เป็นได้ และสอดคล้องกับสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (2553: 1) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ในการการจัดบริการสนับสนุน

สำหรับนักศึกษาพิการ (Disability Support Service: DSS) คืองานบริการสนับสนุนทางการศึกษาที่ช่วยให้นักศึกษาที่มีความพิการสามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกับนักศึกษาทั่วไป โดยลดอุปสรรคซึ่งจำกัดโอกาสของนักศึกษาพิการ และจัดหาบริการสนับสนุนเพื่อช่วยให้นักศึกษาพิการสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาได้ ซึ่งบริการที่จัดให้ นั้นจะพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของแต่ละความพิการ และความต้องการจำเป็นของนักศึกษา ซึ่งการบริการของหน่วยสนับสนุนนักศึกษาพิการเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในการเรียนระดับอุดมศึกษาได้

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. โรงเรียนเฉพาะความพิการที่เป็นหน่วยงานสำคัญที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

2. สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา ต้องเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ และจัดหลักสูตรการเรียนที่เหมาะสม มีระบบการช่วยเหลือที่มีคุณภาพ

3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเอง เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สามารถเรียนในระดับอุดมศึกษาได้จนประสบความสำเร็จนั้น คือ ที่ต้องมีความมานะ มุ่งมั่น พยายาม อดทน มีความสามารถ และมีพื้นฐานเพียงพอ รู้จักการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

หากทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มศักยภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะประสบความสำเร็จทางการศึกษา มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่สูงสุด สามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อให้การนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า

ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่คณาจารย์ เห็นความสำคัญมากที่สุด ดังนั้น ผู้ที่มีหน้าที่ในการเตรียมความพร้อมในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ควรตระหนักถึงการส่งเสริมความสามารถทางวิชาชีพเป็นสำคัญ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถแสดงความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ และมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ในวิชาชีพนั้นให้สูงสุด เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักยภาพ

ทักษะทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างเข้าใจ ครอบครัว โรงเรียน มหาวิทยาลัย ชุมชน เป็นส่วนที่จะช่วยให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีทักษะทางสังคมที่ดีได้ ทุกฝ่ายควรเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้แสดงความรู้ความสามารถ ส่งเสริมให้เรียนรู้สังคมที่ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้บนความแตกต่าง

ทักษะการบริหารจัดการตนเอง บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรได้รับการช่วยเหลือส่งเสริมให้มีระบบการวางแผนด้วยตนเอง โดย ครอบครัว โรงเรียน มหาวิทยาลัย เปิดโอกาสให้คิดให้ช่วยเหลือตนเองในเรื่องต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจ และสร้างความกล้าในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ หากบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถดำรงชีพด้วยความอิสระอย่างเหมาะสม บุคคลเหล่านี้จะดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

ทักษะวิชาการ ในข้อจำกัดของความบกพร่องทางการได้ยิน ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในด้านทักษะวิชาการ แต่ทั้งนี้ หากบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับการส่งเสริมด้านทักษะวิชาการอย่างจริงจัง และมีวิธีการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของบุคคลเหล่านี้ ปัญหาด้านทักษะวิชาการที่เกิดกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถลดลงได้ และเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้มีชีวิตที่เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปในสังคมได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา มีความชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระบบการเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. ควรมีการวิจัยติดตามประเมินผลการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ก่อนการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
3. ควรมีการศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา
4. ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่สามารถเก็บข้อมูลในเชิงลึก และได้รายละเอียดในการศึกษา มากกว่า

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกรต เจริญผล. (2551). **คุณลักษณะของบัณฑิตที่หน่วยงานต้องการ**. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
กรองทอง จุลิรัชนิกร. (2554). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับปฐมวัย**.
กรุงเทพมหานคร: บริษัททีพี พรินท์ จำกัด.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของ
คนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552**. (อัดสำเนา). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา.
กองการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ. (2544). **โครงสร้างระบบบริหารการศึกษาเพื่อคนพิการ**.
กรุงเทพมหานคร: กรมสามัญศึกษา.
เกยฐ วงศ์ก้อม. (2548). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต.
เกษร ปิ่นทับทิม. (2548). **ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตน และพฤติกรรม
สร้างเสริมสุขภาพของวัยรุ่นที่มีความพิการทางการได้ยิน ในโรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้**.
พยาบาลศาสตร์ (การพยาบาลครอบครัวและชุมชน).
จุฑารัตน์ อยู่เจริญ. (2556). **แนวทางการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
สาขาวิชาการตลาด**. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ
เพชรบุรี.
จิตประภา ศรีอ่อน. (2543). **รูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความ
ต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
จิรภา พลจันทร์. (2548). **ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ในโรงเรียนสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ**. การบริหารการศึกษา สถาบันบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
ฉวีวรรณ แจ่มกิจ และคณะ. (2554). **รายงานการวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร**.
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร.
ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2535). **จิตวิทยาเด็กปกติ**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ณดา ทับทิมจรรยา. (2557). การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อคนพิการ. วารสารปัญญาภิวัฒน์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม. 186.
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2553). การพัฒนาความสามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้วิธีการแผนที่ความคิด (Mind Map) ร่วมกับแบบฝึกประกอบภาษามือ. การศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2555). “การพัฒนาการฟังและการพูดเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.” การสัมมนาวิชาการเรื่อง Developing Listening and Spoken Language Skills. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทักษิณา กลุ่มเกลี้ยง. (2553). การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บด้วยการ์ตูนแอนิเมชันภาษามือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้บกพร่องทางการได้ยิน. คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา. ภาควิชาคุรุศาสตร์เทคโนโลยี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธีระ ฤทธิรอด และคณะ. (2557). คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ธีระดา ภิญญาและคณะ. (2557). ตัวแบบทางสถิติสำหรับการประเมินคุณภาพนักศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นันทิตา เพชรภรณ์. (2553). ความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2553 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยราชพฤกษ์. รายงานการวิจัย วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: แวนแก้ว.
- _____. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: แวนแก้ว.
- พวงแก้ว กิจธรรม. (2547). การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ บทที่ 13 การช่วยเหลือเด็กหูหนวก และการให้โอกาสทางการศึกษา (Online). <http://www.tddf.or.th>, 20 มีนาคม 2555.

- พิมพ์ภรณ์ ชวนชน. (2545). ผลของการใช้ออร์แกนเซอร์ด้วยภาษามือ ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. รายงานการวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนพิศ อมาตย์กุล. (2545). ปาฐกถาประสงค์ ตูจันดา. ครั้งที่ 10. ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม: มูลนิธิราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- _____. (2545). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความพิการและคนพิการ วิชาความรู้พื้นฐานทางการแพทย์เกี่ยวกับคนพิการ. กรุงเทพมหานคร:
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2555). การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2554). เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. (2554). คู่มือการศึกษา 2554. สงขลา: เหมการพิมพ์.
- มานะ ประทีปพรศักดิ์. (2549). การพัฒนาชุดบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการสอนคนหูหนวก เรื่อง พุทธประวัติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- รังสิตา มะละ. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ. ปริญญาานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (Online). <http://www.Obec.go.th>, 15 กุมภาพันธ์ 2555.
- _____. (2550). พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 (Online). <http://www.Obec.go.th>, 15 กุมภาพันธ์ 2555.
- _____. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ พ.ศ. 2551 (Online). <http://www.Obec.go.th>, 15 กุมภาพันธ์ 2555.
- ล้วน สายยศและอังศณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วารี ถิระจิตร. (2545). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีธรรม ธนภูมิ. (2535). การพัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: ชวนการพิมพ์.

- ศรีธา นิยมธรรม. (2541). การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: เลิฟแอนด์ลิฟเฟิลส.
- _____. (2544). ความบกพร่องทางการได้ยิน ผลกระทบทางจิตวิทยา การศึกษาและสังคม. กรุงเทพมหานคร: ไร่ไทย เพรส จำกัด.
- _____. (2550). ทักษะศิลปะเพื่อการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: แวนแก้ว.
- ศศิธร บำรุง. (2553). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มเพื่อพัฒนาการปรับตัวทางสังคมของเด็กบกพร่องทางการได้ยินโรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภชฯ จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศาสวัต เฟ่งแพ. (2553). การศึกษารูปแบบและแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถาบันอุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศูนย์การดำรงชีพอิสระของคนพิการจังหวัดชลบุรี. (2555). ปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (Online). <http://www.ilchonburi.org>, 1 มกราคม 2555.
- ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. (2550). สภาพปัญหาและความต้องการใช้สื่อการศึกษาของครูและนักเรียนหูหนวกระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนโสตศึกษา. รายงานการวิจัย. ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2553). “การบริหารเวลา.” เอกสารความรู้. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. (2556). งานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ Disability Support Services (DSS). หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- _____. (2551). ยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนงานและโครงการด้านการจัดการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2551-2556. สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- _____. (2555). รายงานการปฏิบัติงานการบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ. รายงานเสนอคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการระดับ อุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2554.
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ. (2557). มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมการพิมพ์.

- สถาพร สุวัฒน์สุสส์. (2540). การอบรมเลี้ยงดูเด็กพิเศษในเอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาเด็กและการเลี้ยงดู. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สหมิตร.
- สมทรง อัสวกุล และคณะ. (2548). “แนวทางการพัฒนาพึงประสงค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.” เอกสารวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สาธิตานนตสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์. (2554). “ความต้องการและความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตในอนาคต.” รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ. (2554). รายงานผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาาระบบบริการ เพื่อรองรับนักเรียนนักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2555). อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Online). http://go.th/know_ohec/images/reponsili, 3 มกราคม 2555
- _____. (2555). “การส่งเสริมทักษะการบริหารจัดการตนเองของนักศึกษาพิการ.” เอกสารประกอบการอบรม. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุชา จันท์เอม. (2540). จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพรรณ ภูบุญเพิ่ม. (2543). เอกสารนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์. (2552). เอกสารประกอบการนำเสนอคุณนิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารศูนย์บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการเรียนร่วมระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- แสงจันทร์ คำเมือง.(ม.ป.ป.) การอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ. (2553). รายงานผลการปฏิบัติงานหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ ประจำปี 2552. หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

- อนุชา ภูมิสิทธิพร. (2550). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ปรินญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนุชา เฟ่งเกสร. (2553). การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาด้านศิลปะและการออกแบบ เพื่อคนพิการ. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อลิษา สรรพมงคล. (2552). การศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพกาย สุขภาพจิต และเขavnปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนที่มีความได้ยินปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พัฒนาการมนุษย์) มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอกพันธ์ ปัดถาโร. (2555). จรรยาบรรณวิชาชีพ (Online). <http://aekapan.blogspot.com>, 15 สิงหาคม 2558.
- Albertini, J.A., Kelly, R. R., & Matchett, M. K. (2012). **Personal factors that influence deaf college students' academic success.** *Journal of Deaf Studies and Deaf Education*, 17(1), 85-101.
- Boutin, D. L. (2008). **Persistence in Postsecondary environments of students with hearing impairments.** *Journal of Rehabilitation*, 74 (1), 25-31.
- Myklebust, Helmer R. (1964). **The Psychology of Deafness.** New York, Grune & Stratton.
- NEP. (2013). **Education for individuals with disabilities act (2008)** (Online). <http://nep.go.th/sites/default/files/files/law/38.pdf>, December 4, 2014.
- OBEC. (2011). **Policy, vision, mission** (Online). <http://www.obec.go.th/node/93>, December 10, 2014.
- Phoommisittiporn, A. (2008). **A study on problems and needs of students with hearing impairments in Rajabhat Universities. Master thesis in special education,** Srinakharinwirot University.
- Rawlings, B. W., Karchmer, M. A., DeCaro, J. J., & Allen, T. E. (1991). **College and career programs for deaf students.** Washington, DC: Gallaudet University Press.
- Songkhla Rajabhat University. (2014). **Annual report to the Office of the Higher Education Commission.** Disability Support Service.
- Stinson, M.S., & Walter, G. (1992). Persistence in college. In S. B. Foster & G. G. Walter (Eds.), *Deaf students in postsecondary education* (pp.43-64). New York: Rutledge.
- Stinson, M. S., Scherer, M., & Walter, G. (1987). **Factors affecting the persistence of deaf college students.** *Research in Higher Education*, 27, 244-258.
- U.S. Department of Education, National Center for Education Statistics (1999). **Students with disabilities in postsecondary education: A profile of preparation, participation, and outcomes (NCES Publication No. 1999-187).** Washington, DC: U.S. Government Printing Office.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรัชนีทร์ ชำนาญกิจ
วุฒิการศึกษา Ph.D (Development Education)
Central Luzon State University Philippines
ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ
อดีตผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ดร.นงนภัต มากชูชิต
วุฒิการศึกษา ปริญญาโทเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชา วัฒนทางการศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณา แดงสุวรรณ
วุฒิการศึกษา Candidate doctor ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต บริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชา การบริหารการศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย
วุฒิการศึกษา ศษ.ด.การบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมวิชาวัฒนทางการศึกษา
สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

5. ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช

วุฒิการศึกษา ครุศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ □ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

6. อาจารย์ระพีพัฒน์ ผลรัตน์ไพบุลย์

วุฒิการศึกษา ศป.ม. สาขาทัศนศิลป์

 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำโปรแกรมทัศนศิลป์

สถานที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

7. อาจารย์อนุชา ภูมิสิทธิพร

วุฒิการศึกษา กศ.ม การศึกษาพิเศษ

 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์

สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ □ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ระยะที่ 1

ที่ ศษ 0560.06 / ว 0088

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กันยายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อนุชา ภูมิสิทธิพร

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวัติ กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

ที่ ศษ 0560.06 / ว 0088

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กันยายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”**

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0849 / 2556

วันที่ 20 กันยายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบันทึกวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0850 / 2556

วันที่ 20 กันยายน 2556

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบันทึกวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0850 / 2556

วันที่ 20 กันยายน 2556

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ระพีพัฒน์ ผลรัตนไพบูลย์

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบันทึกวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ระยะที่ 2

ที่ ศช 0560.06 / ว 0052

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

1 กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”**

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.รวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์อนุชา ภูมิสิทธิพร บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 2 (แบบสอบถาม) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาคุดทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

ที่ ศษ 0560.06 / ว 0052

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

1 กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”**

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 2 (แบบสอบถาม) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246
 ที่ บวล. 0083 / 2556 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.นงนภัตต์ มากชูชิต

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบันทึกวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 2 (แบบสอบถาม) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246
 ที่ บวล. 0084 / 2557 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557
 เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบันทึกวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวัติ กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 2 (แบบสอบถาม) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ธาตุทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0085 / 2557

วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ระพีพัฒน์ ผลรัตนไพบูลย์

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 2 (แบบสอบถาม) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ระยะที่ 3

ที่ ศช 0560.06 / 0252

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

26 พฤศจิกายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”**

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.รวดี กระจะโหมวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์อนุชา ภูมิสิทธิพร บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

ที่ ศษ 0560.06 / 0253

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

1 กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”**

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาคุดทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 1178 / 2557

วันที่ 26 พฤศจิกายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.นงนภัตต์ มากชูชิต

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบันทึกวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 1177 / 2557

วันที่ 26 พฤศจิกายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 1179 / 2557

วันที่ 26 พฤศจิกายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณา แดงสุวรรณ

ด้วย นางหทัยรัตน์ ศรีชัยชนะ รหัส 53G1831024 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผศ.ดร.เรวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แนวคำถามการสนทนากลุ่ม (ระยะที่ 1)

เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อหาประเด็นปัญหา และนำไปสู่การศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ในระยะที่ 2 เพื่อให้ได้คุณลักษณะต่อไป

1. อยากให้ท่านเล่าประสบการณ์ที่ผ่านมาในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยว่าเป็นอย่างไร
2. ท่านคิดว่ากระบวนการในการรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร
3. ท่านคิดว่าสภาพปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในปัจจุบันที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นอย่างไร
4. ท่านคิดว่าลักษณะการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นอย่างไร
5. ท่านคิดว่าทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรเป็นอย่างไร
6. ท่านคิดว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยหรือไม่อย่างไร เช่นการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนปกติ
7. ท่านคิดว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนด้านไหน และมีแนวทางในการแก้ไขอย่างไร
8. ท่านคิดว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีการเตรียมความพร้อม หรือมีความรู้พื้นฐานในด้านใดบ้าง ก่อนเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา
9. ท่านคิดว่าปัจจัยใดที่จะช่วยให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถเรียนในระดับอุดมศึกษาจนประสบความสำเร็จได้
10. ท่านคิดว่า ในอนาคตมหาวิทยาลัยควรรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในสาขาวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร

สรุปข้อความจากการสนทนากลุ่มระยะที่ 1

1. ปัญหาด้านทักษะวิชาการ

คณาจารย์ที่ให้ข้อมูลส่วนนี้ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งถือเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ปัญหาด้านการอ่านและการเขียน

“นอกห้องเรียน เราจะต้องอธิบายขั้นตอนให้เขาเข้าใจ บางที่ต้องเขียนอธิบายขั้นตอนเขาต้องอ่านให้ได้ค่ะ เพราะฉะนั้นการอ่านออกเขียนได้ จำเป็นมากค่ะ เพราะอาจารย์ไม่รู้ภาษามือ”

“เขาตีความในสิ่งที่เราต้องการไม่ได้ สิ่งที่เขาจะเขียนมันก็ไม่ได้แน่นอน เพราะขนาดที่เราต้องการให้เขาคิด ให้เขานำเสนอ ให้เขาเข้าใจ เขาก็ยังไม่เข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้น ถ้าถามว่าในเรื่องของการอ่านการเขียนสำคัญไหม ผมก็ว่าสำคัญและสำคัญมาก”

“เด็กกลุ่มนี้มีปัญหาการอ่านเขียน เพราะปัญหาอ่านเขียนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ เพราะขณะนี้ที่ต้องเรียนอยู่ที่ศิลปกรรมที่เดียว ไปไหนไม่ได้เอกอื่นไม่ได้เพราะอ่านเขียนไม่เข้าใจนั่นเอง”

“ประเด็นอ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน เขียนสื่อออกมาไม่ได้ ถ้าเด็กหูของเรามีพื้นฐานการอ่านการเขียนได้ดี ไม่ต้องเรียนเฉพาะศิลปกรรมเท่านั้น ไปเรียนอะไรก็ได้ แล้วไม่ต้องเอาล่ำม ไปเลย เอาเพื่อนบัดดี้ให้ก็พอแล้ว แล้วล่ำมมาช่วยกันที่ห้อง แต่นี่คือปัญหาใหญ่”

1.2 ปัญหาด้านการสื่อสาร

“ยกตัวอย่าง ถ้าเป็นงาน สมมติว่าวินเซนต์ แวน โก๊ะ เราก็บอกบุคคลิกเด่นก็คือ คนที่มีหนวดแล้วตัดหูขาดข้างหนึ่ง ถ้าล่ำมทำมือแบบเนี่ย คำก็รู้ว่า วินเซนต์ แวน โก๊ะ แต่ถ้าเราพูดถึงคนอื่น ๆ ที่คำไม่มีบุคลิกเด่น มันเป็นการสื่อสารกัน บางทีที่มันยาก..มาก”

“ปัญหาอีกอย่างหนึ่งก็คือ ตอนการวิจารณ์งาน การปฏิบัติส่วนมากจะไม่มีปัญหา การวิจารณ์งาน พอเราวิจารณ์งาน เราพูดถึงข้อดีข้อเสีย พูดอะไรต่อมิอะไร บางที ล่ามก็สื่อสารลำบาก เพราะล่ามไม่ได้เรียนศิลปะ แล้วบางทีผู้สอนก็พูดเร็ว แล้วบางที การสื่อสารพอหลังจากวันนั้นมันไม่เต็มร้อย บางครั้งก็ไม่เต็มห้าสิบด้วยซ้ำ ใน ส่วนนี้ครับที่มันเป็นปัญหา”

“เรื่องของการสื่อสารนะครับ อาจจะเป็นในเรื่องของระบบความคิดของตัว นักศึกษาที่ว่าจะ ตามซ้ำหน่อยนะครับ”

“สำหรับผมยังมองว่าเป็นในเรื่องของการสื่อสารนะครับมากกว่า แต่ถ้าเป็นในเรื่อง ของความตั้งใจ ผมคิดว่าเขามีค่อนข้างเด่น ในส่วนนี้”

“คือเด็กเกือบทุกคนนะคะ ตรงนี้เขายังไม่ได้ เขาไม่สามารถอธิบายได้ว่า เขารู้สึก ยังไง พูดออกมาก็อาย อาจจะเป็นเรื่องของภาษา คือบางที่เขาอาจจะรู้ค่ะ แต่เขา อาจจะไม่รู้วิธีการอธิบาย”

2. ปัญหาทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

“เราเคยถามเด็กที่เรียนร่วมใหม่ว่าเขารู้สึกยังไงกับเด็กกลุ่มนี้ เพื่อนในห้องที่เขา เรียนด้วยรู้สึกยังไง และตัวเขาเองนะคะ ที่เขาไปเรียนกับเพื่อนว่าเขารู้สึกยังไง”

“เรื่องของการใช้ชีวิตกับการอยู่ร่วมกับคนอื่น จะเห็นว่าเด็กของเราจะอยู่เฉพาะ กลุ่ม หนึ่งอยู่ในกลุ่ม แล้วไม่เข้ากลุ่มเพื่อน พอไม่เข้ากับเพื่อน การได้โอกาส การ ช่วยเหลือจากเพื่อนน้อย”

“อย่างสอนในห้องก็จะถาม ซึ่งเพื่อนในห้องที่สอน เขาบอกว่าเหมือนเด็กเขามี กลุ่มอยู่แต่เขาไม่เข้ากับคนอื่น เขาไม่รวมอะไรกับใคร เวลาเขามา เขาก็อยู่แต่กลุ่ม เขา เพื่อนก็ไม่เข้าใจ”

“เพื่อนจะมาดีหรือไม่มาดี และพอเด็กไปที่ไหน เพื่อนก็จะหลบ เพื่อนจะหลบ.. แทนที่เขาจะแยกตัว แต่นี่ เพื่อนปลีกตัวถอยเลย”

3. ปัญหาด้านการบริหารจัดการตนเอง

“เพื่อให้เขาปรับตัวให้ได้ บางคนส่งสเก็ต ส่งเสนอหน้าห้องกลับร้องไห้ ด้วยความกดดัน เราก็ไม่ได้กดดันเด็กหู ที่ร้องไห้เราก็ยังไม่ได้ทำอะไร ร้องก่อนแล้ว”

“ในการมอบหมายงาน ก็พยายามสร้างบรรยากาศที่ว่าจะให้เขามีความมั่นใจ แล้วก็มีความรู้สึกว่าเขาไม่มีความมั่นใจ บางคนเขาก็ทำงานได้ดี พอรับการชมเชย เขาก็จะเป็นที่ยอมรับในกลุ่ม แล้วทุกคนก็จะกระตือรือร้นขึ้นมาหมดเลย”

4. ปัญหาด้านความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา

“ในการเรียนศิลปะนอกจากทักษะฝีมือแล้วนะคะ เขาเรียกว่าความคิดสร้างสรรค์ มันเป็นผลสำคัญส่วนหนึ่งนะคะ ซึ่งจะทำให้ผลงานของเขาเนี่ยเกิดการพัฒนามาได้”

“ประสบการณ์ที่เขาพบเจอ เขาต้องเอาไปทำงานในส่วนของคุณลักษณะของความคิดของวิธีคิดเพื่อเขียนคอนเซ็ปต์ที่มาของการสร้างภาพ”

“เขาเรียกว่า เป็นลักษณะของความคิดแบบเปรียบเทียบหรือเชื่อมโยง เขาก็จะไม่รู้แล้ว เขาก็จะไม่ได้แล้ว เปรียบเทียบความรู้สึก เปรียบเทียบวิธีคิด ความคิดเปรียบเทียบเขาจะขาดตรงนี้ เพราะเท่าที่สอนเขามา บางที่เราสอนศิลปะก็ไม่ได้สอนทักษะอย่างเดียวกันจะพยายามให้เขาคิด และพยายามให้เขาคิดถึงความคิดของเขามาสร้างจินตนาการในการสร้างภาพ เพราะว่าสิ่งนี้มันเป็นสิ่งที่สำคัญ”

“เคยถามเขาว่าเด็กที่มาเรียนที่ทัศนศิลป์ แท้จริงแล้วเด็กอยากเรียนจริงหรือเปล่าหรือมาเรียนเพราะ คือไก่อัดมาว่าคุณน่าจะไปเรียนอันนี้นะ เขาอาจจะไม่สนใจทัศนศิลป์ก็ได้ พอให้เขาทำในสิ่งที่เขาไม่ได้สนใจ เขาก็จะอยากบ้าง ไม่อยากบ้าง เด็กปกติก็เหมือนกัน ถ้าเขาไม่คิดกับสิ่งที่เขาชอบ เขาเข้ามาในทัศนศิลป์ แท้จริงแล้วเขาอยากเรียนหรือเปล่า เพราะถ้าเขาไม่ชอบ น่าจะ让他ไปเรียนที่ชอบไม่อย่างนั้นเขาก็จะไม่ได้อะไรสี่ปีไม่ตีพอปีสามเขาอาจจะถูกไทน์ไปก็ได้ เขาต้องมาเสียเวลาไปสองสามปี”

“ศิลปะ เรียนมาว่าพรสวรรค์ไม่เกี่ยว ขอพรแสวง พรสวรรค์ก็ได้ เพราะฉะนั้นมัน จะได้อยู่จุดนี้ถ้าให้ดีเป็นเด็กที่มีความสามารถ แล้วก็ จริง ๆ แล้วถ้าเขาพัฒนาได้ มีความตั้งใจความมุ่งมั่น จริงๆ มันก็จะทำให้เวลาเขามาเรียนกับเราเขาก็น่าจะเรียน ต่อไปได้”

“บางทีปัญหาหลัก ๆ ก็คือวิชาทั่วไปหรือ วิชาที่มันมีความเฉพาะพิเศษของแต่ละ สายแต่ละสาขา ความเข้าใจเขาน้อย”

“ไม่ใช่แต่เด็กพิเศษนะครับ มองถึงเด็กทั่วไปเด็กทั้งหมดด้วย ว่าในการที่จะเข้ามา เรียนใน ระดับอุดมศึกษา สิ่งแรกที่เขาควรมีความรู้ในเรื่องที่จะเรียนดีก่อน ว่าเขา ชอบอะไร เขาต้องการอะไร เขาต้องหาตัวเขาเองให้เจอก่อน”

แนวคิดในการส่งเสริมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนใน ระดับอุดมศึกษาได้เต็มตามศักยภาพ และพิจารณาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนของบุคคลที่ มีความบกพร่องทางการได้ยิน การให้โอกาสสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้ สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาได้

“เราคุยกันในหลักสูตรในโปรแกรม คือแรก ๆ เราก็รู้สึกว่ เราเขียนหลักสูตรมานี้ ไม่ได้มาsupport หูหนวกเลย คือเด็กหูเข้ามาจากไหนมาเรียนได้อย่างไร แต่ว่าเรา คิดว่ามันเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัย เราก็เออไม่เป็นไร แต่เรามองเห็นว่ามันก็เป็น โอกาสดีที่อาจารย์ได้ช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้”

“กระบวนการรับเด็กนะครับ ควรเดินในเชิงรุก คือการรับเด็กมาตั้งแต่โสตฯ ชลบุรี ลงมาทั้งหมด เอาที่มีแฟ้มสะสมงานที่เด็ดๆ มาก่อน จริง ๆ การสอนเด็ก พิเศษจะสอน 10 คน ก็สอนได้ ถ้าสอนแบบไม่มีปัญหา สอนเด็กที่มีพื้นฐานทาง ศิลปะมาแล้ว”

“ในความคิดนะอยากจะเสนอ ถ้าเป็นไปได้ พยายาม consult กับอาจารย์ผู้สอนว่า เราขอทเรียนก่อนได้ไหม พวกเอกสารประกอบการสอน แล้วให้นักศึกษาไป ลองอ่านทำความเข้าใจมาก่อน”

แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นสำหรับอาจารย์
เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์

วัตถุประสงค์ แบบสอบถามแสดงความคิดเห็น สำหรับอาจารย์ ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลในการพิจารณาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ข้อมูลจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดบริการด้านการเตรียมความพร้อมในทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และกรอกข้อความในช่องตามความเป็นจริง

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ด้านทักษะทางวิชาการด้านทักษะการบริหารจัดการตนเองด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา โปรดประเมินคุณลักษณะโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

นอกจากนี้ โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาในส่วนท้ายของข้อคำถามแต่ละด้าน

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดลำดับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โปรดประเมินคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยใส่ตัวเลขลงในช่องว่างตามลำดับความสำคัญ 5 ลำดับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ต่ำกว่า 30 30-35 ปี 36-40 ปี
 41-45 ปี 46-50 ปี มากกว่า 50 ปี

3. คณะที่ท่านสังกัด

☐ ศิลปกรรมศาสตร์	☐ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
☐ ครุศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	☐ วิทยาการจัดการ
☐ เทคโนโลยีการเกษตร	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. หมวดวิชาที่ท่านได้สอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

☐ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	☐ หมวดวิชาเฉพาะ
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

5. ประสบการณ์ในการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

☐ 1 ภาคเรียน	☐ 2 ภาคเรียน
☐ 3 ภาคเรียน	☐ มากกว่า 3 ภาคเรียน
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

6. ความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ อาจารย์ผู้สอน
☐ อาจารย์ที่ปรึกษา
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง ตามความคิดเห็นของท่านบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษาควรมี ทักษะระดับใด ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม

ความหมายของการให้คะแนนระดับความต้องการ

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ลำดับ	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
ด้านทักษะทางวิชาการ						
1	การทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน					
2	การสรุปเนื้อหา ถ่ายทอดเรื่องราวจากเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นเข้าใจ					
3	ความสามารถในการสังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน					
4	ความเข้าใจและตีความคำศัพท์ที่เป็นนามธรรม					
5	การนำความรู้จากการอ่าน ไปใช้ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา					
6	การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาไทยในระดับพื้นฐาน					
7	การเขียนคำศัพท์ภาษาไทยระดับพื้นฐาน					
8	การเขียนรายงานจากเรื่องที่ศึกษาเมื่อได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องต่าง ๆ					
9	การเขียนอธิบายความรู้สึก นึกคิดของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ได้					
10	การเขียนเรียงความที่มีใจความสำคัญอย่างต่อเนื่องกัน (อย่างน้อย 1 หน้ากระดาษ)					
11	การเขียนสื่อสารกับบุคคลอื่นที่ไม่สามารถใช้ภาษามือ					
12	เมื่อต้องการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ สามารถถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นด้วยการเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ					

ลำดับ	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง						
1	วางแผนจัดการตนเองในการเรียน มีความพร้อมทางการเรียน เช่น สภาพร่างกายสดชื่น กระฉับกระเฉง จัดเตรียมอุปกรณ์ พร้อมที่จะเรียน					
2	บริหารจัดการเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเช่น มาเรียนตรงเวลา สามารถจัดลำดับ ความสำคัญของงานเมื่อต้องทำงานหลายอย่าง ในเวลาเดียวกัน ทำงานเสร็จตรงตามเวลาที่กำหนด					
3	เมื่อได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล เข้าใจระบบ วิธีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมและสามารถดำเนินการได้					
4	ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองจนสำเร็จ					
5	รู้จักประเมินงาน ว่างานนั้นควรมีขั้นตอนในการดำเนินงานอย่างไร					
6	ช่วยเหลือตนเองในเรื่องต่าง ๆ เช่น เมื่อไม่เข้าใจงานที่ได้รับมอบหมาย สามารถสอบถามเพื่อน สอบถามอาจารย์ได้					
7	รู้จักตรวจสอบได้ว่างานที่ทำนั้นมีความบกพร่องอย่างไร และควรดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง					
8	ให้ความสำคัญกับการเข้าชั้นเรียน ไม่ขาดเรียนหากไม่มีความจำเป็น					
9	กล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนเมื่อมีโอกาส และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล					
10	รู้วิธีการจัดการความเครียดของตนเอง และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตนเองได้					

ข้อเสนอแนะ

ท่านคิดว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรมีทักษะด้านทักษะการบริหารจัดการตนเองเพิ่มเติมอย่างไร โปรดแสดงความคิดเห็น

.....

ลำดับ	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา						
1	มีความสนใจในวิชาชีพที่เข้ามาศึกษา					
2	การมีความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาที่ศึกษาระดับพื้นฐาน					
3	การมีเจตคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา เช่น มีความรู้สึกรัก และศรัทธา ต่อสาขาวิชาที่ศึกษา					
4	การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่องานในสาขาวิชาที่ศึกษา					
5	การได้รับการเตรียมความพร้อม ตามสาขาวิชาที่ศึกษา ก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา					
6	การปฏิบัติงานตามสาขาวิชาที่ศึกษาและมีผลงานจากการฝึกปฏิบัติตามสาขาที่ศึกษามาแสดง					
7	การมีความมุ่งมั่น อดทน ในการทำงานตามสาขาที่ศึกษา					
8	การอธิบายเหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาที่ศึกษาได้					
9	การแสวงหาความรู้ และพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษา					
10	การทุ่มเทเวลาให้กับงานที่ได้รับหมายจากรายวิชาในสาขาที่ศึกษา					

ตอนที่ 3 โปรดประเมินคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยใส่ตัวเลข1-5หน้าข้อความ ตามลำดับความสำคัญ (จากมากไปหาน้อย) โดย 1=สำคัญมากที่สุด 5 = สำคัญน้อยที่สุด

-ทักษะทางวิชาการ
-ทักษะบริหารจัดการตนเอง
-ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
-ทักษะด้านความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา
-อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

โปรดประเมิน ระบบที่เหมาะสมในการรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยใส่ตัวเลข1-5 หน้าข้อความตามลำดับความสำคัญ (จากมากไปหาน้อย) โดย 1=สำคัญมากที่สุด 5 = สำคัญน้อยที่สุด

- ให้การอนุเคราะห์โควตาพิเศษ ตามสาขาวิชาที่สนใจเข้าศึกษา
- ให้ผ่านกระบวนการสอบสัมภาษณ์ โดยไม่ต้องสอบข้อเขียน
- พิจารณาความสามารถจากแฟ้มสะสมผลงาน และสอบสัมภาษณ์
- ให้ผ่านกระบวนการวัดความสามารถโดยการสอบข้อเขียน และสอบสัมภาษณ์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

“ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่ท่านกรุณาสละเวลาตอบคำถาม ฉบับนี้”

แบบรายงานตนเอง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

วัตถุประสงค์ แบบรายงานตนเองฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาคูณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งผู้ตอบแบบรายงานตนเองเป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ 1) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา 2) นักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา (ลาออกระหว่างเรียน) และ 3) นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่กรุณาใช้เวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจง

1. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ท่านต้องการในช่องว่างที่มีให้
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบรายงานตนเอง
 - ตอนที่ 2 ข้อคำถามการรายงานตนเองในด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา
 - ตอนที่ 3 ข้อคำถามสำหรับจัดเรียงลำดับความสำคัญของการช่วยเหลือและส่งเสริมให้มีความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยใส่ตัวเลข ตามลำดับความสำคัญ (จากมากไปหาน้อย)
โดย 1=สำคัญมากที่สุด จนถึง 5 = สำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบรายงานตนเอง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 18-22 ปี 23-27 ปี 28-32 ปี 33-37 ปี
3. ศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. สถานภาพทางการศึกษา
 สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา.....
 ไม่สำเร็จการศึกษา
 กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่.....
5. (ตอบสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา) ท่านประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่ท่านเรียนหรือไม่
 ใช่ ไม่ใช่
6. (ตอบสำหรับผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษา) ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาในสถานศึกษาอื่น หรือท่านประกอบอาชีพ
 ศึกษาในสถานศึกษาอื่น ประกอบอาชีพ ว่างาน
7. ท่านเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบการคัดเลือกใด
 ระบบโควตาความสามารถพิเศษ
 ระบบคัดเลือกตรง
 ระบบโควตาพิเศษ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามการรายงานตนเองในด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพ ตามสาขาที่ศึกษา

คำชี้แจง ในขณะที่ท่านศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ท่านมีความสามารถระดับใด ในด้านทักษะต่าง ๆ ดังนี้ ทักษะด้านวิชาการ ทักษะการบริหารจัดการตนเอง ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา

ความหมายของการให้คะแนนระดับความสามารถ

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ลำดับ	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
ด้านทักษะทางวิชาการ						
1	ฉันสามารถอ่าน และสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้					
2	ฉันสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน มาประยุกต์ใช้ในการเรียนได้					
3	ฉันสามารถอ่านบทเรียน หรือเรื่องที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองอย่างเข้าใจ					
4	ฉันสามารถเขียนคำศัพท์ภาษาไทยในระดับพื้นฐานได้					
5	ฉันสามารถเขียนภาษาไทยเพื่อแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และใช้ในการสื่อสารได้					
6	ฉันสามารถตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนด้วยภาษามือได้					
7	ฉันสามารถเข้าใจดีเมื่อดูภาษามือจากการแปลของล่ามภาษามือ ขณะอาจารย์บรรยาย					
8	ฉันมักมีปัญหาในการจับใจความสำคัญ เมื่อดูภาษามือจากการแปลของล่ามภาษามือในขณะที่อาจารย์บรรยายเสมอ					
9	ขณะที่ฉันดูภาษามือจากการแปลของล่ามภาษามือ ฉันจะคิดตามเรื่องราวนั้น ๆ ไปด้วย					

ลำดับ	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
10	เมื่อนั้นไม่เข้าใจ การบรรยายของอาจารย์ ฉันจะถามจาก อาจารย์ เพื่อนที่มีกรไต่ยีน เพื่อนที่บกรพร่องทางการไต่ยีน หรือด่ามภาษามือทันที					
11	ฉันสามารถใช้ภาษามือสื่อสารกับเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยีน					
12	ฉันสามารถใช้ภาษามือในการสื่อสารกับด่ามภาษามือ					
13	ฉันสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้ทุกกลุ่ม และช่วยเหลืองานกลุ่มตามความสามารถ					
14	ฉันสามารถออกมานำเสนองาน หน้าชั้นเรียน และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้					
15	ฉันสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลเพื่อช่วยในการเรียนได้					
ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง						
1.	ฉันมีการวางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบ					
2.	ฉันสามารถทำตามแผนที่วางไว้ได้					
3.	ฉันสามารถจัดลำดับความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย					
4.	เมื่อถึงเวลาเรียนฉันเข้าเรียนได้ตรงเวลาทุกครั้ง					
5.	ฉันมีความรับผิดชอบ สามารถทำงานส่งตามเวลาที่กำหนดได้					
6.	ฉันมีความกระตือรือร้น ตั้งใจเรียนอย่างใจจดใจจ่อ					
7.	ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะเรียน และทำงานให้เสร็จตามเวลา					
8.	เมื่อนั้นเจอปัญหาฉันคิดถึงคนที่สามารถช่วยฉันได้ทันที					
9.	ฉันมีความอดทนเมื่อเจอกับปัญหาอุปสรรค และคิดเสมอว่าปัญหาแก้ไขได้ ฉันสามารถทำได้					
10.	ฉันเคยรู้สึกอึดอัดใจหรือเครียดเวลาเจอปัญหาแล้วจัดการไม่ได้					

ลำดับ	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
ด้านทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล						
1.	ฉันมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์และเพื่อน ๆ					
2.	ฉันสามารถปรับตัวใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเรียนได้					
3.	ฉันสามารถปรับตัวใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้					
4.	ฉันมีสัมมาคารวะ เมื่อเจอบุคคลที่อาวุโสกว่าฉันสามารถแสดงความเคารพได้อย่างเหมาะสม					
5.	ฉันมีเพื่อนสนิทที่เป็นบุคคลที่มีการไต่ถาม และไปไหนด้วยกันได้					
6.	ฉันมีน้ำใจ และแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน					
7.	ฉันสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					
8.	ฉันสื่อสารกับเพื่อนที่เป็นบุคคลที่มีการไต่ถาม ด้วยภาษามือหรือภาษาเขียน					
9.	ทุกครั้งที่มีกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ฉันให้ความร่วมมือเสมอ					
10.	ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยได้					
ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา						
1.	ฉันมีความสามารถในสาขาที่ศึกษามาก่อนที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย					
2.	ฉันชอบเรียนในสาขาที่ศึกษา เพราะเป็นสาขาเดียวที่ทำให้ฉันเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้					
3.	ฉันมีผลงานในสาขาที่ศึกษา เกือบจะสมบูรณ์ไว้ก่อนที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย					
4.	ฉันตัดสินใจเลือกเรียนสาขาที่ศึกษา เพราะฉันชอบ					
5.	ฉันคิดเสมอว่า ฉันสามารถเรียนในสาขาที่ศึกษาได้สำเร็จ					
6.	ฉันรู้สึกสนุก และมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย ในสาขาวิชาที่ศึกษา ให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด					
7.	ฉันตั้งใจที่จะเรียนตามสาขาที่ศึกษา เพื่อไปประกอบอาชีพ					
8.	ในช่วงที่ฉันเรียน ฉันมีความสุข และตั้งใจเรียนเสมอ					

ลำดับ	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
9.	เมื่อมีเวลาว่างฉันมักจะสนใจที่จะฝึกฝนฝีมือในงานสาขาที่ศึกษา					
10.	ฉันรู้สึกพึงพอใจ กับผลงานในสาขาที่ศึกษาเสมอ					

ตอนที่ 3 ข้อคำถามสำหรับจัดเรียงลำดับความสำคัญของการช่วยเหลือและส่งเสริมให้มีความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยใส่ตัวเลข ตามลำดับความสำคัญ (จากมากไปหาน้อย) โดย 1=สำคัญมากที่สุด จนถึง 5 = สำคัญน้อยที่สุด

.....ทักษะทางวิชาการ

.....ทักษะการบริหารจัดการตนเอง

.....ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

.....ทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษา

ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ใช้สำหรับการสัมภาษณ์บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ใช้วิธีการพูดคุยด้วยภาษามือ และเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ โดยการบันทึกวิดีโอ ซึ่งแบ่งผู้ตอบสัมภาษณ์เป็น 3 กลุ่ม คือ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สำเร็จการศึกษา 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่สำเร็จการศึกษา 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ตอนที่ 2 ข้อคำถามด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาก่อนเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตอบคำถามตามที่กำหนด และทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่เลือก

ตอนที่ 3 ข้อคำถามความสามารถในทักษะต่าง ๆ ตอบคำถามตามลำดับข้อที่กำหนดให้ด้วยการอธิบาย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ 18-22 ปี 23-27 ปี 28-32 ปี 33-37 ปี

1.3 สถานภาพทางการศึกษา

สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา.....

ไม่สำเร็จการศึกษา

กำลังศึกษา ชั้นปี.....

1.4 สาขาที่ศึกษา.....

1.5 คุณเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาด้วยระบบการคัดเลือกแบบใด

- ระบบโควตาความสามารถพิเศษ
- ระบบคัดเลือกตรง
- ระบบโควตาพิเศษ (ขอความอนุเคราะห์)

1.6 ชื่อสถานศึกษาที่สำเร็จในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

.....

ตอนที่ 2 กรุณาทำเครื่องหมาย✓ หน้าข้อที่เป็นคำตอบ

1. คุณรู้ลึกรู้จริงว่าคุณได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิม เพื่อเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาหรือไม่

- ได้รับ
- ไม่ได้รับ (ข้าม ไปถามข้อ 4)

2. ถ้าคุณได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจากโรงเรียน คุณมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องใดบ้าง

.....
.....
.....

คุณคิดว่าคุณได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิมอย่างเพียงพอที่จะทำให้คุณเรียนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างไม่ยากลำบากใช่หรือไม่เพราะเหตุใด

- เพียงพอ เพราะ

อะไร.....
.....
.....

(เฉพาะนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาเลือกตอบว่าเพียงพอ) ถามต่อว่า

3.1 ถ้าโรงเรียนเตรียมความพร้อมมาเพียงพอแล้ว คุณคิดว่าเพราะอะไรจึงเรียนในระดับอุดมศึกษาไม่ได้

เพราะอะไร.....
.....
.....

- ไม่เพียงพอ เพราะอะไร.....
.....
.....

3.2 ถ้าคุณคิดว่าโรงเรียนเดิมของคุณเตรียมความพร้อมให้คุณไม่เพียงพอคุณต้องการให้โรงเรียนเดิมเตรียมความพร้อมให้ในเรื่องใดบ้าง

.....
.....

3.3 ข้อไหนสำคัญที่สุดในสิ่งที่ต้องการเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 4 ลำดับ

.....
.....

3. (เฉพาะตอบ ไม่ได้รับ ในข้อ 1) ถ้าคุณไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา คุณคิดว่าคุณต้องการให้โรงเรียนเตรียมความพร้อมให้ในเรื่องใดบ้าง

.....
.....

ขอให้คุณเรียงลำดับความสำคัญในสิ่งที่ต้องการเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 4 ลำดับ

.....
.....

(ตอบเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษา) คุณคิดว่าปัจจัยใดบ้างที่ทำให้คุณเรียนในระดับอุดมศึกษาได้จนประสบความสำเร็จ

.....
.....

(ตอบเฉพาะผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษา) คุณคิดว่าปัจจัยใดบ้างที่ทำให้คุณเรียนในระดับอุดมศึกษาไม่ประสบความสำเร็จ

.....
.....

(ตอบเฉพาะผู้ที่กำลังศึกษาอยู่) คุณคิดว่าขณะนี้ คุณมีปัญหาในการเรียนเรื่องใดบ้าง

.....
.....

คุณชอบในสาขาวิชาที่ศึกษาหรือไม่ เพราะเหตุใด

ชอบ ไม่ชอบ

8.1 หากไม่ชอบ ทำไมจึงเลือกเรียนสาขานี้

.....
.....

- 8.2 คุณอยากให้มหาวิทยาลัยเปิดให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้เข้าเรียนในสาขาใดบ้าง.....
4. คุณมีความมั่นใจกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยหรือไม่
 มั่นใจ เรื่องอะไร..... ไม่มั่นใจ เรื่องอะไร.....
5. คุณคิดว่าคุณปรับตัวเข้ากับการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้หรือไม่เพราะอะไร
 ได้ เพราะ..... ไม่ได้เพราะ.....
- 10.1 ถ้าปรับตัวไม่ได้คุณต้องการให้หน่วยDSS ช่วยเหลือในด้านใด

- คุณพอใจกับการช่วยเหลือจากหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการหรือไม่
 พอใจ เรื่องอะไร..... ไม่พอใจ เรื่องอะไร.....
6. คุณสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนที่มีการได้ยินได้อย่างมีความสุขหรือไม่
 มีความสุข เพราะ..... ไม่มีความสุขเพราะ.....
7. คุณต้องการให้มีการรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาด้วยระบบการคัดเลือกแบบใด
 โควตาความสามารถพิเศษ คัดเลือกตรง
 โควตาพิเศษ (ขอความอนุเคราะห์)

ตอนที่ 3 กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการอธิบาย

1. คุณคิดว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในการเรียนระดับอุดมศึกษาในด้านต่อไปนี้อย่างไร

ด้านทักษะวิชาการ (การอ่าน การเขียน การพูด การฟัง การสื่อสาร)

.....

.....

.....

ด้านทักษะการบริหารจัดการตนเอง

.....

.....

.....

ด้านทักษะทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

.....

.....

.....

ด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพ ตามสาขาที่ศึกษา

.....

.....

.....

2. คุณคิดว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนในสาขาวิชาใดในระดับอุดมศึกษาได้และถ้าคุณเลือกได้คุณจะเลือกเรียนสาขาวิชาใด

.....

.....

.....

3. คุณคิดว่าปัญหาและอุปสรรคในเรื่องใดที่ทำให้คุณเรียนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างยากลำบาก

.....

.....

.....

4. ในภาพรวมคุณคิดว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้รับการเตรียมความพร้อมในการเรียนระดับอุดมศึกษาอย่างไร

.....

.....

.....

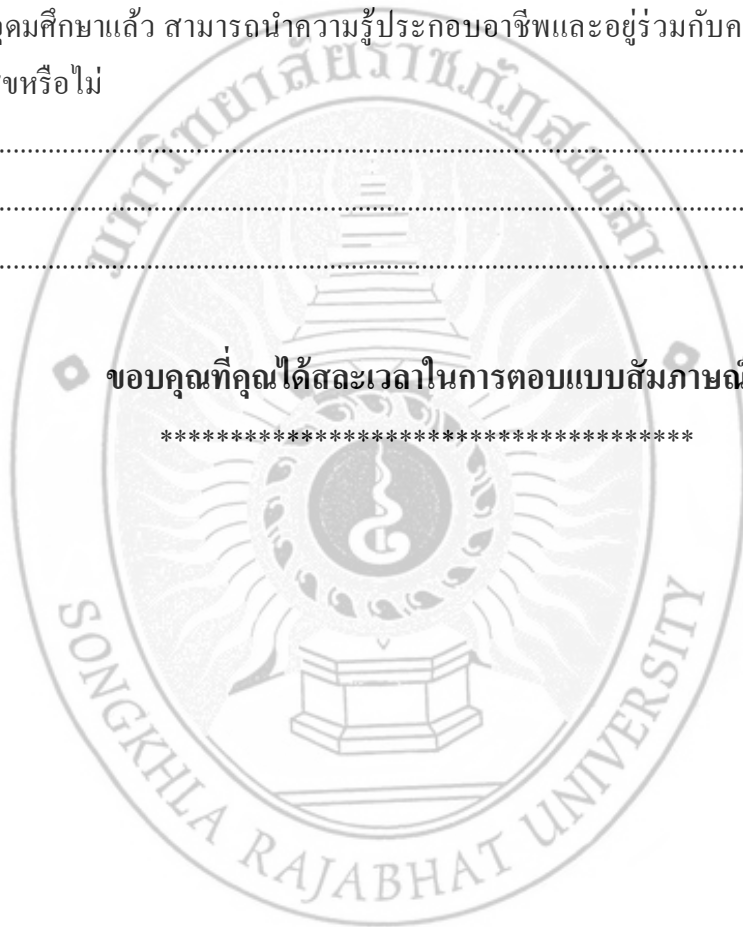
5. คุณคิดว่า เมื่อบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนจนสำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษาแล้ว สามารถนำความรู้ประกอบอาชีพและอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุขหรือไม่

.....

.....

.....

ขอบคุณที่คุณได้ใช้เวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์

สรุปข้อความบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

“ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิม แต่ได้รับน้อยมาก ทั้งด้านการเขียนคำ การสอนคำศัพท์ เกือบจะทุกด้านที่โรงเรียนสอนให้น้อยมาก”

“ได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิมมาบ้าง ในด้านวิชาชีพ มีการฝึกให้วาดรูปบ้าง ที่โรงเรียนเดิมมีการสอนให้เขียนภาษาไทย คำศัพท์นิดหน่อย”

“ผมรู้สึกว่าจะเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา ผมไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเดิมเลย ที่โรงเรียนเดิมจะให้นักเรียนลอกคำศัพท์ต่าง ๆ จากในกระดานดำ แต่นักเรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์”

การเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนเพียงพอต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา

“คิดว่าโรงเรียนเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา เพราะครูไม่มีเวลาสอน สอนน้อย มีเวลาว่างมาก ทำให้มีปัญหาในการเรียน การเขียนอ่าน”

“โรงเรียนเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอ สอนน้อยเกินไปทั้งด้านการอ่านเขียน และวิชาชีพ”

“โรงเรียนเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอ ที่จะเรียนในมหาวิทยาลัย เพราะรู้สึกว่าจะเขียน อ่านได้พอดี มีการฝึกให้วาดรูปน้อย และโรงเรียนไม่ได้สอนให้ทำงานอะไร ๆ”

“โรงเรียนเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอที่จะเรียนในระดับอุดมศึกษา สอนพื้นฐานวิชาต่าง ๆ น้อย สอนให้เขียนคำศัพท์ภาษาไทยน้อย”

“โรงเรียนเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอที่จะเรียนในระดับอุดมศึกษา มีการสอนน้อย ไม่ได้สอนให้รู้จักความอดทน และความพยายามในเรื่องต่าง ๆ”

“โรงเรียนเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอที่จะเรียนในระดับอุดมศึกษา เช่น ภาษาไทยสอนน้อย มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยน้อย และไม่ได้สอนให้เข้าสังคมกับคนที่มีการไต่ขั้น”

“โรงเรียนเตรียมความพร้อมไม่เพียงพอที่จะเรียนในระดับอุดมศึกษา เพราะส่วนใหญ่เป็นการเรียนการสอนแบบฝึกอาชีพ ไม่ได้เตรียมความพร้อมด้านวิชาการ ทำให้มีความยากลำบากในการศึกษาด้านเนื้อหา”

ความต้องการที่อยากให้โรงเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

“คิดว่าสิ่งที่ต้องการให้โรงเรียนเตรียมความพร้อมได้แก่ วิชาภาษาไทยเน้นการอ่าน เขียน วิชาพื้นฐานต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคม ภาษาอังกฤษ”

“อยากให้โรงเรียนมีการสอนให้คนหุนหวกฝึกการคิดวิเคราะห์ การอยู่ร่วมกันกับสังคมคนที่มีมีการไต่ขั้นปกติ”

“ต้องการให้โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมวิชาภาษาไทย อธิบายให้เข้าใจ ความหมายของคำ สอนให้รู้จักความอดทน ความพยายาม ในทุก ๆ วันอยากให้โรงเรียนเน้นการสอนภาษาไทย การเขียนประโยค เพราะถ้าเรียนวิชาภาษาไทย เข้าใจ สามารถอ่านหนังสือเองได้”

ปัจจัยที่ทำให้เรียนในระดับอุดมศึกษาได้สำเร็จ (เฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษา)

“มีความพยายามในการอ่านหนังสือและทำความเข้าใจด้วยตนเอง”

“ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต”

“มีเพื่อนที่ไม่มีความบกพร่องคอยช่วยเหลือในห้องเรียนนอกห้องเรียน และการมีล่ามภาษามือ”

ปัจจัยที่ทำให้เรียนในระดับอุดมศึกษาไม่สำเร็จ (เฉพาะผู้ที่ไม่สำเร็จ)

“เมื่อเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยรู้สึกว้าเหวเพื่อน ๆ ไม่มีใครมีความสัมพันธ์กัน รวมถึงตัวเองที่ไม่มีความอดทน มาเรียนในมหาวิทยาลัยต้องปรับตัวมาก และต้องทำงาน ทำการบ้านเยอะมาก รู้สึกว่าเหงาไม่มีเพื่อน”

“มาเรียนแล้วรู้สึกยาก ไม่ชอบเรียนศิลปะด้วย ทำให้ไม่อยากมาเรียน”

“รู้สึกเครียดเพราะต้องทำการบ้านมาก และยาก เขียนอ่านได้น้อย”

ปัญหาในการเรียนปัจจุบัน (เฉพาะผู้ที่กำลังศึกษา)

“มีปัญหาด้านการเขียน คำศัพท์ที่เรียนยากมาก ไม่เข้าใจความหมายของคำ เพราะมีพื้นฐานน้อย ตั้งแต่อนุบาลจนถึง มัธยมศึกษาตอนปลาย ได้เรียนคำศัพท์น้อยมาก”

“มีปัญหาในการเรียน เพราะไม่เข้าใจวิชาเรียน มีปัญหาการสื่อสารไม่เข้าใจ ทั้งการเรียน และขั้นตอนการทำงานศิลปะรู้สึกสับสน”

“มีปัญหาในการเรียนในวิชาภาพพิมพ์ เพราะต้องใช้เวลาในการแกะไม้การทำงานศิลปะ รวมทั้งมีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับการซื้ออุปกรณ์การทำงาน สำหรับปัญหาด้านการทำข้อสอบไม่ค่อยมีปัญหาเพราะอาจารย์จะให้แนวข้อสอบมาก่อนล่วงหน้า”

แนวคำถามการสนทนากลุ่ม (ระยะที่ 3)

เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ และนักศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อสรุปคุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา และศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการศึกษาต่อของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยนำผลการวิจัยไปใช้ในการเตรียมความพร้อมก่อนการเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1. จากรายงานผลการวิจัย คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ท่านมีข้อเสนอแนะ คุณลักษณะในแต่ละด้านเพิ่มเติมอย่างไร
2. ท่านคิดว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเฉพาะความพิการส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมความพร้อมด้านใดมาก ด้านใดน้อย และท่านมีความคิดเห็นกับประเด็นนี้อย่างไร
3. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีความพร้อมที่จะรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากน้อยเพียงใด และมีความพร้อมในด้านใดบ้าง หากไม่พร้อมขอให้ท่านเสนอว่าควรทำอย่างไรบ้าง
4. ท่านคิดว่าวิธีการในการรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เหมาะสมควรเป็นวิธีการใด (เช่น ระบบโควตา ระบบสอบคัดเลือก เป็นต้น)
5. จากผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของคณาจารย์ต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เตรียมความพร้อมในด้านทักษะความสนใจในวิชาชีพตามสาขาที่ศึกษาเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 ทักษะทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อันดับ 3 ทักษะการบริหารจัดการตนเอง และอันดับ 4 ด้านทักษะวิชาการเป็น ตามลำดับ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร
6. จากผลการวิจัยด้านความคิดเห็นของนักศึกษา โดยการสำรวจแบบรายงานตนเอง และการสัมภาษณ์ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการในระดับน้อย เช่น การอ่าน การเขียน ก่อนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร และเสนอแนะอย่างไรเพื่อลดปัญหาเหล่านี้

6.1 ท่านคิดว่าคุณลักษณะด้านใดที่ท่านสามารถช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการพัฒนาให้ดีขึ้น และท่านคิดว่าคุณลักษณะด้านใดที่ท่านมีปัญหาในการช่วยเหลือ

6.2 ท่านคิดว่าการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาควรเริ่มต้นตั้งแต่เมื่อใด

7. ท่านคิดว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนในสาขาวิชาใดได้อีก นอกเหนือจากคณะศิลปกรรม ด้วยเหตุผลใด

8. นโยบายของมหาวิทยาลัยที่จะนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดในการจัดการศึกษา และบริการช่วยเหลืออื่น ๆ ใ้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีนโยบายอย่างไรเพื่อให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ และมีสิทธิเท่าเทียมกับนักศึกษาอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัย

สรุปข้อความในการสนทนากลุ่มระยะที่ 3

ระบบที่เหมาะสมสำหรับการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“มหาวิทยาลัยมีระบบสองระบบไม่มีโควตา มีสอบคัดเลือกตรง และสอบคัดเลือกกลุ่มภาคี สองส่วนมีให้โอกาสให้นักศึกษาหญิง 2 ระบบ ตอนนี้อยู่การรับตรง เราไม่รู้ว่านักเรียนที่เข้ามาบกพร่องหรือไม่ เราไม่ได้ติดตั้งโปรแกรมเพื่อตรวจสอบ แต่ก็อยากทำเพื่อทราบข้อมูลสำหรับการช่วยเหลือ”

“เดิมนานแล้วเรามีโควตา เพราะถ้าเปิดโอกาสเด็กพวกนี้ไม่เท่าเทียมกัน โอกาสน้อย ช่งน้อย การให้โควตาน่าจะดีกว่าช่องทางอื่น”

“หากพูดถึงคุณลักษณะ ยอมรับว่าเด็กหูมีพื้นภาษาไม่พร้อม ถ้าเด็กพร้อมอ่านเขียน รับระบบไหนไม่เป็นปัญหา ตอนนี้อยู่เด็กอ่อน ศักยภาพบางคนวาดภาพเก่งกว่าเด็กปกติ แต่มีจุดอ่านการเตรียมพื้นฐานการอ่านเขียน เมื่อเข้ามาวิทยาลัยถูกระบบของมหาวิทยาลัยสกัดกั้น แทนที่เขาจะได้โอกาส ถ้ามหาวิทยาลัยไม่มีช่องทางอื่น ถ้าจะใช้เกณฑ์การคัดเลือกเท่ากัน ไม่มีทางที่เด็กจะเข้ามาเรียนระดับอุดมศึกษาได้”

“ควรต้องหาช่องทางพิเศษให้เขามีโอกาสได้เข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา”

“การเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาต้องขอความร่วมมือทางผู้ผลิต เพราะชีวิตของเด็กหูใช้ภาษามือในการสื่อสาร ซึ่งภาษามือไม่สามารถใช้ได้ทั้งหมด ควรมีการสอนอ่านเขียน ถ้ามีการเตรียมอย่างดี เชื่อว่าตาข่ายเท่ากันกับเด็กปกติ เด็กหูก็รอดเข้ามาได้”

“ประเด็นการอ่านไม่ได้ของเด็กหู ทำให้ ณ วันนี้ไปเรียนคณะอื่นไม่ได้ แต่ปัจจุบันเขาอ่านหนังสือไม่ได้ ในบางเวลาลำบากไม่สามารถตามไปได้ทุกที่”

“นอกจากการอ่านเขียนไม่ได้แล้ว ในเรื่องจำนวนเปรียบเทียบมากกว่าน้อยกว่าก็ยังไม่ได้ เพราะอ่านไม่ได้ ส่วนน้อยที่สื่อสารด้วยการอ่านเขียนได้”

“ในการเรียนระดับพื้นฐาน ป.1-ป.6 เน้นการเรียนแบบวาดคอป”

“ถ้าใช้วอลคอปเด็กจะเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยไม่ได้”

ด้านการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเฉพาะความพิการ ได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านคุณลักษณะ

“เราแนะนำบอก เรื่องการเตรียมความพร้อมให้เด็ก แต่โรงเรียน ไม่ได้ทำ พอเข้ามหาวิทยาลัยพื้นฐาน ไม่ได้ อาจารย์ผู้สอนก็เหนื่อย”

“การเตรียมความพร้อมที่เหมาะสมควรต้องมีการแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักเรียนที่สามารถเรียนด้านวิชาการได้ 2) กลุ่มนักเรียนที่สามารถเตรียมเรื่องอาชีพได้ อาจจะให้ลดเนื้อหาที่เป็นวิชาการลง และ 3) กลุ่มนักเรียนที่ไม่สามารถศึกษาต่อได้ แต่อย่างไรทุกกลุ่มก็ควรเตรียมพร้อมให้เรื่องของภาษาอ่าน เขียน”

นอกเหนือจากคณะศิลปกรรมแล้ว นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนในสาขาวิชา

“ถ้าเด็กหุใช้การอ่านการเขียนภาษาไทยได้ดี ในการสื่อสารนักศึกษาสามารถเข้าเรียนในคณะที่ต้องการเลือกเรียนได้

คุณลักษณะด้านใดที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนานักเรียน

“โรงเรียนมีข้อจำกัดในการเตรียมความพร้อม จะพยายามที่จะส่งเสริมพื้นฐานการเรียนให้แน่น เพื่อส่งต่อเรียนร่วมเพื่อให้เขาได้เข้าสังคม แต่การจะพัฒนาแก้ไขทำได้ยาก

การเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาควรเริ่มต้น

“ตอนนี้ที่นครราชสีมาเขต 1 เค้กระดับชั้น ป.1 ไม่สอนวิชาอะไรเลย ให้สอนภาษาไทยก่อน ทำแบบนี้กันทั้งจังหวัด ผลสัมฤทธิ์ดี พอ ป.1 เริ่มอ่านเขียนได้ ขึ้น ป.2 สามารถอ่านเอง ถ้าโรงเรียนสอดเริ่มสอนการอ่านเขียน โดยครูในโรงเรียนรู้ภาษามือ ก็ใช้ภาษามือในการสอน โดยการให้เด็กผสมคำได้ เช่น กอ ออ กา ขอ ออ ขา โดยใช้ภาษามือเป็นเครื่องมือเพื่อสามารถสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้”

“โรงเรียนต้องใจกว้างพอที่จะส่งเด็กที่สามารถเรียนได้เข้าเรียนร่วมเพื่อปรับการอยู่ร่วมกันกับคนที่มีการได้ยิน”

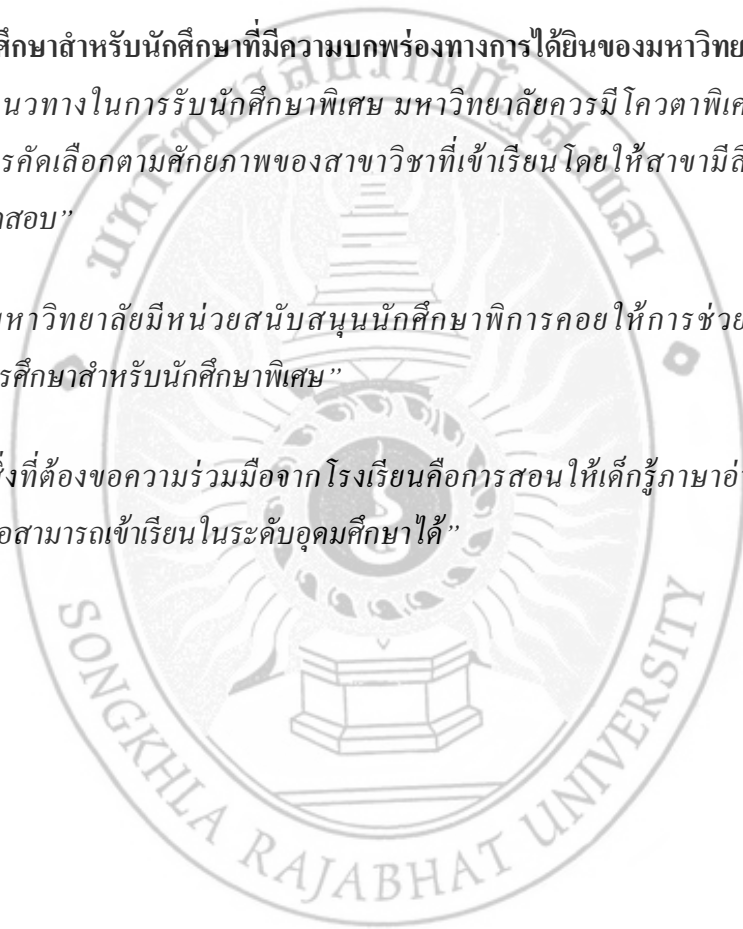
“การเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรเริ่มตั้งแต่ ป.1 สอนให้อ่านเขียนได้ พยายามใช้การสื่อสารด้วยการเขียน และเมื่อเข้าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1) ให้เริ่มสำรวจความสามารถ”

การจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“แนวทางในการรับนักศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยควรมีโควตาพิเศษให้ แต่มีการคัดเลือกตามศักยภาพของสาขาวิชาที่เข้าเรียน โดยให้สาขามีสิทธิ์ในการทดสอบ”

“มหาวิทยาลัยมีหน่วยสนับสนุนนักศึกษาพิการคอยให้การช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิเศษ”

“สิ่งที่ต้องขอความร่วมมือจากโรงเรียนคือการสอนให้เด็กรู้ภาษาอ่านเขียนได้ เพื่อสามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาได้”

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินประเด็นการสนทนากลุ่ม ระยะที่ 1

ประเด็นขอความคิดเห็น	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ค่า IOC	สรุป ผล
	1	2	3	4	5		
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. แนวคำถามสอดคล้องเหมาะสมกับผู้สนทนา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. แนวคำถามมีความสอดคล้องครบถ้วนทุกประเด็น	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
4. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการสนทนา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของการเรียงลำดับคำถาม	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
7. ความยากง่ายในการตอบคำถาม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
8. แนวคำถามมีความกระชับเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
9. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องเหมาะสมกับจำนวนคำถาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระยะเวลาที่ 2

แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นสำหรับอาจารย์

เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
22	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
61	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

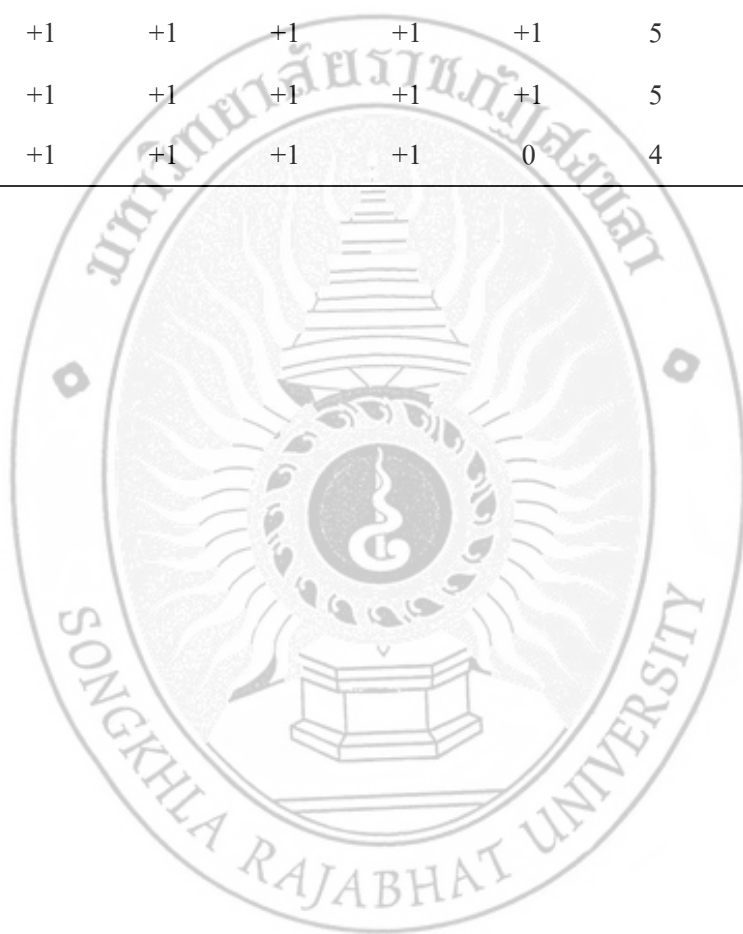
แบบรายงานตนเอง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

ตารางการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เรื่อง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินประเด็นการสนทนากลุ่ม ระยะที่ 3

ประเด็นขอความคิดเห็น	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. แนวคำถามสอดคล้องเหมาะสมกับผู้สนทนา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. แนวคำถามมีความสอดคล้องครบถ้วนทุกประเด็น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการสนทนา	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของการเรียงลำดับคำถาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. ความยากง่ายในการตอบคำถาม	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
8. แนวคำถามมีความกระชับเข้าใจง่าย	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
9. มีความเหมาะสมให้ผู้เข้าร่วมการแสดงความเห็นได้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องเหมาะสมกับจำนวนคำถาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้